

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 21 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 13 de març de 1985

Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn

Sessió Plenària núm. 20

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública i esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple (Primer punt de l'ordre del dia.)

Presentació: H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 962).

Esmenes a la totalitat del Projecte

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de retorn del Projecte)

Torn a favor: I. Sr. Vives (PSUC) (p. 964).

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de retorn del Projecte)

Torn a favor: I. Sr. Cigarrán (S) (p. 965).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Mur (CiU) (p. 966).

Votació conjunta: rebutjades per 31 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 968).

Articulat

Article 1

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 3, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Torres (ER), juntament amb les esmenes núms. 7 i 9 (p. 968).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)*, que presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 3, 7 i 9, la qual és llegida per l'*I. Sr. Secretari Primer* (p. 969).

L'I. Sr. Torres (ER) intervé per retirar les esmenes núms. 3, 7 i 9 (p. 969).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 969).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 970).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 3, 7 i 9: *aprovada per unanimitat* (p. 970).

Votació de l'esmena núm. 4: *rebutjada per 31 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions* (p. 970).

Text del Dictamen

Votació de la primera part (des de l'inici fins a «llur capital social»): *aprovada per unanimitat* (p. 970).

Votació de la lletra c): *aprovada per 72 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció* (p. 970).

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 970).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 971).

Votació: *rebutjada per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 971).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 60 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions* (p. 971).

Capítol II

Títol

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)*, juntament amb les esmenes núms. 18, 20, 33, 34, 51, 70 i 72 (p. 971).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 971).

Votació de l'esmena núm. 6: *rebutjada per 32 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 972).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 7, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3)

Article 3

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)*, juntament amb les esmenes 10, 19, 35, 36, 52 i 57 (p. 972).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 972).

Votació de l'esmena núm. 8: *rebutjada per 36 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 973).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 57 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció* (p. 973).

Addició d'un article nou

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Votació: *rebutjada per 36 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 973).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 54 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció* (p. 973).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)*, juntament amb les esmenes núms. 12, 14, 37, 38, 39 i 41 (p. 973).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 974).

Votació de l'esmena núm. 11: *rebutjada per 34 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció* (p. 974).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció* (p. 974).

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Votació: *rebutjada per 33 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 974).

Paràgraf quart

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 13, d'addició)

L'I. Sr. Torres (ER) n'anuncia la retirada (p. 974).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions* (p. 974).

Article 6

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Votació: *rebutjada per 33 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 974).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions (p. 974).*

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 15, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S), juntament amb l'esmena núm. 42 (p. 975).*

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU) (p. 975).*

Votació de l'esmena núm. 15: *rebutjada per 29 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 975).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 69 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció (p. 975).*

Article 8

Esmena del G. Socialista (núm. 16, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S), juntament amb les esmenes núms. 17, 21, 22, 23, 24, 25, 44, 46, 48, 49 i 64 (p. 975).*

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU) (p. 975).*

Votació de l'esmena núm. 16: *rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 975).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 22 en contra i 4 abstencions (p. 975).*

Article 9

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 975).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions (p. 975).*

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 976).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 976).*

Article 11

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Votació: *rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 976).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions (p. 976).*

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de modificació)

L'I. Sr. Subirà (CiU), l'I. Sr. Cigarrán (S) i l'I. Sr. Clotas (S) intervenen per a una qüestió d'ordre (p. 976) i presenten tot seguit una esmena transaccional a l'esmena núm. 20 (p. 976).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 20: *aprovada per unanimitat (p. 976).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 976).*

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 976).*

Article 14

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 976).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions (p. 976).*

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 977).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions (p. 977).*

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 977).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 67 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions (p. 977).

Article 17

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 977).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions (p. 977).

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Cigarrán (S), juntament amb les esmenes núms. 27, 50, 58, 59, 60, 61, 62, 63 i 68 (p. 977).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU) (p. 977).

Votació de l'esmena núm. 26: rebutjada per 28 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 979).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 979).

Article 19

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 26) i retirada després (esmena núm. 28).

Paràgraf primer

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 28, de supressió, i 29, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 30 i 31 (p. 979).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU) (p. 980).

L'I. Sr. Cigarrán (S) intervé per retirar les esmenes núms. 27 i 62 (p. 980).

Votació de l'esmena núm. 28: rebutjada per 28 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions (p. 980).

Votació de la primera frase de l'esmena núm. 29 (des de l'inici fins a «seu cessament»): rebutjada per 28 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions (p. 980).

Votació de la segona frase de l'esmena núm. 29 (des de «Tampoc» fins al final): rebutjada per 33 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 980).

Paràgraf segon

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Votació: rebutjada per 33 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 980).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 31, de modificació i de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Votació: rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions (p. 980).

Article 20

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 32, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vives (PSUC) (p. 981).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU) (p. 981).

Votació: rebutjada per 37 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 981).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions (p. 981).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 62 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció (p. 981).

Article 21

Esmena del G. Socialista (núm. 33, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació, amb una esmena tècnica incorporada: aprovada per unanimitat (p. 981).

Text del Dictamen

Votació: rebutjat per 30 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 981).

Capítol III**Títol**

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació: rebutjada per 30 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 982).

Article 22

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Votació: rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 982).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 62 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 982).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Votació: rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 982).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 982).

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Votació: rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 982).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 982).

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 38, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Votació: rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 982).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 982).

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11) i votada després (esmena núm. 40).

Paràgraf primer

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 40, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Torres (ER) (p. 982).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU), que presenta i lliura a la Mesa una esmena transaccional, la qual és llegida per l'I. Sr. Secretari Primer (p. 983). L'I. Sr. Torres (ER) intervé per retirar l'esmena núm. 40 (p. 983).

Votació de l'esmena núm. 39: rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 983).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 40: aprovada per unanimitat (p. 983).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 62 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions (p. 983).

Article 27

Esmena del G. Socialista (núm. 41, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Votació: rebutjada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 983).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 67 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions (p. 983).

Article 28

Esmena del G. Socialista (núm. 42, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 15).

Votació: rebutjada per 28 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 983).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 68 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions (p. 983).

Article 29

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Cigarrán (S) (p. 983).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU) (p. 984).

Votació: rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 984).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 61 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 984).

Article 30

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16) i votada després (esmena núm. 45).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 45, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 985).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 985).

Votació de l'esmena núm. 44: *rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions* (p. 985).

Votació de l'esmena núm. 45: *rebutjada per 35 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions* (p. 985).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions* (p. 985).

Article 31

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 985).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions* (p. 985).

Article 32

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 47, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 985).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 986).

Votació: *feta després (esmena núm. 48).*

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació de les esmenes núms. 47 i 48: *rebutjades per 32 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions* (p. 986).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 986).

Article 33

Esmena del G. Socialista (núm. 49, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 986).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions* (p. 986).

Article 34

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 986).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions* (p. 986).

Article 35

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 986).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i vuit minuts i es reprèn a un quart de cinc de la tarda i tretze minuts.

Capítol IV

Títol

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació: *rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 986).

Article 36

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8) i votada després (esmena núm. 53).

Paràgraf primer

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 53, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 54, 55, 56 i 74* (p. 987).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 987).

Votació de l'esmena núm. 52: *rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 987).

Votació de les esmenes núms. 53, 54 i 55: *rebutjades per 26 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions* (p. 987).

Votació de l'esmena núm. 56: *rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 988).

Paràgraf segon

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 54, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 53).

Paràgraf tercer

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 55, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 53).

Paràgraf quart

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 56, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 53).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 61 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions (p. 988).

Article 37

Esmena del G. Socialista (núm. 57, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 61 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions (p. 988).

Article 38**Text del Dictamen**

Votació: aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 988).

Addició d'articles nous

Esmenes del G. Socialista (núms. 58 i 59, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 26).

Votació de l'esmena núm. 60: rebutjada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 988).

Votació de l'esmena núm. 58: rebutjada per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 988).

Votació de la primera frase de l'esmena núm. 59 (des de l'inici fins «en aquesta Llei»): rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 988).

Votació de la resta de l'esmena núm. 59 (des de «Les entitats autònomes» fins a «exercir el càrrec»): aprovada per unanimitat (p. 988).

Article 39

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmenes núms. 26 i 58).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 61 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions (p. 988).

Article 40**Text del Dictamen**

Votació: aprovat per 85 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 988).

Addició d'articles nous

Esmena del G. Socialista (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Votació: rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 4 abstencions (p. 988).

Esmena del G. Socialista (núm. 62, d'addició)

Debatuda i retirada abans (esmenes núms. 26 i 28).

Article 41

Esmena del G. Socialista (núm. 63, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Votació: rebutjada per 29 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 988).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 65 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions (p. 989).

Article 42

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Votació: rebutjada per 29 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 989).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 65 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions (p. 989).

Article 43

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Cigarrán (S) (p. 989).

Torn en contra: I. Sr. Mur (CiU) (p. 989).

Votació: rebutjada per 30 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 989).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 989).

Addició d'un Capítol nou

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 66, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 67 i 69 (p. 989).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 990).

Votació de les esmenes núms. 66 i 67: *rebutjades per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 990).

Votació de l'esmena núm. 69: *rebutjada per 4 vots a favor, 65 en contra i 26 abstencions* (p. 990).

Addició d'articles nous

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 67, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 66).

Esmena del G. Socialista (núm. 68, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Votació: *rebutjada per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 990).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 69, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 66).

Addició d'un Capítol nou

Esmena del G. Socialista (núm. 70, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 6) i votada després (esmena núm. 71).

Addició d'articles nous

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 990).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 990).

Votació de les esmenes núms. 70 i 71: *rebutjades per 30 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions* (p. 991).

Capítol V

Esmena del G. Socialista (núm. 72, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 991).

Articles 44, 45 i 46, i Disposicions finals primera i segona

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 991).

Disposició final tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 73, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 991).

Torn en contra: *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 991).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 992).

Text del Dictamen

Votació: *aprovada per 65 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció* (p. 992).

Disposició final quarta

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 74, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 53).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 992).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 66 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció* (p. 992).

Títol de la Llei

Esmena del G. Socialista (núm. 75, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada (p. 992).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 992).

Exposició de motius

Text del Dictamen

Votació: *aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions* (p. 992).

Explicacions de vot: *I. Sr. Torres (ER)* (p. 992); *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 993); *H. Sr. Folchi (P)* (p. 993); *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 994); i *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 995).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació d'escoles per a nens invidents, amb la participació de l'ONCE (Segon punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. Codina i Castillo (CiU)* (p. 995).

Resposta: *H. Sr. Conseller d'Ensenyament* (p. 996).

L'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) intervé de nou per anunciar la presentació d'una moció (p. 997).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de jocs i apostes (Quart punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 997).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Camps i Rovira (CiU)* (p. 998).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Casares (S)* (p. 999).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Ribó (PSUC)* (p. 999); *I. Sr. Fernández (P)* (p. 1000).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 1000).

Votació del primer punt de la Moció: *rebutjat per 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 1000).

Votació del segon punt de la Moció: *rebutjat per 15 vots a favor, 58 en contra i 29 abstencions* (p. 1000).

Votació del tercer punt de la Moció: *rebutjat per 39 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions* (p. 1000).

Votació del quart punt de la Moció: *rebutjat per 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 1001).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de llits pediàtrics a Catalunya (Cinquè punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *H. Sr. Espasa (PSUC)* (p. 1001).

Posició dels Grups no proposants: *I. Sra. Ferran (S)* (p. 1001); *I. Sr. Fernández (P)* (p. 1001), i *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 1002).

Votació de la primera frase de la Moció (des de l'inici fins a «del 1985»): *rebutjada per 28 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 1002).

Votació de la segona frase de la Moció (des de «Així mateix» fins al final): *rebutjada per 33 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció* (p. 1002).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les correccions d'errades al DOG (Sisè punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. González Navas (S)* (p. 1003).

Posició dels Grups no proposants: *I. Sr. Fernández (P)* (p. 1004); *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 1004), i *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 1004).

Votació del punt primer de la Moció: *rebutjat per 42 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció* (p. 1006).

Votació dels punts segon i tercer de la Moció: *rebutjats per 46 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 1006).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Llei 12/83, d'Administració Institucional de la Sanitat i de l'Assistència i els Serveis Socials de Catalunya (Setè punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *H. Sr. Espasa (PSUC)* (p. 1006).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1007).

Posició dels Grups no proposants: *I. Sr. García i Sáez (S)* (p. 1007) i *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 1009).

Posició del Grup proponent: *H. Sr. Espasa (PSUC)* (p. 1009).

Votació del paràgraf primer de la Moció: *rebutjat per 41 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 1010).

Votació dels paràgrafs segon i tercer de la Moció: *rebutjats per 31 vots a favor, 61 en contra i 6 abstencions* (p. 1010).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques (Vuitè punt de l'ordre del dia.)

Formulació: *I. Sr. Guitart i Domènech (S)* (p. 1010).

Posició dels Grups no proposants: *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1011); *I. Sr. Fernández (P)* (p. 1012), i *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 1012).

Votació dels punts primer i tercer de la Moció: *rebutjats per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1013).

Votació del punt segon de la Moció: *rebutjat per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 1013).

Preguntes a formular oralment davant el Ple (Novè i darrer punt de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre el patrimoni sindical acumulat

Formulació: *I. Sr. García Sánchez (S)* (p. 1013).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Treball* (p. 1014).

Rèplica: *I. Sr. García Sánchez (S)* (p. 1014).

Pregunta al Consell Executiu sobre el compliment de la Resolució 115/1

Formulació: *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1015).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Cultura* (p. 1015).

Rèplica: *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1015).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller de Cultura* (p. 1015).

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Justícia sobre la situació de la presó de Girona

Formulació: *I. Sr. Oliart (S)* (p. 1017).

Resposta: *H. Sr. Conseller de Justícia* (p. 1017).

Rèplica: *I. Sr. Oliart (S)* (p. 1018).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller de Justícia* (p. 1018).

La sessió s'aixeca a tres quarts de nou del vespre i tretze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 20

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública, i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.*

2. *Interpellació al Consell Executiu sobre la creació d'escoles per a nens invidents amb la participació de l'ONCE.*

3. *Interpellació al Consell Executiu sobre un projecte de llei de potenciació de les Cambres Agràries.*

4. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de jocs i apostes.*

5. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de llits pediàtrics a Catalunya.*

6. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les correccions d'errades al DOG.*

7. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Llei 12/83, d'Administració Institucional de la Sanitat i de l'Assistència i els Serveis Socials de Catalunya.*

8. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques.*

9. *Preguntes a formular oralment davant el Ple.*

Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. D'acord amb l'article 128.4 del Reglament, la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple —i també el nom de qui les ha formulades— ha estat lliurada als senyors i senyores Diputats. Els agrairé que rellevin aquesta Presidència de fer-ne la lectura. En aquesta suposició passem al primer punt de l'ordre del dia, que és Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública i de les esmenes i vots particulars reservats per defensar en el Ple.

La Comissió corresponent ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Voldria demanar si hi ha algun honorable membre del Consell Executiu que pugui presentar la iniciativa de la Llei, en aquest cas l'Honorable senyor Cullerell té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep M. Cullerell): Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana que avui considerem parteix de la facultat que l'article 54 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya concedeix a la Generalitat

perquè constitueixi empreses públiques que siguin el mitjà d'execució de les funcions de la seva competència. La dinàmica de les funcions assumides ja per la Generalitat i, a vegades, la mateixa estructura de les transferències han determinat la creació d'entitats amb personalitat jurídica pròpia, la finalitat de les quals és la gestió de serveis públics o la realització d'operacions econòmiques relacionades amb les funcions de la Generalitat. Calia donar a aquest fenomen una regulació específica en l'àmbit de l'article 10.1.1 de l'Estatut, amb criteris propis que permetessin l'equilibri entre la flexibilitat determinant de l'eficàcia de l'actuació i la vinculació directa o indirecta d'aquestes entitats en el món públic i, per tant, el manteniment del control dels poders públics sobre la seva activitat. Aquesta tasca no podia ser acomplerta directament per la Llei de Finances Públiques i, per això, la Disposició final segona d'aquell text articulat promou la redacció d'un Estatut de l'Empresa Pública. La presentació d'aquest Projecte de Llei al Parlament es fa, doncs, en compliment del manament contingut en la Disposició final segona de la Llei de Finances Públiques de Catalunya i es tracta d'un projecte que ja fou presentat, en les seves línies bàsiques, durant l'anterior legislatura, si bé no va poder concloure la seva tramitació parlamentària.

L'esperit amb el qual el Consell Executiu ha tractat de donar compliment a aquella disposició de la Llei de Finances Públiques s'ha basat en els següents principis: primer, la delimitació de l'àmbit d'aplicació; segon, l'enfocament de la llei-marc, amb una redacció predominant de caràcter bàsic, i tercer, l'equilibri entre les necessitats d'agilitat i de flexibilitat pròpies d'activitats properes a les específicament mercantils, sense perdre el control públic sobre la creació i gestió d'aquestes empreses.

El terme «empresa pública» té un contingut més sociològic i econòmic que no estrictament jurídic. Això ha obligat a una prèvia delimitació de l'àmbit d'aplicació de la Llei. El Projecte, per motius de coherència legislativa i de respecte a la mateixa disposició de la qual procedia el manament, s'ha basat fonamentalment en el paràgraf dos de l'article 4 de la Llei de Finances Públiques, d'acord amb el qual són empreses de la Generalitat les societats mercantils amb participació de la Generalitat o de les seves entitats autònomes i les entitats de dret públic sotmeses a la Generalitat que hagin d'ajustar llur activitat a l'ordenament jurídic privat.

Va semblar, tanmateix, que aquesta regulació restava incompleta si no s'hi comprenien altres ens públics que realitzaven activitats de lliurament de béns o de prestació de serveis la realització dels quals demanava l'aplicació d'un règim jurídic menys restrictiu que aquell que és propi de l'Administració pública. No semblava lògic que institucions com l'Institut Català del Sòl, l'Institut Català de Crèdit Agrari o l'Institut Català de Finances poguessin romandre al marge d'aquesta Llei. Per aquest motiu, el Projecte considera la regulació de les entitats autònomes de tipus comercial industrial o financer a què també es referia l'article 4 de la Llei de Finances Públiques en el paràgraf primer. La tramitació parlamentària ha enriquit la redacció del Projecte introduint-hi algunes previsions sobre l'adquisició i pèrdua de participacions minoritàries en societats mercantils, les quals complementen aquelles que ja es troben a la Llei de Patrimoni de la Generalitat. En relació amb aquestes participacions calia també, per manament legal, regular les em-

preses vinculades a la Generalitat.

Aquest tema era delicat, atès que, essent característic d'aquestes empreses la participació minoritària de la Generalitat, l'aplicació d'un règim específic diferent d'aquell que és propi de la regulació de les participacions minoritàries plantejava la possibilitat d'una invasió del terreny del dret mercantil. Per aquest motiu, el projecte va abandonar la consideració mecànica que qualsevol tipus de societat, amb un determinat percentatge de participació, havia de romandre sotmesa a un règim especial i va cercar la justificació d'aquest règim en la naturalesa material de les relacions, és a dir, en dos títols de dret públic que són de competència de la Generalitat, la concessió i el conveni públic.

La Llei podria ser enfocada de dues maneres: com una llei programàtica o com una llei exclusivament bàsica. El Consell Executiu va considerar que si el contingut de la Llei se subordinava a l'assoliment d'uns objectius esbiaixats políticament, hi havia el risc que fos útil per a una línia política, però no per a altres forces polítiques que el poguessin substituir en les responsabilitats del Govern o, fins i tot, que el transcurs del temps i el canvi de les circumstàncies econòmiques i socials convertissin la Llei en testimonial, però la tornessin inoperant.

D'altra banda, la Llei havia de complir el manament que provenia d'una altra llei eminentment bàsica, la Llei de Finances Públiques, la qual, en realitat, demanava una adaptació dels seus preceptes al fenomen de l'empresa pública i, per tant, no semblava lògic donar-li un contingut exclusivament programàtic. Per això s'ha recollit en el Projecte de Llei que avui debatem l'esperit d'algunes esmenes presentades en l'anterior legislatura, que permetien fixar uns criteris objectius d'actuació suficientment bàsics i fonamentals per a no tenir problemes d'aplicació qualsevol que sigui la força política present en el Consell Executiu de la Generalitat. L'empresa pública, per tal d'assolir els objectius de rendibilitat, economia i productivitat que la lògica i la tradició administrativa li assenyalen, havia d'aconseguir una flexibilitat d'actuació que no permetien ni la Llei de Finances Públiques ni la Llei de Patrimoni de la Generalitat. Això no significa un desviament dels principis ja consolidats en la nostra legislació; al contrari, el mateix manament de la Disposició final segona de la Llei de Finances ja indicava aquesta necessitat d'adaptació dels seus principis a l'empresa pública, ja que, si no hagués estat aquesta la intenció de la Llei, hauria ordenat l'aplicació incondicional de les seves regles a l'empresa pública.

El Projecte ha considerat la conveniència d'una gradació en la flexibilitat que pretenia, i l'ha aplicada en un grau inferior per a les entitats autònomes, molt més impregnades de substància pública que per a altres ens, i, per descomptat, per a les societats mercantils. Flexibilitat que no significa, però, manca de control. Al contrari, el Projecte preveu un control parlamentari en la creació de les entitats autònomes i dels ens de dret públic i, en certs actes de disposició, un control pressupostari, amb les matisacions exigides per cada tipus d'entitat, uns controls d'activitats que depenen del Departament a què estiguin adscrits i al Consell Executiu, i els controls de fiscalització propis de la intervenció, i, evidentment, de la Sindicatura de Comptes, encara que el Projecte no es refereixi expressament a aquesta darrera institució de la Generalitat.

Allò que el Projecte de Llei rebutja clarament ha estat caure

en allò que en podríem anomenar la «temptació municipalista». El Consell Executiu ha actuat amb la pregona convicció que, a diferència dels plens dels ajuntaments, al Parlament no li escau l'atribució de funcions que són pròpies de juntes generals. El Parlament té una funció política de representació de la sobirania popular, no la funció d'administrar. Com vostès saben, senyores i senyors Diputats, en l'article 30 de l'Estatut, les funcions d'aquest Parlament, fonamentals, són les d'exercir la potestat legislativa, aprovar pressupostos i impulsar i controlar l'acció política. Una excessiva atribució al Parlament de funcions concretes i detallistes sobre les empreses públiques hauria representant un perillós desvirtuament de la naturalesa de la nostra més alta institució política. D'acord amb aquests principis, el Projecte pretén també ser clar i recollir totes les vessants de la vida de les entitats que regula i, per tant, de reflectir les matisacions que correspon a cada un de llurs tipus, i jo he dedicat un capítol per separat per a cada grup, preferint aquesta tècnica legislativa a altres, que s'hagueren vist obligades a establir una regulació unitària, que, en la realitat, hauria estat il·lusòria, ja que, immediatament, haurien de seguir-hi les excepcions.

En la sistemàtica utilitzada s'ha volgut recollir, com dèiem, totes les vessants de la regulació jurídica de la vida d'aquestes entitats. Per aquest motiu, en cada capítol es tracta del patrimoni, la contractació, les tarifes, els òrgans de govern i les incompatibilitats, el personal, els documents pressupostaris i de fiscalització. El desig de no fer una llei críptica, amb complicats problemes d'interpretació sobre l'aplicació o no, amb caire supletori, de normes de la Llei de Finances o de la Llei de Patrimoni, perdó—, ha aconsellat recollir preceptes d'aquestes lleis senceres, de vegades literalment; d'altres, amb les modificacions que exigien les finalitats perseguides pel Projecte per evitar, com deia abans, les possibles interpretacions críptiques de la Llei.

No voldria acabar aquesta breu presentació dels trets fonamentals d'aquest Projecte de Llei sobre l'Estatut de l'Empresa Pública sense agrair la col·laboració prestada per tots els Grups parlamentaris d'aquesta Cambra en el procés de tramitació de la Llei, ara i abans, en l'anterior legislatura, fins i tot. En concret, hi ha hagut col·laboracions que han permès millorar el contingut del Projecte amb valuoses aportacions, en especial sobre el règim patrimonial i sobre la participació social en els òrgans de govern. En canvi, d'altres aportacions recents no han pogut ser valorades en el seu contingut per la forma amb què han estat formulades moltes esmenes, sense cap mena de relació amb la sistemàtica i el contingut dels preceptes als quals s'adreçava. Crec que ha estat difícil, o ha significat una greu dificultat, refondre i agrupar articles del Projecte de Llei que presenta el Consell Executiu sense seguir les pautes reglamentàries, atès que, sense un Projecte alternatiu totalment confeccionat de bell nou, és impossible copsar en algunes esmenes presentades, la graduació adequada quant al tractament diferencial que ens cal donar als diferents tipus d'empreses que en el Projecte del Govern es tracten.

Tanmateix, reitero el meu agraïment a totes les forces polítiques per la millora que, sens dubte, ha tingut el Projecte de Llei durant la seva tramitació en aquesta Cambra.

I, dit això, senyores i senyors Diputats, només em resta demanar el seu vot favorable agraïnt la seva atenció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Algun representant de la Comissió vol presentar el Dictamen? Si és que no, doncs, aleshores podem passar ja a la discussió del Projecte.

Començarem per les esmenes a la totalitat, que són dues. La primera és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per defensar l'esmena a la totalitat de retorn del text del Projecte de Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública, presentada pel Consell Executiu de la Generalitat.

Esmena a la totalitat que es fonamenta en set motius, en set grans camps d'oposició, al text que avui se'ns planteja.

Primer motiu: la concepció estrictament patrimonialista i jurídicista en excés del Projecte de Llei. Dóna la impressió que al Consell Executiu només li preocupaven aquests aspectes a l'hora de regular l'Estatut de l'Empresa Pública, ara «Catalana» gràcies a una esmena del PSU de Catalunya, aspectes que, com reconeixia ara mateix el portaveu del Govern, el Molt Honorable senyor Conseller Cullell, han estat molt rectificats en Comissió i en la Ponència, fonamentalment per esmenes presentades pel Grup Popular. Nosaltres creiem que calia allunyar el text del Projecte de Llei d'aquesta concepció patrimonialista i jurídicista en excés que avui manté.

Segon gran terreny de disconformitat: la manca de concreció d'objectius clars per al sector públic català, que no queda resolt amb la introducció del nou article segon, article que no hi era en la llei presentada en l'anterior legislatura, i sí que hi era en el text que s'ha presentat a debat en la present. Coses com el foment de l'ocupació, objectius com el desenvolupament tecnològic, per exemple, s'han introduït en aquest article segon gràcies a esmenes del nostre Grup parlamentari, però no es fixen ni els mecanismes de desenvolupament d'aquests objectius ni la forma d'assolir-los.

Tercer gran camp de disconformitat: la manca de programació per al conjunt del sector públic català: ni des del Consell Executiu ni des de la concertació social. Es renuncia, entenem nosaltres, en aquest camp a fer ús de competències que l'Estatut ens permet utilitzar. Continua sense justificar-se la Direcció General de Programació Econòmica, i hom es pregunta que, si des del Govern de Catalunya no es vol programar el sector públic d'aquest país, si és que realment es vol programar quelcom en l'economia de casa nostra.

Quart gran motiu de disconformitat: la manca de coordinació del sector públic català amb la resta del sector públic existent a Catalunya. Amb la resta del sector de l'Estat públic a Catalunya, per què no?, o amb el sector públic de les corporacions locals existents a Catalunya, per què no? En els primers dels «per què no?» es podrien adduir raons de l'altra part, de les competències estatutàries, però en el segon, en el cas de les corporacions locals, per què no fer-ho?, per què no aprofitar aquesta Llei per obrir marcs de diàleg i de trobada entre el sector públic de la Generalitat i el sector públic de les corporacions locals? Jo crec que, per la via que s'ha emprès en aquesta Llei, anem cercant, anem col·locant pedaçs als problemes, en lloc d'aprofitar aquesta Llei, que és una llei autènticament

marc, de l'Estatut de l'Empresa Pública a Catalunya, per resoldre el tema i crear aquest marc de coordinació necessària per a Catalunya; necessària per evitar duplictat d'iniciatives, per aconseguir efectes multiplicadors, per potenciar Catalunya, en definitiva; per reforçar l'autogovern, en definitiva.

Cinquè punt de disconformitat: la manca de la presència de les centrals sindicals i empresarials i les organitzacions de consumidors i usuaris en els consells d'administració. Jo voldria agrair aquí les paraules que ens dedicava, suposo, l'Honorable Conseller en dir que, gràcies a esmenes de determinats Grups, ha estat possible regular aquesta presència en els consells d'administració. I, efectivament, el nostre Grup parlamentari ha acceptat esmenes transaccionals, però esmenes transaccionals que les hem acceptat a contracor, perquè parlen de la representació de les centrals sindicals de l'empresa, i no del sector, i exclouen la presència de les organitzacions de consumidors i usuaris en els consells d'administració de determinades empreses públiques a Catalunya. I no parlen de la seva presència, sempre, en els consells d'administració, sinó amb greus limitacions. Llavors, algú es pot preguntar: «Bé, però, escolti'm, vostès les van acceptar, aquestes esmenes transaccionals.» Les vam acceptar perquè enteníem, amb l'actual correlació de forces al Parlament de Catalunya, que sempre val més una porta oberta, encara que darrera de la porta hi hagi un armari per impedir-te l'entrada, que no pas que no existeixi aquesta porta. Però no estem satisfets de com ha quedat el text en aquest capítol en concret. Calia que les centrals sindicals estiguessin en tots els consells d'administració, així com les organitzacions de consumidors i usuaris, sempre que això no signifiqués la pèrdua de majoria en mans públiques, en mans del Consell Executiu de la Generalitat.

Nosaltres creiem que, tal com queda la Llei, es margina del marc de l'empresa pública els seus actors principals.

Sisè punt de disconformitat: la manca de criteris de solidaritat a l'interior de la Llei. Dins el mateix sector públic, del sector públic *versus* el sector privat, i això ve dificultat, a més a més, pel veto a les centrals sindicals i empresarials. Es considera, en definitiva, el sector públic com una empresa més, en lloc de ser quelcom més que una empresa.

I setè i definitiu punt de disconformitat: el mal ús que ha fet el Grup que dóna suport al Govern de la majoria absoluta en retallar articles de la Llei de Finances, no pas per adequar-los a la realitat de l'empresa pública, sinó per modificar articles de la Llei de Finances, i, per tant, en detriment del Parlament, en benefici del Consell Executiu, i quan s'utilitza la majoria absoluta per fer això, no és bo parlar de prepotència, però sí de mal ús d'aquesta majoria absoluta. Es resta sobirania, amb aquestes decisions, a la Cambra, i la idea d'eficàcia, de flexibilitat, que deia ara el Molt Honorable Conseller, es vol fer valer més que el d'estricta legalitat, modificant textos aprovats en l'anterior legislatura per via d'altres lleis.

Per tant, senyores i senyors Diputats, senyor President, set motius d'oposició. Nosaltres creiem que es perd una bona ocasió per reafirmar la capacitat d'autogovern de la Generalitat de Catalunya, que s'afecta la política econòmica de la Generalitat des del Consell Executiu sense excuses de «forania», sense l'excusa de Madrid, que no es vol el debat sobre objectius de política econòmica ni el debat sobre la programació, que no es vol la concertació, ni en el mateix sector públic, i que no es

vol ni programar ni coordinar l'activitat econòmica a casa nostra.

Com a conseqüència de tot això, nosaltres demanem a les senyores i als senyors Diputats el vot favorable a l'esmena, i, consegüentment, el retorn del Projecte al Consell Executiu per tal que, un cop escoltats i havent fet cas d'aquests arguments, el pugui rectificar i pugui ser aprovat per tothom, atesa la importància de la Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha torn en contra ara, o es reserven per després de...? Perfectament.

Aleshores, voldria demanar al senyor representant del Grup Socialista que faci el favor de fer la defensa de la seva esmena a la totalitat.

L'Illustre Diputat senyor Cigarrán té la paraula.

El Sr. CIGARRÁN: Muchas gracias. Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados, el Grupo Socialista presenta esta enmienda a la totalidad por razones básicamente de tres tipos: razones técnicas, razones de oportunidad en la presentación del Proyecto y razones de índole política.

Creemos que un Proyecto de Ley de Estatuto de Empresa Pública Catalana ha de contener el ámbito de aplicación de la Ley, lógicamente, y criterios generales de actuación de la empresa pública, cuestión que el Proyecto inicial no contenía, y que posteriormente contenía con alguna confusión entre los propios criterios. Los temas de constitución, disolución de las empresas públicas, y las adquisiciones y enajenaciones de títulos representativos de capital, instrumentos de planificación de la actividad de la empresa pública y control parlamentario de la aplicación de los mismos, y los temas relativos al consejo de administración.

En cuanto a nombramiento, número máximo de miembros, criterios en los que se ha de basar su nombramiento, incompatibilidades de los mismos, y participación de las centrales sindicales.

Los temas relativos a adquisición o adscripción de bienes patrimoniales o no, endeudamiento, avales, presupuestos, finanzas, etcétera, ya están regulados en las Leyes 10 y 11/1982, de Finanzas Públicas y de Patrimonio de la Generalidad, en las cuales se regulan los temas de finanzas y de patrimonio de la Generalitat y también los relativos a las entidades autónomas, entidades de derecho público y empresas públicas como sociedades mercantiles. Si se necesita desarrollar estos temas, que se haga vía desarrollo reglamentario de las propias leyes, o bien en las propias leyes de constitución de estas entidades, que regula la Ley, pero la técnica legislativa de que, vada vez que se elabora un nuevo Proyecto de Ley, se copian textualmente artículos aprobados en esta Cámara, artículos de leyes aprobadas en esta Cámara, o se aprovecha la ocasión para modificarlas, en el sentido de darle más facultades al Consell Executiu, quitándoselas, por tanto, al Parlament, no la compartimos, y menos aún la de deslegalizar o bajar de rango determinados preceptos de leyes ya aprobadas, aprovechando la aprobación de otras, como pretende una enmienda de Convergència i Unió a la Disposición final tercera aprobada en Comisión.

Si a Convergència i Unió no le gustan determinados preceptos de la Ley de Finanzas y de Patrimonio, que presenta un Proyecto de Ley de modificación de las mismas, pero que no nos quiera colar el gazapo en la discusión de otras leyes, como

ocurre en el caso de éstas, y ha ocurrido en la Ley del Instituto Catalán de Crédito Agrario.

Nosotros comprendemos que, cuando se aprobaron estas Leyes, el Grupo parlamentario de Convergència i Unió no tenía mayoría en el Parlament, y posiblemente, ahora que tiene mayoría, pretende modificar determinados preceptos de las leyes, pero nosotros creemos que la técnica legislativa más adecuada para hacerlo es la presentación de un proyecto de ley de modificación, y no el aprovechar la discusión de otras leyes.

Por razones de oportunidad, quisiéramos decir que la Ley de Finanzas Públicas de Cataluña, en su Disposición final segunda, establece que en el plazo de un año el Consell Executiu presentará al Parlament un proyecto de ley de estatuto de la empresa pública catalana. A finales del 83 —y por tanto, fuera de plazo, ya—, el Consell Executiu presenta al Parlament un Proyecto de Ley que más bien parece producto de la precipitación, para justificar ante la campaña electoral que se presentó, que un estudio serio en el que se tengan en cuenta los aspectos más importantes que deben regularse en cuanto al funcionamiento de la empresa pública.

Como se esperaba, no se ha podido debatir y aprobar en el tiempo que quedaba de legislatura, y una vez constituido el nuevo Parlament había que presentarlo de nuevo. Dado que el factor tiempo ya no era importante, puesto que los plazos no se habían cumplido, nosotros esperábamos un proyecto distinto, más estudiado y con la incorporación de algunos criterios de las enmiendas de la oposición. Esto no ha sido así, ya que se presenta el mismo proyecto de ley, exactamente el mismo, con una única incorporación: el artículo 2, que contiene parte de los criterios generales de actuación de una enmienda socialista, pero incompletos, confusos y contradictorios.

Creemos que la Conselleria de Economía y Finanzas ha perdido la oportunidad de convocar unas jornadas sobre empresa pública con especialistas en la materia —que en Cataluña los hay—, de las cuales podrían salir unas conclusiones generales que sirvieran de base para la elaboración de un proyecto de ley más serio, incluso un proyecto de ley que sirviera —como decía el Conseller de Economía y Finanzas en la presentación del Proyecto— para que la empresa pública pudiera ser gestionada gobernarse quien gobernase en Cataluña.

Este proyecto se elaboró cogiendo los artículos de las leyes de finanzas y patrimonio que hacen referencia a las empresas públicas, copiando algunos textualmente, otros modificados, y completando el *puzzle* con un artículo primero de ámbito de aplicación de la Ley, los artículos 17 y 18 —que dicen que al Consejo de Administración lo nombra el Consell Executiu y que sus miembros son incompatibles con el cargo de Diputado—, tres artículos de recursos y reclamaciones, y tres Disposiciones finales.

Comprenderán las señoras y los señores Diputados que, un texto así, no es serio presentarlo como un estatuto de la empresa pública catalana. Los socialistas presentamos esta enmienda a la totalidad y cincuenta y ocho enmiendas al articulado. Los debates en Ponencia y Comisión no permitieron mejorar el texto inicial salvo en un par de cuestiones que, para nosotros, son totalmente insuficientes, con lo cual se ha perdido otra oportunidad para hacer de ese texto inicial un estatuto de la empresa pública que sirviera de herramienta para cualquier gobierno, regulando aquellos aspectos que permitan que la em-

presa pública catalana preste un buen servicio a la sociedad y contribuya al fomento, promoción y desarrollo de la economía en nuestro país, respondiendo a su vez a las expectativas de los ciudadanos, de participación social en la gestión de la empresa pública dependiente de la Generalitat, como corresponde a una sociedad moderna de finales del siglo XX.

Razones de índole política. Es evidente que las razones técnicas y de oportunidad no van desligadas de una posición política claramente diferenciada entre el Grupo que apoya al Gobierno —al Consell Executiu— y los socialistas. Es la posición de la derecha, que no cree en la empresa pública, y que en caso de tener la responsabilidad de gestionarla, sólo la concibe cuando ésta pueda producir algún beneficio político partidista o bien para servir a los intereses de la empresa privada cuando ésta no es rentable, frente a la posición de los socialistas, que creemos que la empresa pública ha de prestar un servicio a la sociedad, a la vez que ha de contribuir a la promoción y dinamización de la economía, funcionando eficazmente, con criterios de rentabilidad, economicidad y productividad desde una planificación empresarial y un control público que no entorpezca la necesaria autonomía y eficacia en la responsabilidad de la gestión, y con una participación social en la misma.

Y estas dos posiciones se reflejan en las enmiendas socialistas y en la negativa de Convergència i Unió a aceptarlas, porque, si no, no se quiere hablar de la planificación plurianual y el control parlamentario de la misma, ni de participación de las centrales sindicales en los consejos de administración. Parece que a Convergència i Unió le crea alguna alergia cuando se habla de que las centrales sindicales puedan participar en algún sitio. ¿Por qué no se quieren fijar unos criterios de competencia empresarial, profesional o técnica y de idoneidad para el ejercicio del cargo a la hora del nombramiento de los miembros del consejo de administración, ni se estipula un número máximo de vocales? A nuestro juicio, porque se quieren tener las manos libres para enviar a los consejos de administración de las empresas públicas a personas en agradecimiento de los servicios prestados cuando cesan en otros cargos, como ocurría en otras épocas en la empresa pública española.

¿Por qué los criterios de rentabilidad, de economicidad y de productividad han de estar subordinados a los objetivos que fijen los órganos correspondientes y no se habla de autonomía en la gestión? A nuestro juicio, porque se quiere confundir los déficits de una mala gestión del sector público con las cargas impropias que se pudieran establecer en la planificación para cubrir objetivos de interés social.

¿Y por qué se modifica el artículo número 5, letra d), de la Ley de Finanzas, estipulando que la constitución de sociedades mercantiles o la adquisición de títulos de capital en las ya constituidas se puede hacer por decreto y sin que tal decisión se tome en base a estudios e informes técnicos que justifiquen su conveniencia y las condiciones económicas de la operación? Nosotros creemos que está claro que, de esta forma, se pueden seguir dando las famosas «nacionalizaciones de pérdidas», es decir, que el sector público se pueda hacer cargo de lo que al privado ya no le es rentable.

El señor Conseller nos habló de que ya existía un control parlamentario. Yo no entiendo que el control parlamentario sea el que la creación de una entidad —no de una sociedad mercantil, que ya no pasa por el Parlamento— se decida en el Parlamento.

Eso no es un control parlamentario; esa es la facultad que el Parlamento tiene de legislar, pero no es un control parlamentario de la actuación de la empresa pública; no existe un control parlamentario, a lo largo de la Ley, de la actividad de la gestión de la empresa pública.

Si se nos presenta la Ley como una ley incolora, inodora, insípida, que sirve para todo el mundo, pero resulta... que sirve para cualquier gobierno en un momento determinado, y nosotros creemos que es bueno que el Consell Executiu admita el criterio democrático de la posibilidad de la alternancia en el poder, lo lógico es que no se pierda la oportunidad de utilizar el mecanismo de negociación en el desarrollo de la Ponencia y la Comisión para discutir enmiendas sustanciales que son base para un buen funcionamiento de la empresa pública y que, si creemos que la empresa pública ha de prestar un servicio a la sociedad, en algunos casos son de mero sentido común y no, incluso, de diferentes posiciones políticas en el seno de la Cámara.

Señoras y señores Diputados, la Generalitat de Catalunya, hoy, tiene un sector público cuantitativamente poco importante, y estamos a tiempo de sentar las bases para que éste y su crecimiento futuro funcionen bien en beneficio de la sociedad catalana, pero este Proyecto no sirve para ello. No sólo es un proyecto de ley conservador, porque no avanza en cuanto a mejorar lo que la experiencia ha demostrado que no ha funcionado hasta ahora en otras empresas públicas, sino que es regresivo con respecto a la situación actual, ya que se permite modificar leyes ya aprobadas en esta Cámara, que trataban algunos temas positivamente.

Es por todo ello que los socialistas solicitamos a los Diputados de esta Cámara que voten favorablemente esta enmienda a la totalidad, de devolución del texto al Gobierno, para que confeccione un texto nuevo, con unos criterios distintos, más acordes con la sociedad actual de finales del siglo XX.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Per a un torn en contra a l'esmena a la totalitat del Partit Socialista Unificat de Catalunya, quant a les argumentacions que ens ha donat el senyor Maties Vives.

En primer lloc, entenem que la necessitat de la Llei, quant al sentit de crear empreses públiques, es dedueix de l'article 54.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i segons la Disposició final segona de la Llei 10/82, del 12 de juliol, de Finances Públiques, aquesta última donava un termini d'un any per presentar aquest Projecte. Ja hem vist abans per què això no va poder estar, i per què s'ha fet ara.

Analitzem què vol dir el sentit de crear empreses públiques a Catalunya. Com a empreses públiques, és gestionar els serveis dins les operacions relacionades amb les funcions de la Generalitat i tendint sempre a la persecució de l'interès general.

Per a nosaltres, aquest Projecte que ha presentat el Consell Executiu es basa en dos tipus de definició d'empresa: un de caire material, com és la gestió de serveis de contingut econòmic, comercial, industrial o financer, i un segon de caire formal, com és la utilització de formes de dret privat. Això permet diferenciar l'empresa pública dels organismes autònoms que desenvolupen una activitat purament

administrativa. Per què diem que no és un projecte jurídicista? Crear un marc legal no és ser jurídicista; precisament, el capítol I està dedicat a la definició de l'àmbit legal. Es pretén crear un marc legal vàlid i òptim per a qualsevol força política. No volem crear una cotilla; és precisament això el que comporta que en molts aspectes sigui considerada una llei tècnica i que, sense oblidar la part política, sigui útil per a qualsevol força política.

És precisament en l'article 1 on veiem aquests criteris que esmentava abans, quant a l'àmbit d'aplicació. Entitats autònomes, empreses de la Generalitat que han d'utilitzar les formes del dret privat, i societats mercantils amb participació majoritària de la Generalitat. Com a últim terme, nosaltres utilitzem també les societats civils i mercantils vinculades a la Generalitat.

Ens ha dit el Portaveu comunista que és un projecte patrimonialista. Entenem que no és així, perquè, delimitar per a cada tipus d'entitats els principis rectors de la constitució del patrimoni, com quedaran afectats els béns, com quedaran afectats els béns de domini públic, els béns patrimonials de la Generalitat, com es produeixen les desafectacions a qui corresponen les autoritzacions per a les desafectacions, i de quina manera poden tornar al tràfic jurídic privat, això no és ser patrimonialista.

Sense perjudici d'allò que disposa la Llei de Patrimoni, per a cada tipus d'entitats a què és d'aplicació aquesta Llei de Patrimoni hi ha una gradació del tractament quan els béns adscrits conserven la seva qualificació jurídica originària i l'adscripció, per tant, no implica la transmissió del domini públic.

Indefinició d'objectius. En l'article 2 del Projecte, i dins el Capítol on es defineixen els criteris generals d'actuació de l'empresa pública, quantifiquem els següents. Rendibilitat: creiem en el principi de rendibilitat com a criteri per crear riquesa, però no com a criteri per a empresa pública. No sempre podrà ser rendible quan per assolir objectius de caràcter social, lògic en tota empresa pública, es pugui aportar dèficit, el qual és específicament tractat en l'apartat 2 d'aquest article. Això es tracta en l'apartat de minoracions d'ingressos d'explotació o augment de costos de producció.

Ens han dit, també, que no contempla el foment de l'ocupació i el desenvolupament econòmic; això no és així. Ben bé, en l'article 2, es recullen aquestes frases i seran els estatuts els que desenvoluparan en cada moment el més adequat per a aquest tipus d'empresa.

Economicitat i productivitat. Són regles pròpies de tota bona gestió. Això, considerem oportú i vàlid la seva inclusió, i amb la connotació que no hi hagi una discriminació respecte al sector privat.

Aquests objectius darrerament esmentats tenen una consideració diferent quant al tractament. Em refereixo aquí al desenvolupament tecnològic, per exemple, quant als ferrocarrils de la Generalitat o bé el foment de l'ocupació, quant a la seguretat d'informàtica; això comporta la gradació d'uns i altres que no poden estar recollits en un estatut com a marc general.

Manca de coordinació amb la resta del sector públic català. El PSU presenta unes esmenes, la 114 i la 116: més o menys, que el Conseller d'Economia i Finances ha de ser un macrocoordinador.

Nosaltres entenem que ni la coordinació pot dependre del

Conseller d'Economia i Finances ni la fixació d'objectius tampoc. En qualsevol cas —i es diu així en el Projecte— «serà de la dependència de cada Departament que siguin adscrites dins la política global del Consell Executiu». La coordinació de l'activitat de les empreses públiques o vinculades de la Generalitat amb les de l'Estat —Diputacions, municipis, etcètera— sembla inútil com a principi, puix que podríem entrar en un vidriós espiral de possibles recursos d'inconstitucionalitat, a més que les competències i la fixació d'objectius en l'àmbit municipal no sembla un terreny tan fàcil com per entrar-hi amb una simple declaració de principis.

Les empreses participades es tracten, i bé, en la Disposició transitòria tercera de la Llei de Finances, definint les empreses vinculades atenent temporalment el que deia l'Estatut de l'Empresa Pública —que es limitava al concepte de definició— avui, mitjançant aquest projecte de llei i amb el contingut del capítol IV, articles 36 a 43, es desenvolupen els aspectes de creació, funcionament, participació per adquisició, pèrdues d'imposicions majoritàries —no perdem de vista que això ho farà una llei del Parlament—, dissolucions, limitacions per a pertànyer en els consells d'administració i, fins i tot, el tractament de la representació de les centrals sindicals —l'article 18 és molt concloent quant a la representació de les centrals sindicals.

Per què a les centrals sindicals no posem les més representatives? Mireu. Aquí tinc jo un escrit que va aparèixer a *La Vanguardia*, que diu, més o menys, no ho dic pel mot que el qualifica: «anulada la subvenció a los sindicatos más representativos», i «los más representativos» està entre cometes. Aleshores, això ha fet, potser també, que no s'introduïssin aquests representatius per una no-discriminació.

Per tot això nosaltres rebutjarem l'esmena a la totalitat que es presenta pel Partit Socialista Unificat. Demanem a tots els Diputats d'aquesta Cambra que votin així.

Quant a l'esmena a la totalitat que ens presenta el Partit Socialista de Catalunya, basada primordialment per raons tècniques d'oportunitat i polítiques i un articulat reomplert, jo els voldria dir que estic convençut que el projecte del Govern és millorable. Així s'ha demostrat tant en Ponència, fins a quatre ponències, com en Comissió. Han estat incorporades 51 esmenes de les 126: un 40%. Això vol dir que s'ha fet una feina rigorosa.

No obstant això, el Grup Socialista manté per defensar en Ple un total de 53 esmenes, de les quals 28 demanen la supressió de 28 articles sencers dels 46 del Projecte, i presenta un esborrany de projecte alternatiu, els articles del qual no són res més que una refosa i una agrupació dels que presenta el Consell Executiu, però mesclats i sense seguir la gradació adequada, quant al tractament diferencial que cal donar als diferents tipus d'empreses de què el Projecte del Govern tracta.

Dir que el Projecte del Govern no és seriós i que és un projecte d'oportunitat per part del Consell Executiu és un problema subjectiu de valoració molt respectable com a criteri de l'oposició, però això no es pot dir quan el text alternatiu que es presenta és consistent: aquest, malauradament, no és el terme aplicable al projecte socialista.

Creiem que està basat en esmenes sistemàtiques que no aporten res i que amb l'afany de simplificar, no clarificar, arribem a dir, per exemple, quant a tractar la dissolució de les empreses vinculades, «que s'ajustaran a les normes legals que els

siguin d'aplicació». Això és tant com no dir res.

El meu Grup pensa que el Projecte del Govern dóna una major importància al Parlament quan també, per exemple, en el cas anterior, «la dissolució ha de ser aprovada per llei».

En una Disposició final del Projecte hi ha el mot «deslegalització». Mirin, el mot aquest no és nostre. El mot aquest és del professor García d'Enterría, un reconegut jurista, i nosaltres hem cregut convenient d'introduir-lo.

Quant als criteris de rendibilitat, economicitat i productivitat, estan prou recollits en el Projecte com per tenir-los en compte, segons diu l'esmena del PSC.

Hi ha altres lleis, indubtablement que és així, però les que li eren d'aplicació hem preferit incloure els articles que pertoquin dins el contingut d'aquest Projecte, tendint a una sistemàtica racionalitzadora que no remet a altres textos, com podien ser la Llei de Finances o la del Patrimoni.

El tema de les centrals sindicals és completament «abastat» en l'article 18, els recordo: tant els organismes autònoms com les entitats de dret públic, que han d'ajustar llur activitat al dret privat, també és en les empreses participades.

Si ens referim a la sistemàtica racionalitzadora que esmentava abans podríem analitzar profundament el valor educatiu de la Llei. Una Llei que dintre de cada capítol contempla una gradació de tots els aspectes específics que li són d'aplicació i, en tot cas, una nul·la remissió a altres textos legals que li fossin d'aplicació. Denotem una gran visió racional de projecte en contraposició d'una continua i sistemàtica remissió a altres textos.

Estic convençut que, si hagués estat així, del Projecte ara se'ns criticaria aquesta manca.

La valoració socialista, quant al projecte alternatiu que presenten, tendeix a una visió municipalista. Què volem dir amb això? En constituir una societat amb una eina municipal, segons l'article 90 del Reglament d'Obres i Serveis de les Corporacions Locals, la direcció de l'empresa estarà a càrrec dels següents òrgans: corporació interessada, que assumirà les funcions de Junta General, o bé el Consell d'Administració. Aquí, el Grup Socialista, amb tot un seguit d'esmenes, pretén fer un trasllat d'aquest concepte d'aplicació a la vida municipal i portar-ho al Parlament com un macroconsell d'Administració. Això, el Parlament, entenem que no ha d'estar en això.

Si analitzem el capítol quart, que es refereix a les societats amb participació majoritària, el Projecte del Govern és molt més rígid que altres preceptes de l'Estat. Per exemple, la Llei General Pressupostària, 11/77, del 4 de gener, diu el següent: «Les societats estatals als efectes d'aquesta Llei són: a) societats mercantils en què sigui majoritària la participació de l'Estat en llur capital, i b) entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i que per Llei han d'ajustar llur activitat a l'ordenament jurídic privat. La creació de les societats de l'apartat 1 i els actes d'adquisició i pèrdua de la majoria de l'Estat s'acordaran pel Consejo de Ministros». Aquí no és així.

També trobarem —quan ho analitzéssim després— un important número d'esmenes que les definiria com a sistemàtiques, que ni són tals esmenes, puix que no estan posades en el seu lloc corresponent. Penso que les esmenes presentades pel Grup Socialista si haguessin estat estructurades d'alguna altra manera haurien pogut ser incorporades en el Projecte. L'exemple ha estat en les dels altres Grups.

I, per acabar, el control del Parlament. Per al control del Parlament hi ha les suficients comissions, hi ha la Sindicatura de Comptes, hi ha les suficients institucions com perquè tinguin un control i una gradació i un tractament adequat tot aquest tipus d'empreses que ja avui intentem aprovar.

I un sector públic quantitativament important ha perdut l'oportunitat d'impulsar-ho. Nosaltres aquí, a Catalunya, desgraciadament o afortunadament no tenim cap INI i, aleshores, no podem ser més ambiciosos del que ens correspon i ens hem de limitar al que tenim. Per tot això, i per tots aquests raonaments que he donat jo els demanaria la votació de tots, senyores i senyors Diputats, de rebuig de l'esmena a la totalitat del Projecte alternatiu que presenta el Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Ara, com és sabut, tenen dret a intervenir els Grups parlamentaris que fins ara no ho han fet i per un temps de deu minuts. Per això, tinc el gust de donar la paraula als senyors d'Esquerra Republicana. Renuncien, eh? Els senyors del Grup Popular també renuncien. Bé, doncs aleshores, podem passar ja definitivament a la votació.

Els qui estiguin d'acord... Les votarem separades? Suposo que les hem de votar separades, no? *(Pausa.)* Bé, doncs, les votarem conjuntament si ningú no s'hi oposa, eh?

Els qui estiguin d'acord amb les esmenes a la totalitat, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Passem ara, doncs, a les esmenes que corresponen ja a l'articulat. La primera que trobem és l'esmena número 3, a l'apartat 1 de l'article 1, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. L'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres té la paraula per defensar-la.

El Sr. TORRES: Honorable President, senyores i senyors Diputats, amb la vènia del senyor President defensaré conjuntament les esmenes 2, 14 i 17, perquè tenen exactament el mateix objectiu.

El Projecte de Llei que estem debatent pretén reunir en un sol cos legislatiu la regulació de les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial o financer de la Generalitat i de les empreses de la Generalitat, ja siguin entitats de dret públic o societats civils o mercantils amb participació majoritària.

Per altra part, si examinem l'exposició de motius hi trobem l'afirmació clara i concreta que la mateixa estructura de les funcions assumides per la Generalitat ha determinat —i això ens ho recordava fa un moment l'Honorable senyor Conseller— la creació d'entitats amb personalitat jurídica pròpia amb la finalitat de gestió de serveis públics, o també la realització d'operacions econòmiques relacionades amb les funcions de la Generalitat.

D'aquests preceptes de l'article 1 i de l'exposició de motius es dedueix clarament que el Projecte de Llei pretén fer una regulació de globalitat de conjunt de les activitats econòmiques a través d'entitats o d'empreses que depenen o tenen determinades vinculacions amb la Generalitat. És a dir, que cal interpretar la regulació del Projecte de Llei com un projecte de regulació amb pretensions de totalitat. I bé, si entrem en els detalls

del Projecte ens adonarem que probablement per omissió involuntària el camp d'aplicació que es desprèn d'una lectura puntual i textual no comprèn la totalitat de les activitats susceptibles de ser integrades en aquesta Llei.

En efecte, l'article primer, l'article tercer i el capítol segon fan esment de les entitats de caràcter comercial, industrial o financer, és a dir, entitats que es dediquen a operacions de tipus producció, venda de béns o d'aquelles que es dediquen a operacions de manipulació de diner i de recerca de beneficis. Deixant de banda, repeteixo, probablement amb caràcter d'involuntarietat, altres tipus d'entitats que es realitzen en el món modern i que ni compren ni venen ni especulen amb el diner, sinó que es dediquen a fer un oferta de serveis directament vinculats amb l'activitat econòmica. Ens referim a branques tan importants com puguin ser la informàtica, com pugui ser la prospectiva, com la comptabilitat informatitzada, com el camp cada dia més vast de les auditories —que ja han fet irrupció, per altra part, en la legislació catalana—, els controls de fiscalitat, etcètera. Són activitats, ho repetim, que no estan específicament designades en el Projecte inicial.

Ja sabem perfectament que una enumeració exhaustiva seria una empresa difícil, perillosa i àdhuc correriem el perill de fer uns llistats incomplets. I és precisament per aquest motiu que la nostra esmena es resumeix i afegeix únicament un concepte genèric amb la paraula «serveis», que al nostre entendre pot comprendre activitats directament relacionades amb el món de l'economia, i que no estan integrades d'una manera absoluta en la designació sintètica d'empreses comercials, industrials o financeres. I que no se'ns digui que la inclusió d'aquest concepte originaria una confusió en determinats serveis públics de la Generalitat com puguin ser la sanitat, l'assistència social o l'ensenyament, per exemple; són dues activitats totalment diferents, i ens semblaria fallaciós pretendre que es pot confondre l'assistència social amb entitats d'alta tecnologia que són avui a la punta del progrés, i amb les quals, indiscutiblement, caldrà comptar cada dia més, si no volem deixar escapar el tren de l'economia del futur.

Per resumir, nosaltres pensem que les nostres esmenes no desnaturalitzen de cap manera la substantivitat del Projecte de Llei, sinó que tendeixen, únicament, a enriquir-lo i a completar-lo. Pensem que els serveis que nosaltres voldríem que poguessin ser inclosos textualment i literalment en la Llei són branques importants de l'economia futura de Catalunya, i pensem, en conseqüència, que val la pena que en aquesta nova pedra de l'edifici institucional financer del nostre país hi siguin inclosos.

És per aquest conjunt de raons que demanem el vot favorable per a aquestes tres esmenes a les senyores i als senyors Diputats.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Torres. Per al torn en contra, l'Illustre Diputat senyor Mur té la paraula.

El Sr. MUR: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a un torn en contra a les esmenes 2, 14 i 17, que ens presenta el Grup d'Esquerra Republicana. Consisteix a introduir el mot «serveis».

Mirin, l'empresa de serveis no és un mot utilitzat dintre de la legislació administrativa. En tot cas, nosaltres no seríem

contraris en l'excepció d'introduir el mot «serveis». Això no obstant, aquesta denominació tindria una consideració de difícil abast. Pensin, quant a la seva quantificació, el que podria dir, el que podria comprendre dintre d'aquesta denominació els serveis de sanitat i seguretat social. Llavors, pensem que les disposicions d'aquesta Llei quedarien incloses en aquests organismes.

Quant a la regulació de la totalitat del sector públic, com una oferta de serveis, això ho entenem molt millor. Nosaltres, en aquest aspecte, si analitzem la part serveis, no com a última sinó com a condició primera, podríem oferir una esmena transaccional que més o menys digués així: «Les entitats autònomes de la Generalitat que facin operacions o que prestin serveis principalment de caràcter comercial, industrial o financer.» Pensin que el mot «serveis» s'introdueix no com a destinació sinó com a origen, que entenem que és molt més clarificador, i, per tant, lliurem a la Mesa aquesta transaccional.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre senyor Secretari tindrà la bondat de llegir el text de la transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «A les entitats autònomes de la Generalitat que facin operacions o prestin serveis de caràcter principalment comercial, industrial o financer.»

El Sr. PRESIDENT: Prego els Grups presents que diguin si admeten o no aquesta transaccional. (Ll. Sr. Torres demana per parlar.) L'Illustre Diputat senyor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES (de l'escó estant): Sí, gràcies, senyor President, des de l'escó, si em permet. Únicament per manifestar que efectivament el text de l'esmena transaccional recull la nostra intencionalitat i introdueix en el Projecte de Llei les nostres pretensions. Per tant, ens plau dir públicament que acceptem aquesta transaccional i retirem les tres esmenes que jo he tingut l'honor de defensar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Els altres Grups tenen la bondat de manifestar la seva opinió? (Pausa.) No hi ha cap oposició. Ve, doncs, aleshores, l'esmena següent. Per defensar-la —és la número 4, del Grup Socialista—, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN (de l'escó estant): Sí, senyor President, si em permet, des de l'escó mateix.

Esta enmienda, que es una enmienda al apartado 4 inicial, ahora es a la letra c), puesto que ha habido una modificación en Comisión que ha dejado el artículo 1 no por letras sino por números. Esta enmienda consiste simplemente en hacer la definición de empresas vinculadas, textualmente la misma que hemos hecho en la Ley de Finanzas Públicas de Catalunya, es decir, no modificar la Ley de Finanzas Públicas de Catalunya a la hora de definir lo que son empresas vinculadas.

Y aprovechar la ocasión para decir que, de hecho, en la práctica en esta Ley se regula muy poco de las empresas vinculadas. Se definen como que son empresas que están dentro del ámbito de aplicación de la Ley, pero es que en las empresas vinculadas se puede regular muy poca cosa, porque han de funcionar por el derecho mercantil. Y por eso, en nuestra enmienda referente al tema de la disolución de las empresas, decimos que tienen que estar sujetas a la legislación que les sea aplicable, que no es precisamente el Estatuto de la Empresa Pública.

Y decir también que cuando en el Capítulo 4 se regula la pérdida de posición mayoritaria en una sociedad mercantil, no se está refiriendo a empresas vinculadas sino que se está refiriendo a empresas mercantiles donde se tiene una posición mayoritaria, si no, no se puede perder la mayoría.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Si em permet, senyor President, des de l'escó mateix.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. MUR: Quant a l'esmena número 7, del Grup Socialista, nosaltres entenem que l'esmena aquesta reproduceix la Llei de Finances en la discussió de la transitòria tercera. Nosaltres, aquí, quant a societat vinculada, el que fem és introduir la gestió dels serveis públics, que la Llei de Finances ho diu així. Aleshores, si no féssim això, en la nova definició que tractem introduïm aquests mots, que és titula «la Generalitat o les que han suscrit convenis amb aquesta». Si no fos així, passaria una modificació de lleis mercantils per títol de concessió o contractual. En aquesta nova definició, no entrem en conflicte amb la Llei de Societats Anònimes. La Llei General Pressupostària, la creació i la pèrdua de majories ja han vist com ho fa. En introduir nosaltres aquí el terme «prestació de serveis», sí que assumim unes obligacions especials i concretes. Per exemple, en aportar subvencions o altres fórmules, sí que imposen un control administratiu. Abandonem, en aquest aspecte, la consideració purament mecànica de si tenim un 25 o un 20%, i entrem realment en la realització dels serveis que demanem.

Per tot això, ens oposarem a l'esmena que proposa el Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Bé, hem de procedir, doncs, ja a la votació. Primer, la de l'esmena número 3..., no, perdó, la transaccional que la substitueix.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta transaccional que es posin drets.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena número 4, de modificació, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

Ara hem de votar el text del Dictamen, en allò que queda subsistent. (Pausa.) Ah, perdó, quina separació desitgen que es faci?

El Sr. CIGARRÁN: Senyor President, la letra c), por separado, y el resto todo en una votación, eh?

El Sr. PRESIDENT: A veure. Només la lletra c) separada, si no ho tinc mal entès, eh? Doncs votarem primer el text de l'article fins allà on diu: «llur capital social», i, després, tot l'apartat c).

Els qui estiguin a favor d'aquesta primera part del text del

Dictamen, que es posin drets.

Els qui s'abstenen?

Els qui voten en contra?

Bé, aquesta part del Dictamen ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara passem a l'apartat c). Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquest apartat c) ha estat aprovat, segons el text del Dictamen, per 72 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 5, de l'article 2, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Honorable senyor President, señoras y señores Diputados, este artículo 2 es donde se fijan como voluntad política los criterios generales de actuación de las empresas públicas. En el Proyecto de Ley inicial, no en el Proyecto de Ley inicial, porque ha sido el presentado con anterioridad, no había estos criterios generales introducidos. Pero en el Proyecto que se ha presentado después de las elecciones, que es el que dio origen a esta Ley, se introducen algunos de los criterios generales de actuación de las empresas públicas: el criterio de rentabilidad, de economicidad, de productividad, etcétera. Pero se introduce el hecho de que han de estar subordinados estos principios a los objetivos fijados por los órganos correspondientes. Nosotros creemos que los criterios de rentabilidad, economicidad y productividad en las empresas públicas no han de estar subordinados a ningún tipo de objetivos. Si existen objetivos de carácter social que, por interés general, sea necesario el introducir una aportación pública, que ha de tener un carácter de carga impropia y que ha de estar reflejada en los Presupuestos de la Generalidad y que ha de estar prevista también en el instrumento de planificación de la propia empresa pública, no quiere ello decir que el resto de la gestión de esa empresa pública no haya de ajustarse a estos criterios de rentabilidad, porque lo que no se puede confundir son aquellas aportaciones que tienen un carácter impropio, decididas en los instrumentos de planificación previa de la entidad, con lo que pudiera ser un déficit de gestión de la propia empresa.

Hay que diferenciar claramente que la gestión de una empresa pública puede ser una gestión deficitaria o puede ser una gestión rentable, independientemente de que en los instrumentos de planificación se prevean unas aportaciones públicas para cubrir determinadas cuestiones sociales. Y esto es lo que el Proyecto —ni el Dictamen de la Ponencia— no deja claro y nítido.

El criterio de rentabilidad ha de ser siempre exigible a la empresa pública. Y después hay que valorar si la gestión tiene un déficit o no tiene un déficit. Otras ausencias en estos criterios. No se habla del tema de la planificación de la actividad; no se habla de la necesaria autonomía que ha de tener la propia gestión de la empresa pública, evidentemente, sin perjuicio del control público que ello lleve, y ese control público, tal como nosotros lo planteamos, como un control parlamentario, no entorpece en absoluto una gestión autónoma de sociedad o de la empresa pública, puesto que es un control público que se hace en función del cumplimiento de unos planes que la propia dirección de esa empresa pública ha de establecer previamente. Por lo

tanto no hay ningún entorpecimiento de esa autonomía que tiene que existir. Y es por estas razones por las que nosotros presentamos esta enmienda de sustitución del texto del artículo 2, puesto que creemos que es importante que queden claros estos criterios y que no se pueda confundir a la hora, después, de aprobar los Presupuestos de la Generalidad que las aportaciones que se hacen a las entidades previstas en esta Ley, sean empresas mercantiles o entidades de derecho público o entidades autónomas qué parte de ese dinero va para cubrir como carga impropia parte de las necesidades sociales de la propia empresa pública y cuál es el dinero que se está cubriendo por una gestión deficiente del propio sector público de la Generalidad.

Gracias señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Senyor President, senyores i senyors Diputats, hem vist abans, en l'esmena a la totalitat, els criteris de rendibilitat, economicitat i productivitat. Estan recollits, perfectament, a l'article 2 del Projecte, i no ens dol reconèixer, sí que van ser unes aportacions socialistes de la legislatura passada. És així, i així s'ha de reconèixer, i llavors han quedat introduïdes en el Projecte. Nosaltres volem reconèixer les coses quan s'han de reconèixer, i aquesta cosa és així.

L'aspecte d'assolir objectius de caràcter social i la seva incidència amb els resultats: el cas de pèrdues que acaba d'esmentar el senyor Cigarrán. És tractat també pel Projecte la minoria d'ingressos o augment de costos que han de ser objecte d'avaluació. Això ho diu el Projecte, i així així s'ha de fer. Els objectius de caràcter social..., és lògic: les empreses públiques es creen seguint la satisfacció de l'interès general. És un principi rector de l'Administració pública; no cal repetir-ho més, però també està recollit. La planificació. Nosaltres no introduïm el mot «planificació», introduïm el mot «programa», ens agrada més, i així està recollit. Principi d'autonomia. Tenir autonomia suficient per mantenir la seva eficiència i responsabilitat de gestió és incongruent. La responsabilitat de gestió no es garanteix per l'autonomia; el grau d'autonomia, no l'ha de dir l'article x del Projecte; han de ser altres mecanismes els que han de fixar el grau d'autonomia. És inútil com a principi: «El grau d'autonomia quedarà fixat en la regulació d'aspectes molt concrets en la seva actuació». Quant que «la previsió de les empreses públiques no gaudiran de privilegis derivats del seu caràcter...» queda desfet en l'examen del text alternatiu en la facultat, si analitzem la facultat de constrenyiment, limitacions davant de l'execució de tercers, la facilitat d'accés a l'aval públic. Quant al punt quatre de l'esmena que proposa el Grup Socialista, no és més que una repetició del paràgraf dos de l'article 2 del Projecte. Per tot això, demanem a les senyores i als senyors Diputats que votin en contra de l'esmena socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Anem a posar, doncs, a votació l'esmena número 5 presentada pel Grup Socialista de la Cambra.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra, que es posin drets.

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor i 59 en contra. Cap abstenció.

Ara anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article 2.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 60 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a l'esmena següent, que és sobre el títol d'un capítol. La presenta el Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Si em permet des de l'escó, senyor President. Defenderé conjuntament les enmiendas 6 —de la nueva numeración del boletín 48—, 18, 20, 33, 34, 51, 70 y 72.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. CIGARRÁN: Estas enmiendas tienen como finalidad dar una nueva ordenación al conjunto del Proyecto de Ley. Esta nueva ordenación por capítulos consiste en que cada capítulo en vez de estar reflejado el tipo de entidad que se está regulando, esté regulado el tipo de cuestión que queremos regular, es decir, hacemos un capítulo que es dedicado al ámbito de definición de la Ley, de aplicación de la Ley y criterios generales de funcionamiento, otro de constitución y disolución, otro de planificación y control, otro de control parlamentario y otro de gestión.

Quisiera aprovechar la ocasión para decir que en el tema de la planificación que parece ser que los Diputados de la Comisión de Economía y Finanzas del Grupo de Convergencia y Unión no les gusta la palabra «planificación», sino la palabra «programación», sería conveniente que se pongan de acuerdo con los Diputados de la Comisión de Justicia, porque en el tema del juego sí que se planifica el juego, pero no se quiere planificar la actividad de gestión de las empresas públicas.

Pasamos a votación esta enmienda.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Mur té la paraula.

El Sr. MUR: Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaré també el torn en contra a les esmenes 6, 18, 20, 34, 51, 33, 70 i 72.

Quant a l'esmena 6, parla de la «constitució, dissolució, adquisicions i alienacions». És una esmena sistemàtica, com ja hem vist abans a l'esmena a la totalitat, intentant un nou títol: no sembla massa adequat tractar en un capítol de la «constitució, dissolució, adquisicions i alienacions». És preferible de tractar tots aquests temes dins de cada tipus d'empresa en concret.

Quant a l'esmena 18 a l'article 10, diu, concretament: «Les obligaciones contraídas por las entidades assenyaladas a l'article 1 », en la nova denominació, en tot cas, seria 1a), «no podran ser exigides per la via...» etcètera. Nosaltres entenem que també correspon la nova sistemàtica socialista. No canvia absolutament res; és igual dir «aquestes entitats» que «les entitats assenyalades». **Malgrat això, nosaltres votarem a favor.**

Quant a l'esmena número 20, parla de «les entitats autònomes de tipus comercial, industrial o financer». Senyores i senyors Diputats, el Projecte d'aquest article diu: «les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial o financer», com que entenem que «tipus» i «caràcter» vol dir el mateix,

també acceptarem aquesta esmena.

Les esmenes números 34, 33 i 51 tracten de «Pressupost, programació, planificació i gestió»; el Projecte defineix el Capítol III amb el de les «entitats que han d'ajustar llur activitat al dret privat». També és una altra esmena sistemàtica..., sembla més adequat tractar de cada tema que ens parla el Portaveu socialista dins el tipus específic d'empresa. Sembla que d'aquesta manera exclouríem les societats vinculades, si votéssim en contra o votéssim a favor de l'esmena socialista. La substitució del títol del Capítol IV en el que tractem les societats vinculades pel títol de «gestió» comportaria també un Projecte confusionari.

Quant a les esmenes números 70 i 72, referides al control parlamentari, entenem que tampoc fa falta cap control més. Com a controls, ja hi ha els adequats. Quins controls adequats? La Comissió corresponent al Parlament, la Intervenció General, la Sindicatura de Comptes, i, en tot cas, pensem també que nosaltres introduïm al Projecte tot el tema d'auditories i, en qualsevol cas, per les situacions pressupostàries que es fa a les empreses que tenen el seu tractament i en les Comissions del Parlament per la via del Pressupost, d'aquí li és d'aplicació la Llei 10/82, de Finances Públiques.

Per totes aquestes raons, nosaltres, excepte les esmenes 18 i 20, votarem en contra.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara doncs, anem a votar l'esmena número 6.

Els qui estiguin a favor de l'esmena número 6, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena número 8, també presentada pel Grup Socialista del Parlament de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Honorable señor President, señoras y señores Diputados, esta enmienda número 8 es la enmienda que trata de la constitución, disolución y adquisición o enajenación de títulos de propiedad en sociedades mercantiles. Y se hace referencia, en nuestra enmienda, a los tres tipos de sociedades o entidades previstas en la presente Ley. En el proyecto inicial se modificaba la Ley de Finanzas en el sentido de que las entidades autónomas se podían constituir por decreto. En las entidades de derecho público había una cierta confusión, puesto que el primer artículo hablaba de que se constituirían por ley y, posteriormente, venía otro artículo que hablaba del decreto de creación, y estas dos cuestiones se subsanaron parcialmente en los debates de ponencia y en Comisión, de tal forma que ahora tanto las entidades autónomas como las entidades de derecho público se constituyen por ley, pero hay algunas facultades, como en el tema de la contratación, que se reservan al Consell Executiu por decreto, cuestión que nosotros no compartimos. Pero lo más importante es que la constitución o adquisición de títulos representativos de capital en sociedades mercantiles se hace por decreto, es decir, no se hace por ley de esta Cámara. Se modifica con ello el artículo 5.d) de la Ley

de Finanzas, que preveía que tenía que ser por ley, y, además, no se crean las condiciones importantes que nosotros establecemos en la enmienda número 10. Si me permite el señor Presidente, que no lo había anunciado al principio, anunciaré que esta defensa lleva consigo la defensa también, no sólo de la enmienda 8, sino de la 10, de la 19 —al artículo 11—, de la 35 —al 22—, de la 36 —al 23—, de la 52 —al 36—, y de la 57 —al 37. Lleva consigo la defensa conjunta, puesto que va unida a lo que nosotros prevemos que se tiene que tener en cuenta en nuestra enmienda 10.

Nosotros decimos en nuestra enmienda 10 que la adquisición de títulos de capital en sociedades mercantiles ha de ir precedida de los estudios e informes técnicos que, previa ponderación, en su caso, de las diferentes alternativas, justifiquen la conveniencia de esta decisión y las condiciones económicas de la operación. Si resulta que la decisión de constituir una sociedad mercantil pública, o la de adquirir títulos de participación mayoritaria en una ya constituida, no se decide en este Parlamento, sino que la decide el Consell Executiu, y, al mismo tiempo, no se prevé que haya unos estudios técnicos que informen de la conveniencia de ello, y de la repercusión económica de la operación, está claro que estamos dejando abierta la posibilidad de que el Consell Executiu tome esta decisión sin que sea una decisión conveniente, en el sentido de que pueden darse las famosas «nacionalizaciones de pérdidas», en el sentido de que puede hacerse cargo el sector público de sociedades mercantiles, o de participación mayoritaria en una sociedad mercantil, cuando esta sociedad mercantil no le interesa a la empresa privada porque es deficitaria. Casos tenemos y ejemplos de esta índole en otras épocas en la empresa pública española, y por eso nosotros creemos que aquí tiene que quedar claro que la constitución de sociedades mercantiles públicas ha de decidirla esta Cámara, el Parlament de Catalunya, y que ha de haber estas previsiones para evitar que, a la hora de la constitución o de la compra de títulos mayoritarios, no esté asumiendo el sector público aquella parte de la empresa privada que a la propia empresa privada ya no le es rentable.

Por eso solicitamos de las señoras y señores Diputados que voten favorablemente a nuestra enmienda.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Senyor President, també per a un torn en contra a les esmenes 8, 10, 19, 35, 36, 52 i 57.

L'esmena número 8, del Grup Socialista, proposa que la creació i dissolució siguin per llei i el Parlament determini les funcions, béns o mitjans d'organització, règim jurídic i característiques de contractació per a les entitats del tipus 1.1 i 2. Quant a les de l'1.3 es constituiran i es dissoldran també per llei, i l'adquisició o la pèrdua de la majoria autoritzades pel Consell Executiu.

Les societats vinculades, aquí, no les tracta. Nosaltres, les entitats d'aquests tipus hem vist que, a diferència de la Llei General Pressupostària, hem tingut una consideració prou diferent, prou acurada amb el Parlament i amb prou consideració al Parlament. Però, no obstant això, entenem que aquesta esmena socialista comporta una confusió entre les funcions del Parlament i les del Consell Executiu, rebaixant les atribucions d'aquell i fent més flexible l'actuació d'aquests.

Nosaltres entenem per divisió de poders que el Parlament no intervé en funcions executives, no és funció del Parlament prendre responsabilitats sobre actes d'administració. Aquí podríem confondre les funcions parlamentàries amb les mateixes assemblees generals de societats anònimes o plens d'ajuntaments.

Segons l'article 30 de l'Estatut, el Parlament té les funcions següents: exercir la potestat legislativa, aprovar els pressupostos, impulsar i controlar l'acció política.

Per crear un organisme autònom és necessària una decisió política, i, per tant, és lògica la intervenció del Parlament. A més, això requereix un crèdit pressupostari que no pot ésser acordat pel Consell Executiu.

El Projecte és respectuós amb la figura del Parlament, ho sotmet a debat polític i a decisió pressupostària, i no obliga a prendre decisions administratives pròpies de l'Executiu.

L'esmena fa intervenir el Parlament en decisions administratives, com és l'organització de l'ens, per exemple, l'adscripció dels béns, característiques de contractació, etcètera.

El Consell Executiu adapta l'administració a determinades conveniències públiques en l'apartat que tracta les societats mercantils. És un error dedicar lleis a crear societats anònimes; és degradar el Parlament, constituir societats anònimes per llei. No és competència de la Generalitat.

D'acord amb la Llei de Societats Anònimes, l'aprovació de l'estatut no pot ésser posterior a la constitució de la societat anònima, i em refereixo a l'aprovació de l'estatut de l'empresa. Tampoc és competència de la Generalitat.

La fórmula del Projecte està prevista a l'article 36. La societat és constituïda pel Consell Executiu i amb les possibilitats pressupostàries abans aprovades pel Parlament.

És incorrecte dir que l'adquisició la perdi la majoria si estan regulades per llei, i després dir que seran acordades pel Consell Executiu.

Estudis i informes tècnics. Per l'adquisició a títol oneros i l'alienació per la Generalitat de títols representatius de capital. Si aquests acords els ha de prendre el Parlament, tal com proposa el mateix Grup en l'esmena anterior, no fan falta aquests condicionants d'estudis i informes. Si l'acord el pren el Consell Executiu, hi ha un greu inconvenient en determinar quines són les conseqüències de l'incompliment d'aquest precepte que proposa el Grup esmenant. Si la conseqüència, en aquest cas, fos la nul·litat directa de l'adquisició o venda, aquest article és contrari a la legislació general. Si la conseqüència és responsabilitat política o econòmica de les persones que hagin intervingut, el precepte és innecessari, perquè per determinar aquestes responsabilitats ja existeix, com hem dit abans, el Parlament, la Sindicatura de Comptes, etcètera.

L'esmena 19, de supressió de l'article 11, aquí és on es tracta tot el tema de contractació, i especialment el règim de contractes que poden subscriure. No entenem com no ho podem posar en aquest article i ens hem de remetre a les normes estatals quant a la contractació com a norma supletòria.

Tampoc a l'esmena 36 no és correcte demanar la supressió, atès que és l'article que estableix les diferències entre el règim jurídic de les entitats autònomes i dels ens que han d'ajustar llur activitat al dret privat. Aquí passa que el Grup Socialista, com que ho posa tot al mateix paquet, llavors això li sobra.

Les societats participades també està refòs a les esmenes 52 i 57, el que vol suprimir el Grup esmenant.

Aquí a l'esmena nosaltres tractem, i també a l'article, tractem les limitacions dels Diputats a ser membres dels consells d'administració. Així mateix, a l'article 37 es contempla la importància del Parlament quant a la dissolució de societats amb participació majoritària de la Generalitat.

Per tot això, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara, doncs, a la votació de l'esmena número 8, del Grup Socialista del Parlament, presentada a l'article 3.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

Votarem ara el text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, poden posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 57 vots a favor, 36 en contra i cap abstenció.

Ara, l'esmena número 10, que ja ha estat defensada... Voldria preguntar si entenen que decau. (Pausa.)

(Ll. Sr. Cigarrán s'aixeca per parlar.)

El Sr. CIGARRÁN: Señor President, yo creo que esto es la incorporación de un artículo 3 bis, que se tiene que votar a continuación y que, de no votarlas todas juntas, habrá que votarlas cada una, eh?

El Sr. PRESIDENT: Cap inconvenient, cap inconvenient. Bé, doncs, anem a votar aquesta esmena número 10.

Els qui estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena ha estat rebutjat per 36 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

Passem a l'esmena número 11, que no ha estat encara defensada, i per defensar-la, dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President, des de l'escó mateix. Defenderemos la enmienda número 11 y luego, subsiguientemente, la 12, de supresión del artículo 5; la 14, del 6; la 37, al 24; 38, al 25; 39, al 26, y 41, al 27.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. CIGARRÁN: Esta enmienda número 11 trata de introducir un párrafo en donde diga que los bienes inmuebles que se adscriban a las entidades establecidas en los artículos 1 i 2, que son las entidades de derecho público, entidades autónomas, que son a las que se pueden adscribir bienes de la Generalitat, así como a los adquiridos para el cumplimiento de la finalidad, serán bienes de dominio público o bienes patrimoniales —que es lo que ya prevé la Ley de Patrimonio de la Generalitat— excepto los adquiridos para el tráfico jurídico privado. Es decir, aquí, lo que nosotros tratamos de hacer es una diferenciación de lo que son bienes adquiridos para el tráfico ju-

ridico privado, y el resto son bienes patrimoniales o bienes de dominio público, tal como prevé la Ley de Patrimonio. El resto de artículos de la Ley, que hacen referencia a temas de patrimonio, nosotros creemos que están regulados suficientemente en la Ley de Patrimonio y en todo caso que se necesite un desarrollo se puede hacer o bien vía reglamentaria o bien en las leyes de constitución de estas entidades, el detalle de la adscripción de estos bienes patrimoniales que ya la Ley de Patrimonio prevé. Y creemos que, si hay una acción del Parlament, que es la acción de legislar, y se ha legislado la Ley de Patrimonio, pues no es necesario volver a repetir ahora esa función del Parlament. De todas formas, quisiera decirle al señor Mur que la constitución de una sociedad mercantil ha de decidirse legislativamente: o por decreto, o por ley del Parlament, y si al Parlament le corresponde la de legislar, no veo el por qué no puede cumplir con esa función de legislar y lo tenga que hacer el Consell Executiu.

Gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Sí, gràcies, senyor President. També per a un torn en contra de les esmenes números 11, 12, 14, 37, 38, 39 i 41.

Fonamentat tot en l'esmena número 21, del Grup Socialista: aquí ens trobem un seguit d'esmenes —set, concretament— que volen ser suprimides per l'esmena de modificació de l'article 4. El nostre redactat de l'article 4, en l'apartat 1, ja s'apropa al redactat del Grup Socialista. En qualsevol cas, entenem que no cal fer res més que «els béns adquirits per al tràfic jurídic privat»; llavors, diem que «conservaran la seva qualificació jurídica originària».

La supressió de l'article cinquè en l'esmena número 12, sembla també una mica massa fort deixar regular quina consideració tenen els béns adquirits per aquestes entitats, i de quina manera quedaran incorporats al seu patrimoni.

L'esmena número 14, tractant-se d'un article de béns i la seva adscripció, no està de més que dediquem un article, el 6, a la recuperació possessòria dels béns —article 32 de la Llei del Patrimoni. En el Projecte també queda prou clarificat que l'adscripció dels béns al domini públic no determina la transmissió de llur domini.

Quant a les esmenes 37, 38, 39, de supressió dels articles 24, 25, 26 i 27, ens referim als mateixos articles 4, 5 i 6, però en la variació d'aquestes últimes es referien a les entitats autònomes, i les anteriors a les entitats de dret públic que han d'ajustar llur activitat al dret privat.

També —esmena 38— no podem deixar sense regulació, com recull l'article 25, els aspectes de contractació, i quant a la publicitat i concurrència, d'acord amb la Disposició transitòria segona de la Llei de Contractes de l'Estat.

Els articles 26 i 27 —que també es volen suprimir— tracten de la desafectació dels béns adscrits a aquestes entitats, tant de béns transferits com de béns anteriors a les transferències, i les transmissions, a títol oneros i gratuït, d'aquests béns.

Sembla també massa feble demanar la supressió d'aquests quatre articles quan un aspecte com seria el patrimonial d'aquestes entitats quedaria perillosament enlaire.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, ara, a la votació de l'es-

mena número 11, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, per 64 en contra i cap abstenció.

Ara, el text del Dictamen d'aquest article 4.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article 4, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 12 ha estat ja defensada; per tant, hem de passar ara a l'esmena número 13, al paràgraf quart de l'article cinquè, que és d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Per tant, anem a sotmetre a votació l'esmena número 12, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara, ens toca votar el text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article número 5, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions.

L'esmena 14 ha estat ja defensada, i, naturalment, també combatuda, i passem, doncs, a la seva votació.

Els qui estiguin a favor de l'esmena 14, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara, ens toca votar el text del Dictamen per a l'article 6.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 66 vots a favor, 28 en contra i 5 abstencions.

Ens toca passar ara a la votació de l'esmena número 15, que ja ha estat defensada.

(*Ll. Sr. Cigarrán s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CIGARRÁN: Senyor President, la 15, no.

El Sr. PRESIDENT: No ha estat defensada, aquesta? No, no, és veritat. Prego, doncs, el senyor Cigarrán —si és ell a qui toca—, que passi a defensar aquesta esmena.

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President, des de l'escó. Esta enmienda la defiendo conjuntamente con la enmienda 42 al artículo 28, y de lo que trata, simplemente, es de introducir el tema de la autorización de precios y tarifas en un solo artículo con dos apartados, suprimiendo, por lo tanto, el artículo 28 del texto del Proyecto de Ley, con el contenido casi similar a lo que en el Proyecto inicial ponía. Solamente es esto.

Gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat senyor Mur té la bondat d'intervenir per a un torn en contra?

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. També per a un torn en contra de les esmenes números 15 i 42. L'esmena diu: «El Conseller autoritzarà els preus i tarifes i el Consell Executiu podrà delegar en el titular». El Projecte es pronuncia en favor d'una descentralització de funcions, més efectiva, que comença a ser una càrrega en les competències sobre el Consell. Normalment, entenem que serà suficient l'aprovació pel titular del Departament. Malgrat tot, en disposicions de caire general ja es preveu que les competències quedaran atribuïdes a instàncies superiors. És més adient, tal com figura en el Projecte, que no entrar en una dinàmica de delegacions i de subdelegacions. Podríem arribar a un extrem una mica anecdòtic, com podria ser que el Consell Executiu hagués de fixar el preu d'una anàlisi del Laboratori d'Assaigs, per la qual cosa votarem en contra d'aquestes esmenes, senyor President.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem, doncs, a passar a la votació d'aquesta esmena, de l'esmena número 15.

Els qui estiguin a favor de l'esmena número 15, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Ara, el text del Dictamen per a aquest article.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article, ha estat aprovat per 69 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena número 16. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President. La enmienda 16 la defendemos con un conjunto de enmiendas, que son la 17, al artículo 9; la 21, al artículo 13; la 22, al 14; la 23, al 15; la 24, al 16; la 25, al 17; la 44, al 30; la 46, al 31; 48, al 32; 49, al 33 y 64, al 42.

Estas enmiendas consisten básicamente, excepto la enmienda 22, en la supresión de una serie de artículos que son en una parte copiados de la actual Ley de Finanzas de Cataluña y, en otra, modificados, con ligeras modificaciones, sobre lo que la Ley de Finanzas prevee al respecto, excepto en el artículo 22, en que introducimos un breve texto.

Como nosotros creemos que lo que dice la Ley de Finanzas es suficiente para el texto legislativo con respecto a empresas públicas, proponemos la supresión de estos artículos.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula

L'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. Com diu el ponent socialista, aquest seguit d'esmenes que s'adaptin als números que també defensaré en el torn en contra estan compreses en la Llei de Finances.

Quant a l'esmena número 16, entenem que en el Projecte veiem una delegació amb caràcter permanent en el Consell Executiu per fer ús de l'endeutament quan la Llei de Finances, en l'article 21, referint-se a al·legació, diu que «podrà». Aquesta flexibilització no és tal, ja que per la Llei de Pressupost, que està per damunt de l'Estatut de l'Empresa Pública, aleshores, entenem que aquí hi ha una adaptació de la Llei de Finances a l'Empresa Pública.

Entenem també que l'Estatut de l'Empresa Pública ha de contemplar unes previsions més àmplies, ja que, si no, resultaria contradictori amb la regulació d'entitats financeres, com podrien ser l'Institut Català de Finances, l'Institut Català de Crèdit Agrari. Han de tenir la possibilitat, aquestes entitats, de donar avals a tercers descentralitzant l'activitat que avui desenvolupa la Generalitat.

Quant a l'esmena número 21, entenem que per coherència tècnica és més adequat tractar en els diferents articles i com una gradació el patrimoni, els avals, la contractació i la custòdia de fons, però, com que entenem que aquest que està referit a la custòdia de fons no modifica la Llei de Finances, acceptem la supressió i votarem a favor d'aquesta esmena.

Quant a la repetició de l'article 53, en què l'esmena número 23 demana la seva supressió referit a l'exercici pressupostari, aquí, tractant-lo, permet un reflex més complet de la regulació legal.

A l'esmena 24 tampoc es veu l'abast perquè han de ser elevats al Departament d'Economia i Finances els pressupostos. És un problema d'ordenació per poder incloure'ls després en la Llei de Pressupostos de l'Estat.

Per totes aquestes raons entenem que, excepte l'esmena número 21, votarem en contra de la resta d'esmenes a les quals ara s'ha fet el torn.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara, doncs, a la votació de l'esmena número 16.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la votació del text del Dictamen per a l'article 8.

Els qui estiguin a favor d'aquest article segons el text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 65 vots a favor, 22 en contra i 4 abstencions.

Ara hi ha una sèrie d'esmenes que ja han estat defensades; per tant, podem passar directament a la seva votació. La primera d'elles és la 17.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara toca que votem el text del Dictamen per a l'article 9.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 66 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions.

Ara ens toca l'esmena 18. *(Pausa.)* Bé, anem a votar l'esmena número 18, encara que hi ha uns anuncis determinats, però no crec que en puguem fer estat oficial, d'això.

Bé, per tant, el text que es posa ara a votació és el de l'esmena número 18.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem a votar ara el text del dictamen per a l'article 10.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 10 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara toca l'esmena número 19.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara el text del Dictamen per a l'article 11.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions. *(Pausa.) (Ll. Sr. Subirà demana per parlar.)* El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ: Sí, senyor President, per a una qüestió d'ordre. L'article 103 del Reglament preveu situacions com la que es donaria ara, si aquesta esmena fos acceptada, que hi hauria una certa incongruència entre el text que es votaria i la transacció que abans s'ha votat amb Esquerra Republicana.

L'article 103 preveu un determinat mecanisme, però a mi em sembla que seria molt més simple si el Grup Socialista, que és el grup esmenant, volgués acceptar la mateixa transacció que abans hem fet amb Esquerra Republicana per substituir els mots que ells pretenen introduir. Si es fes d'aquesta manera quedaria resolt el tema.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre representant del Partit Socialista té la paraula per dictar quina és la seva posició.

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President. No hay ningún inconveniente, con la única salvedad que esta enmienda que acabamos de aprobar, número 18, en vez de ser «señaladas en el artículo 1.1» ha de decir «señaladas en el artículo 1.a)»..., exactamente, 1.a), y puede ser introducida como enmienda tam-

bién a la siguiente, no hay ningún inconveniente. Lo único que ocurre es que después nosotros tenemos una enmienda de supresión y votaremos en contra del conjunto del artículo. Yo eso no sé como...

(Ll. Sr. Subirà s'aixeca per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, si em permet. Senyor President, tinc la impressió que no m'he explicat prou bé. Joestic parlant de l'esmena número 20, que vol introduir les paraules «de tipus comercial, industrial o financer», i aquestes paraules, que nosaltres creiem que es podrien acceptar —i ho continuem creient, i ja havíem anunciat la votació favorable de l'esmena—, representarien un redactat que entraria, en certa manera, en un conflicte amb el redactat que abans s'ha trobat en una transacció d'Esquerra Republicana.

Jo proposo, si el Grup Socialista ho vol acceptar, el mateix text transaccional i així resollem el problema.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, queda retirada l'esmena? Moltes gràcies.

El Sr. CIGARRÁN: En virtut de la transaccional que ja...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord. *(Pausa.)* Bé, recordin que ja ha estat votat, això. Si tenen necessitat que tornem a llegir-ho, no hi ha cap inconvenient. *(Ll. Sr. Clotas demana per parlar.)*

A veure, el senyor Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)*: Senyor President, el nostre Grup entén que encara que aquella transaccional ja estava votada, ara, encara que coincidint idènticament amb el text, és una nova transaccional que, per tant, també s'ha de tornar a votar, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sembla que tothom està d'acord amb aquest criteri; per tant, anem a votar aquesta nova situació.

Els qui estiguin a favor de la transaccional, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a l'article 12.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 12 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'esmena número 21, a l'article 13. Posem-la, doncs, a votació.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara hem de votar el text del Dictamen... Ah, no, perdó, no hi ha cas. Passem ara a l'esmena 22 a l'article 14.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen, per a l'article 14.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions.

Ara toca l'esmena 22, a l'article 14. Perdó, la 23 a l'article 15.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a l'article 15.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 65 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions.

Ara, l'esmena 24 a l'article 16. Anem a sotmetre-la a votació.

Els qui hi estiguin a favor, doncs, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara anem a sotmetre a votació el text del Dictamen per a l'article 16.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 67 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions.

Ara ens toca votar l'esmena 25 a l'article 17.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara, el text del Dictamen per a l'article 17.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions.

Ara l'esmena número 26, que no ha estat defensada. Per tant, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. CIGARRÁN: Molt Honorable senyor President, senyores y señores Diputados, defenderé conjuntamente la enmienda 26, de supresión del artículo 18; la 27, de supresión del 19; la 50, de supresión del 34, y luego las enmiendas que hacen referencia a la incorporación de nuevos artículos, que son las números 58, 59, 60, 61, 62, 63 y 68.

Estos artículos son los que hacen referencia al tema del consejo de administración, que en el texto inicial del Proyecto lo

dejan de una forma que nosotros creemos que no está contemplado adecuadamente. Por lo tanto, suprimimos estos dos artículos e introducimos una serie de artículos nuevos, en los cuales intentamos introducir una serie de conceptos que para nosotros son importantes.

Nuestra enmienda 58 dice que las entidades y sociedades previstas en los apartados 1 y 2 de esta Ley —son las entidades autónomas y entidades de derecho público— tendrán como órgano de gestión un consell de administración compuesto por un presidente y un número de vocales que no será superior a 15. Por qué introducimos un número máximo de vocales en el consell de administración? Nosotros pensamos que los consells de administración de una empresa son más eficaces en función de que el número de miembros no sea un número muy elevado. Introducimos este criterio, mas introducimos también el criterio de que a la hora del nombramiento de los vocales han de tenerse en cuenta los criterios de competencia empresarial, profesional o técnica, y de idoneidad para el ejercicio del cargo. E introducimos estos criterios básicamente porque creemos que las personas que vayan a gestionar, en el órgano de administración de una empresa pública, esta empresa pública han de ser personas que intenten que la empresa funcione, y no se pueden utilizar las empresas públicas para intentar enviar allí a personas que en algunos casos se les envía simplemente para ocupar un cargo, en función de que salen de otros sitios, de otros organismos públicos, en algunos casos, y se utiliza el cargo de consejero del consejo de administración de una empresa pública —hay bastantes ejemplos del funcionamiento de la empresa pública española en que esto se utilizaba precisamente para eso; había personas que salían de una Dirección General o de un Ministerio e iban a parar al consejo de administración de una empresa pública sin más criterio que el hecho de darles un cargo inmediatamente que salían de otro sitio—, y nosotros creemos que tiene que tener este tipo de limitaciones. Primero, un número máximo de vocales, y, en segundo lugar, que a la hora de designar los vocales para ese consejo de administración haya una serie de criterios que obedezcan a criterios de competencia empresarial, profesional o técnica.

Toda esta serie de artículos nuevos que nosotros introducimos introducen también el tema de las incompatibilidades. Introducen un tema de las incompatibilidades que, de hecho, en la práctica ha quedado sumido en el desarrollo de los debates de Comisión, porque una enmienda muy similar a la nuestra, presentada por el Grupo Popular, ha sido aceptada por Convergència i Unió —es decir, la nuestra no la han aceptado; es prácticamente, literalmente la misma; tiene un párrafo más, pero en su contenido es prácticamente la misma—, que es el tema de que es incompatible ser miembro del consejo de administración de una empresa pública con serlo, a su vez, de empresas o entidades suministradoras de éstas o destinatarias de sus servicios o de actividades auxiliares o análogas. Esta enmienda se ha aceptado con una breve modificación, y yo entiendo que se ha aceptado porque venía del Grupo Popular, porque es exactamente igual que la nuestra y la nuestra no se ha aceptado. Pero de todas maneras, estamos satisfechos de este caso; yo creo que en esta cuestión para nosotros es posible que sea la asunción más importante en cuanto a contenido de modificación del Estatuto de Empresa Pública inicial, del Proyecto inicial, es el

hecho de introducir las incompatibilidades, que nosotros creemos que es importante que se hayan introducido.

Y luego introducimos el tema de la participación de las centrales sindicales. En la contestación del señor Mur a la defensa de la enmienda a la totalidad, yo he querido entender que decía que el tema de las centrales sindicales se había introducido. Pero yo me he releído varias veces el texto del Informe de la Ponencia, y, palabra a palabra, «central sindical» o «centrales sindicales» no aparece a lo largo de todo el texto. No aparecía en el Proyecto inicial, ni en el Dictamen de Ponencia, ni aparece en el Dictamen de Comisión. Posiblemente él haya querido decir aquí que lo que él entiende porque los trabajadores puedan estar representados se ha solucionado, pero la palabra «centrales sindicales» —que yo creo que le quema bastante en el texto escrito; quizá en la boca del señor Mur no, pero a Convergència i Unió, en textos escritos, sí que le quema bastante el poner «centrales sindicales»; se ha dado el caso que en algún sitio que tenía que ponerse «centrales sindicales» en la redacción del presupuesto no ponía ni siquiera «centrales sindicales», se habían equivocado y ponía otra palabra distinta— no aparece en todo el texto. Y nosotros no tenemos nada en contra de que los comités de empresa participen en los órganos de dirección de las empresas públicas, pero es evidente que la representación de los trabajadores en los consejos de administración de una empresa pública ha de ser una representación general, ha de ser una representación de las centrales sindicales mayoritarias, sean mayoritarias en cada momento las que sean —que no les dé a ustedes miedo que de que ahora sean mayoritarias Comisiones y UGT: puede ocurrir que en otro momento sean otras centrales sindicales, pero ahora, si el Estatuto de los Trabajadores dice que las centrales sindicales más representativas son las que tienen unos determinados derechos, hay que ajustarse a eso y no acogerse a que en un momento determinado sale un artículo en *La Vanguardia* sobre un tema que son subvenciones económicas, que no tiene nada que ver con los derechos establecidos en el Estatuto de los Trabajadores. Y han de ser las centrales sindicales porque, si la representación de los trabajadores en los consejos de administración se hace a nivel de empresa, se corre el peligro de que los temas que los trabajadores lleven al consejo de administración sean temas salariales o laborales de la propia empresa, cuestión que no se tiene que derimir en el consejo de administración, que tiene ya su cauce reglamentario a través de la negociación colectiva y de los órganos representativos de la empresa para solucionar esos problemas; pero los temas de gestión eficaz y de un buen servicio de la empresa pública han de decidirse al margen de las cuestiones laborales y han de decidirse con una representación mayoritaria, con una representación más amplia de lo que es el ámbito de la propia empresa.

Y esto no está solucionado, no aparece la palabra «centrales sindicales», en absoluto. Es más, en el tema del artículo 19, apartado 2, donde se hace referencia a «la participación social», no dice de las centrales sindicales —«la participación social, siempre y cuando la actividad de la entidad o el número de trabajadores así lo aconseje»—, no dice cuál es el número de trabajadores ni dice cuál es la actividad que lo aconseja. ¿Quién va a tener la decisión de que es aconsejable que haya una representación social en una entidad autónoma o en una entidad de derecho público? ¿La va a decidir este Consell Executiu? Yo

no me lo creo: ¡si ahora no se quiere saber nada de las centrales sindicales a ningún nivel, a ningún nivel se quiere saber nada de las centrales sindicales! Y se asume el Consell de Treball porque lo ha creado la Generalitat provisional y no se ha querido disolver; si no, ni siquiera existiría el Consell de Treball. Con la voluntad de este Consell Executiu difícilmente podemos asumir que con este redactado que existe en el artículo 19.2 eso va a ser la representación de las centrales sindicales en la empresa pública.

Por lo tanto nosotros introducimos esta serie de artículos. Creemos que es importante que el consell de administración funcione con una limitación máxima del número de miembros para que ahí no haya una puerta abierta para que, cada vez que un ciudadano de este país sale cesado de un puesto en la Administración, coja el Consell Executiu y lo envíe de miembro del consell de administración de una empresa pública, como el sitio donde van a parar las personas que no sirven para otra cosa —por exagerar el tema, pero sabemos, tenemos experiencia de que en otros casos, en épocas anteriores ha funcionado en la empresa pública ese criterio. Nosotros queremos introducir aquí cuestiones de racionalidad, de pura lógica, que la experiencia ha demostrado que es importante introducir y, en todo caso, nosotros sabemos que tenemos una posición distinta en cuanto a la representación de las centrales sindicales en las empresas públicas de la que tiene Convergència i Unió, pero el resto de cuestiones, que son de pura racionalidad, no veo el motivo por el cual no es posible introducirlas.

Si el señor Cullerell nos decía que ha hecho un Proyecto intentando que sirviera para cualquier Gobierno alternativo que tuviese que gestionar el tema de la empresa pública, a mí no me ha explicado Convergència i Unió —ni veo el motivo— por qué determinadas enmiendas socialistas no le sirven para gobernar a Convergència i Unió y gestionar la empresa pública. Esa explicación no se nos ha dado. Es decir, con el proyecto alternativo que nosotros presentamos podría haber algunas diferencias. Una podría ser el caso de las centrales sindicales, que Convergència i Unió crea que con las centrales sindicales en los órganos de administración de las empresas públicas ellos no podrían gobernar; es opinable, pero puede ser suposición. Pero el resto de cuestiones esté gobernando quien esté gobernando, a Convergència i Unió le tiene que servir igual si es que quiere utilizar la empresa pública en beneficio de la sociedad y no para hacerla funcionar como ha funcionado hasta ahora el sector público empresarial español.

Por eso nosotros pedimos el voto favorable a esta serie de enmiendas de introducción de nuevos artículos para regular los temas relativos al consejo de administración y de supresión de aquellos artículos que lo regulan parcialmente o que, en algún caso, lo regulan de una forma perjudicial para el funcionamiento de la empresa pública.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquí, aquest seguit d'esmenes que presenta el Grup Socialista, de supressió dels articles 18 i 19, i modificació d'altres per introducció de nous articles, tracten, en primer lloc, dels consells d'administració. Jo els voldria dir, i podríem

llegir primer, el que diu quant als consells d'administració. Nosaltres no estem en contra de crear els consells d'administració, per descomptat; el que entenem és que no s'ha de crear ni s'ha de dir que han de tenir ni 15, ni 12, ni 17 membres: serà l'Estatut corresponent el que dirà en un moment determinat els membres que tindran. El cas es va fer després amb el Laboratori d'Assaigs i Investigacions, que es van fer els membres que va caldre. Vull dir, ja prejudicar aquí quin serà el nombre de membres del consell d'administració... tal vegada crec que és més adequat que, una vegada aprovades pel Parlament les bases de l'organització, es podrà fixar després, per l'Estatut, la composició numèrica dels consells d'administració.

Quant al tema de la representació sindical, jo llegiria l'article 18, apartat segon, que també crec que ho diu molt taxativament: «Els Estatuts han de preveure la presència de representants socials en els consells d'administració si la funció exercida per l'entitat o el nombre dels treballadors ho fan aconsellable.» Això, l'article 18. Podríem veure l'article 38 que diu —i a mi no em fa por fugir del mot «centrals sindicals», però potser és més acurat aquí en el Projecte tal com es diu—; l'article 38 diu: «En els consells d'administració de les societats amb participació majoritària —fins i tot en aquestes—, i quan això no vulneri les garanties de mantenir la majoria en mans de la representació del capital públic, es nomenaran representants dels òrgans sindicals més representatius de la pròpia empresa.» Em sembla que està prou recollit, aquí, el tema de la representació sindical.

Quant al tema d'incompatibilitats, nosaltres en el Projecte veiem que estem en línia estatal i recollim els aspectes d'incompatibilitats per a alts càrrecs que es contemplen a la Llei 26.12.83 i la Llei 53, del 84, de 26.12.84, referent a incompatibilitats de funcionaris.

Em sembla que l'abast està prou tractat, quins alts càrrecs poden ser als consells d'administració, quins no poden estar-hi, com s'exclouran, tot això està recollit en el seguit d'articles.

Després, el Grup Socialista, ens parla d'una limitació en una esmena, la 61, concretament, que diu el següent: «El càrrec de vocal en representació del capital de la Generalitat o d'altres entitats previstes en aquesta Llei serà incompatible amb l'exercici del mateix càrrec o d'un altre de caràcter directiu en societats mercantils que en siguin subministradores, destinatàries de la producció o serveis, o dedicades a activitats anàlogues auxiliars o complementàries», etcètera.

Llavors diu aquí que vam preferir acceptar una esmena del Grup Popular perquè era del Grup Popular, i això no és veritat, això no és així. Nosaltres, la del Grup Popular... aquí hi ha introduït el mot d'«anàlogues»; el Grup Popular, per via transaccional no va ser acceptat, o es va transacionar. I «anàlogues» vol dir moltíssima cosa; llavors, preferim que no es digui «anàlogues»: amb «auxiliars», o «complementàries», o «destinatàries dels serveis», em sembla que ja n'hi ha prou, com a limitació.

Quant a l'esmena número 59, d'un nou article, d'un article 39 tercer, que proposa el Grup Socialista, nosaltres estem completament d'acord que es puguin nomenar vocals representants del capital de la Generalitat fixant-se o seguint criteris de competència empresarial, professional o tècnica i la idoneïtat per exercir el seu càrrec. Per tant, nosaltres, en aquesta esmena, la 59, demanarem votació separada de les entitats

autònomes o dels dos últims rengles de l'apartat primer, i de tot el segon, que votarem a favor. Per tot això, i rebutjant les esmenes que els he dit, excepte això, demanarem el vot en contra a les esmenes socialistes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat, per tant posarem a votació l'esmena 26 a l'article 18.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin dempeus, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada aquesta esmena per 28 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Sotmetem a votació tot seguit el text del Dictamen de l'article 18.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest article ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Passem tot seguit a la defensa de l'esmena 28, ja que la 27 ha estat defensada. Correspon al Grup popular del PSUC. Té la paraula per defensar-la el senyor Maties Vives (*Remor de veus i rialles*). Ah!, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya (*rialles*).

El Sr. VIVES: Bastant popular, senyor President, bastant popular (*rialles*). Si m'ho permet la Presidència agruparíem la defensa de les esmenes 28, 29, 30 i 31, que fan referència totes a l'article 19 i, concretament, al tema de les incompatibilitats. L'article 19 del Projecte de Llei diu, punt número 1: «Els membres del Parlament de Catalunya no poden formar part dels consells d'administració d'aquestes entitats.» Els membres del Parlament de Catalunya no en poden formar part. Punt número 2: «Els alts càrrecs i els funcionaris de la Generalitat no poden ésser designats per a més de dos consells d'administració», llevat que una Llei digui que sí que poden ésser-ho, com més tard es va afegir a través d'una esmena de Convergència i Unió.

Del que es tracta, amb les esmenes del PSU, no és de retirar-los la incompatibilitat als Il·lustres Diputats d'aquesta Cambra, sinó, precisament, introduir un criteri de major rigor, de major enduriment, si volen vostès, de les incompatibilitats per ocupar aquests alts càrrecs. Es tracta, en definitiva, de no obrir portes per tal que lleis posteriors, com és aquesta esmena de Convergència i Unió que es va aprovar —vot particular que mantenim en contra d'ella, amb el número 31—, per tal que puguin decidir altrament; és a dir que s'estableix aquí un criteri que els alts càrrecs només podran formar part de dos consells d'administració i després es diu: «a menys que el Consell Executiu consideri que és convenient que puguin formar part de més de dos consells d'administració.»

Per tant, no només no es retira la incompatibilitat per als Diputats, sinó que s'obre encara més per als alts càrrecs del Govern de l'Administració.

Per a nosaltres es tractava d'intentar regular el conjunt d'incompatibilitats en aquesta llei marc, i que els Diputats, Consellers, Secretaris Generals Tècnics i Directors Generals no poguessin accedir als consells d'administració de les empreses pú-

bliques, com a mínim, fins a dos anys després del seu cessament. Amb quina finalitat? Abans ho explicava l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán: amb la finalitat d'evitar canongies, o amb la finalitat d'evitar pensions innecessàries i discrecionals, o amb la finalitat, si vostès volen, d'evitar vitalicis de compromís polític. I abans s'ha recordat, tant en el debat de l'esmena a la totalitat com en el torn que m'ha precedit en l'ús de la paraula, del senyor Carles Cigarrán, que ningú pugui ser designat per més de dos consells d'administració en el cas dels alts càrrecs. En definitiva, el que pretenen les esmenes és evitar els perills d'una Administració paral·lela a la que ja existeix en el Govern, dintre del propi sector públic.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President.

Quant a les esmenes que presenta el Grup del PSUC, jo els voldria dir el següent. Les incompatibilitats dels Diputats, dir aquí que es podran fer o no per llei, sembla una mica que ja prejutgessim el que vindrà. Jo entenc que una llei, si s'aprova i ho permet, pot en certa manera dir el que calgui sobre si un Diputat que està en una incompatibilitat pot ser membre d'un consell d'administració o no en pot ser membre. Llavors dir, però, d'una manera o altra, que això es podrà fer o no per llei, ja és avançar una mica massa, llevat que s'autoritzi expressament per llei. Bé, es podria dir, però una llei ho podrà dir, i llavors no cal posar-ho.

«Ningú no podrà ser designat per a més de dos consells d'administració de les empreses regulades en aquesta llei.» Nosaltres, amb aquesta normativa, crec que estem —i ho he dit abans, en el torn en contra a una esmena socialista—, que estem realment contemplant el projecte de l'Estat, referit a incompatibilitats de funcionaris, i entenem que fem una translació fidel aquí al Projecte.

«Ningú no podrà ser designat per a més de dos consells d'administració, llevat d'acord exprés del Consell Executiu, justificat per una millor conveniència de direcció.» Entenem que si hi ha alguna persona que de vegades costa buscar per a l'administració, certes persones que puguin ocupar certs càrrecs o desenvolupar una funció molt concreta i específica, llavors això ha de tenir una mica, el Consell Executiu, poder buscar o cercar aquesta personal allà on calgui, i posar això ja seria potser tancar una mica massa les portes. No és per... com ha dit el senyor Maties Vives, per donar canongies a ningú; entenem que és per a una millor gestió, i si això cal per a una millor gestió... Abans hem dit en una esmena socialista «per criteris empresarials» o el que calgués: aquí podria ser per criteris de gestió, en un moment determinat, que calgués cercar una persona que podria incórrer-hi, però si s'ha de buscar, es busca, i crec que es podria admetre.

Per tots aquests condicionaments, entenem que nosaltres votarem en contra de les esmenes que ha presentat el Grup del PSUC.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Defensades les esmenes, sotmetem ja a votació les... (L'I.

Sr. Cigarrán demana per parlar.) El senyor Cigarrán?

El Sr. CIGARRÁN: Señor President, es para retirar la enmienda número 27, puesto que la supresión de este artículo... Retiramos la 27 y la 62, puesto que la supresión de este artículo venía condicionada por la introducción del mismo artículo en un capítulo distinto, en función de la ordenación que el Grupo Socialista hacía.

Retiramos la enmienda 27 y la 62.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per tant, ara sotmetrem a votació les esmenes 28, 29, 30 i 31, del Grup parlamentari del PSUC.

Els Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets.

Perdó, un segon...

(L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIVES: Votació separada, si us plau, President. Votació separada de les esmenes, i, per altra part, l'esmena 50 va a partir d'allà on diu: «tampoc no podran ésser membres» fins al final.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: A quina esmena es refereix?

El Sr. VIVES: 29, 51.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: D'acord. Per tant, primer posarem a votació l'esmena número 28, del Grup parlamentari del PSUC.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena 29, amb el benentès que votarem primer el primer paràgraf fins al «seu cessament» en aquesta primera votació. Per tant, aquest paràgraf.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest paràgraf ha estat rebutjat per 28 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions.

Votarem tot seguit el segon paràgraf.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, ha estat rebutjat per 33 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Passem ja a votar l'esmena número 30.

Vots a favor de l'esmena número 30. Que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Passem ja a l'esmena 31.

Vots a favor de l'esmena 31. Que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena 31 ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions.

Sotmetem a votació tot seguit el text del Dictamen per a l'article 19.

Vots a favor del text del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 62 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.

Passem ja tot seguit a les esmenes a l'article 20, l'esmena 32, del Grup parlamentari del PSUC. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, es tracta d'una esmena d'addició a un article que diu el següent: «Els alts càrrecs i els funcionaris de la Generalitat que formen part dels consells d'administració de les empreses regulades per aquesta Llei no tenen dret a cap retribució, amb l'excepció de les dietes que cada empresa acordi de concedir.» És a dir, tenen dret a cobrar les dietes que cada empresa acordi concedir.

Nosaltres proposem d'afegir-hi «les dietes que cada empresa acordi concedir, i que no podran excedir de les establertes en règim de funció pública.»

Per què fem això? Per clarificar el concepte de dietes, per regularitzar-ho dintre del marc del que és, o el que hauria de ser, la funció pública a Catalunya. I ens sembla —i en aquest sentit hem opinat tant en ponència com en Comissió— que era una esmena plena de sentit i raonable. És a dir, que les dietes que poden cobrar aquells que formen part del consell d'administració no puguin excedir en cap cas les establertes en règim de funció pública. Es pot votar en contra d'aquesta esmena, nosaltres entendríem un vot en contra d'aquesta esmena si el que es vol és violar el règim de funció pública o el que es vol és no establir aquest règim de funció pública, perquè entenem que no hi ha cap raó ni política ni tècnica, llevat de la del desinterès per elaborar un règim de funció pública modern i eficaç a Catalunya, per votar en contra.

Amb aquesta confiança, senyores i senyors Diputats, jo els demano el vot favorable per a aquesta esmena —ho repeteixo—, i des de la més estricta objectivitat que a hom li és possible arribar, plena de sentit i absolutament i totalment raonable.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President.

Tal com ha dit el senyor Maties Vives, aquesta esmena només és afegir que no tindran dret a cap retribució, amb l'excepció de les dietes que cada empresa acordi concedir. Funció pública.

Llavors, aquí, jo voldria dir-li al portaveu del PSUC que mirés l'esmena 104, del Grup Socialista, que diu: «Els alts càrrecs i els funcionaris de la Generalitat que formen part dels consells d'administració de les empreses regulades en aquesta Llei no tindran dret a cap retribució, amb excepció de les dietes que cada empresa acordi concedir.» Això, si ho mirem exactament, i ho calquem i ho posem damunt, és exactament l'article 20 del Projecte. Llavors, anar a buscar el règim de funció pública és més enllà, desconeixem quin és el règim de funcionaris, i entenem que l'esmena socialista, en aquest cas, està completament d'acord amb la nostra esmena, amb el nostre projecte, i per això rebutjarem l'esmena número 55, d'addició, del PSUC.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat, no havent-hi cap més esmena, per tant, sotmetem a votació l'esmena 32 del Grup del PSUC.

Vots a favor d'aquesta esmena. Que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena número 32, per tant, ha estat rebutjada per 37 vots a favor i 51 en contra, i cap abstenció.

Passem ja al text del Dictamen per a l'article 20.

Vots a favor del text del Dictamen. Que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 51 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

Passem tot seguit a sotmetre a votació l'esmena número 33, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada.

Els Diputats que hi estiguin a favor...

(*L'I. Sr. Subirà s'aixeca per parlar.*)

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, tinc la impressió que, si em permet el senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, senyor.

El Sr. SUBIRÀ: ...que aquí ens trobaríem una altra vegada una correcció tècnica a introduir per a la nomenclatura de l'article 1. Em sembla que aquesta és la intervenció que ha fet abans el senyor Cigarrán, i potser val la pena fer-la abans de votar, perquè llavors es votés el text ja correcte.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per tant, caldria tornar a votar la transaccional?

El Sr. SUBIRÀ: No, senyor President.

És el lloc que diu 1.1.: ha de dir 1.a).

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 1.a) en lloc d'1.1. Per tant, sotmetriem a votació aquesta esmena amb la correcció tècnica d'1.a).

Per tant, senyors Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena amb la correcció referida, que es posin dempeus.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena amb la correcció referida ha estat aprovada per unanimitat.

Sotmetem tot seguit a votació el text del Dictamen de l'article 21.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, ha estat aprovat el text del Dictamen per unanimitat.

Tot seguit sotmetem a votació l'esmena número 34, que ha estat defensada, que correspon al títol tercer.

Vots a favor, si us plau, d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem tot seguit, ja, a sotmetre a votació l'esmena número 35, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada.

Vots a favor d'aquesta esmena? Posin-se drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats el text del Dictamen a l'article 22.

Vots a favor de l'article 22? Posin-se drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 62 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem tot seguit, ja, a l'esmena presentada pel Grup Socialista i defensada a l'article 23, l'esmena 36.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem ja al text del Dictamen de l'article 23.

Vots a favor, si us plau, posin-se drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem tot seguit, ja, a l'esmena presentada a l'article 24, que també ha estat defensada, que és l'esmena 37, del Grup Socialista.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, posin-se drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit a la votació dels senyors Diputats el text del Dictamen de l'article 24.

Vots a favor, si us plau, posin-se drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'esmena 38, a l'article 25, presentada pel Grup Socialista, i també defensada.

Per tant, Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, posin-se drets.

En contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen per a l'article 25, el sotmetrem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats.

Volien posar-se drets, els Diputats que hi estiguin a favor?

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, ha estat aprovat per 63 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a la defensa... A l'article 26 hi ha dues esmenes, una ja ha estat defensada, i resta per defensar l'esmena número 40, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la pa-

raula per defensar-la el senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el Projecte de Llei respecta, en general, l'equilibri desitjat entre el poder legislatiu i el poder executiu. Així, veiem que els articles 3 i 22, per exemple, imposen una llei del Parlament per a la constitució d'entitats autònomes de caràcter comercial, industrial o financer, i també per a aquelles entitats de dret públic que han d'ajustar-se a les normes del dret privat. És així, també, un sentit de respecte d'aquest equilibri de poders que la pèrdua d'una posició majoritària de les societats en què participa la Generalitat ha de ser aprovada per llei del Parlament. Això ho diu l'article 36.5. Com també cal una intervenció del Parlament per a la dissolució de societats amb participació majoritària; això ho diu l'article 37.

En canvi, el nostre Grup pensa que el Projecte, en el seu conjunt, peca potser d'una excessiva generositat en el moment de conferir atribucions al Consell Executiu i al Departament d'Economia i Finances. Bastaria, per argumentar la nostra tesi, amb citar l'article cinquè de la Llei de Finances Públiques, que enumera les qüestions que han de ser matèria de llei del Parlament, o bé recordar l'article 55 de la mateixa Llei de Finances, que anuncia taxativament, en el seu apartat segon, que el Consell Executiu donarà compte al Parlament dels principis que informen els programes d'actuació de les empreses de la Generalitat.

Evidentment, no és ara el nostre propòsit enumerar, fer una llista d'aquelles matèries que haurien pogut quedar més subjectes al control parlamentari, i ens limitarem a un punt concret, que és al que fa referència la nostra esmena: és el relatiu a la desafectació de béns de domini públic, adscrits a les entitats de dret públic que han d'ajustar-se a les normes del dret privat.

Aquesta desafectació està tractada en l'article 26 del Projecte, article en què pretenem introduir la nostra esmena, que proposa senzillament que la desafectació d'aquells béns s'ha de fer a proposta del Consell d'Administració i mitjançant acord del Departament d'Economia i Finances, i que es faci prèvia informació del Parlament.

Per rebutjar la nostra esmena en Comissió, es va fer valer l'argumentació que aquesta informació prèvia podia comportar situacions excessivament detallistes i minucioses. Nosaltres no creiem que sigui així, perquè a cap parlamentari se li acudirà de demanar prèvia informació si es tracta de béns menors, de consum o de recanvi. La prèvia informació que nosaltres proposem s'entén per a aquells béns de domini públic que, per la seva mateixa importància, valgui la pena que siguin coneguts pel Parlament en el moment de la seva desafectació.

La nostra petició no té res d'insòlit ni d'exagerat. Entre altres raons, perquè se situa en el dret fil dels principis que, en aquesta matèria, inspiren la Llei del Patrimoni de la Generalitat. En efecte, l'article setè d'aquesta Llei diu que «la desafectació de béns de domini públic s'ha de fer mitjançant l'acord del Parlament, a instàncies del Consell Executiu i prèvia instrucció d'expedient del Departament d'Economia i Finances». És més: el mateix article preveu el cas en què aquests requisits no siguin necessaris i afegeix textualment: «dels resultats, se'n donarà compte a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost».

Citem també, en recolzament de la nostra esmena, els articles 29, 30 i 31 del Reglament de la Llei de Patrimoni, que no

llegiré per no cansar l'atenció de les senyores i els senyors Diputats, però cal reconèixer que són articles que, en certa manera, confirmen, i encara van més enllà, fan més explícita la voluntat del legislador pel que fa als canvis de destinació dels béns de domini públic i a les desafectacions.

Recordem, en fi, encara que només sigui per memòria, la rigorosa reglamentació que existeix, encara actualment, en cas de desafectació de béns de tipus comunal. És a dir, no voldria allargar-me més en la defensa d'aquesta esmena; no voldria, tampoc, fer un cant encès i enardit en la defensa dels drets del Parlament —seria dramatitzar l'afer i, evidentment, no va tan enllà el sentit de la nostra esmena—, però nosaltres pensem que tant la Llei de Finances Públiques com la Llei de Patrimoni i el mateix Projecte de Llei que estem debatent accepten normalment —i així ha de ser— la intervenció del Parlament en determinats moments processals.

Entenem també que la nostra esmena no tendeix de cap manera a rompre l'equilibri entre l'executiu i el legislatiu, ans al contrari. Creiem poder afirmar que la nostra esmena se situa en una posició modesta en relació amb l'esperit general que inspira la legislació vigent, ja que ens limitem a sol·licitar informació, abstenint-nos de reclamar ni acords ni autoritzacions.

És per aquestes raons que demanem el vot favorable a la nostra esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquí, en aquesta esmena, la 40, a l'article 26, tal com ha dit el senyor Víctor Torres, és per a la desafectació de béns de domini públic adscrits a aquestes entitats, que es farà prèvia informació al Parlament. També ha dit molt bé que, com que en Comissió vam dir que podríem arribar a extrems ridículs, que per poder, en un moment determinat, vendre una màquina de tren que hagués sofert un accident, s'hagués d'informar prèviament el Parlament.

Aquí estaria el problema de la quantificació, quant a la quantitat del valor exacte per poder dir «es farà» o «no es farà». Llavors, en aquest cas, nosaltres —i entenent la preocupació del senyor Torres i d'Esquerra Republicana— oferíem una transaccional que digués: «donant-ne compte al Parlament». Entenem que «donar compte» és el mateix que «prèvia informació»; no cal que sigui «prèvia». «Donar compte al Parlament» quan es pugui, quan sigui el moment, quan vingui l'hora per fer-ho, però el «prèvia informació al Parlament» ens semblaria, no ho sé, adreçar-ho una mica massa i, sí que «donant-ne compte al Parlament» semblaria una cosa molt adequada, tindríem en consideració el Parlament encara una mica més i, llavors, oferíem aquesta transaccional que lliuro al senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Es lliura una transaccional. El senyor Secretari vol llegir-la, si us plau?

El Sr. SECRETARI PRIMER: La transaccional proposa introduir la frase «donant-ne compte al Parlament».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Tots els Grups estan d'acord amb aquesta transaccional? (Pausa.) Per tant, es retira l'esmena corresponent?

El Sr. TORRES: President, acceptem la transacció proposada

i retirem l'esmena, en conseqüència.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per tant, ja, passarem a sotmetre a votació primer l'esmena número 39, del Grup Socialista.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Sotmetem de seguida a la consideració dels senyors Diputats l'esmena transaccional referida.

Vots a favor d'aquesta esmena transaccional, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Votarem el text del Dictamen, evidentment, amb la incorporació de l'esmena transaccional.

Per tant, vots a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 62 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'article 27; hi ha una esmena, la 41, que ha estat defensada, del Grup Socialista, que posem a la votació dels senyors Diputats.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena, per tant, ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats el text del Dictamen a l'article 27.

Vots a favor del text del Dictamen, si us plau, posin-se drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 67 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions.

Passem tot seguit a l'article 28; hi ha una esmena, la 42, que també ha estat defensada, i que sotmetem a la consideració dels senyors Diputats.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen per a l'article 28, vots a favor, si us plau, posin-se drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, 23 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'article 29. Hi ha una esmena, la 43, que presenta el Grup Socialista, i que per defensar-la té la paraula el senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Senyor President, señoras y señores Diputados, la enmienda 43 es la enmienda que habla de la planifi-

cación como instrumento para la gestión de las empresas públicas.

Este artículo 29, antiguo 31 del Proyecto, en el texto inicial y en el que tenemos ahora como Dictamen de Ponencia se limita a reproducir textualmente el artículo 54 de la Ley de Finanzas Públicas de Cataluña que, a su vez, reproduce un artículo de la Ley General Presupostaria. Y es posiblemente por esto, porque ya está en la Ley General Presupostaria y en la Ley de Finanzas, que hablan de elaborar un programa de actuación, de inversiones y de finançament, etcétera, sino que a lo mejor el Consell Executiu no hablaba ni siquiera de programa.

Pero nosotros creemos que el tema es que las empresas públicas han de elaborar, como instrumento de planificación empresarial, un plan de la entidad de carácter plurianual, cuyo plan ha de contener necesariamente la formulación de escenarios, alternativas e hipótesis —recuerdo que hay un error en la letra a), del punto 2), que pone «impòsits» en vez de «hipòtesis»—, el cuadro de objetivos empresariales a assolir, el plan de recursos humanos, el plan de inversiones, a partir de la planificación comercial y de producción, el plan de financiamiento, que concretará los orígenes y destinos de los recursos, la cuenta provisional de resultados, expresada para cada año y su vigencia con indicación del detalle del valor añadido y de la participación de éste en los diferentes factores, y que este plan se elaborará en el marco general de objetivos y medios definidos por el Consell Executiu cuando se trate de las entidades previstas en el 1.1 y en el 1.2, es decir, cuando se trate de entidades autónomas y entidades de derecho público, con lo cual nosotros no tratamos aquí de que el Parlament elabore un plan, si es un plan plurianual que han de elaborar las entidades, y que si estas entidades son entidades de derecho público o entidades autónomas han de elaborarlo de acuerdo con los criterios definidos por el Consell Executiu de la Generalitat, el que esté. No se trata aquí de introducir ningún tipo de distorsión en el funcionamiento de la empresa pública. Lo que sí es evidente es que si no se tiene una planificación previa, es muy difícil después hacer un seguimiento de los objetivos generales que ha de cumplir cada empresa pública. Y es muy difícil también evaluar como va la marcha de esa empresa pública si no se tiene previsto en ese plan que los ingresos..., pueda haber parte de los ingresos que vengan dados por subvenciones desde los Presupuestos de la Generalidad para cubrir objetivos de carácter social, que no han de confundirse —como hacíamos en nuestra enmienda al número 2—, no han de confundirse con una gestión correcta, rentable, o con una gestión deficitaria de la empresa pública.

Por lo tanto, este plan plurianual va a permitir que el control parlamentario a través de la Comisión correspondiente —posteriormente lo veremos en una enmienda del Grupo Socialista— no sea un control que impida la autonomía de funcionamiento de la empresa pública. Previamente la empresa hace esta planificación, y con esta planificación se trata de dar cuenta periódicamente al Parlament, a través de la Comisión correspondiente a la que esté adscrita la entidad o sociedad, del cumplimiento de este plan, con lo cual no es ningún tipo de entorpecimiento para el funcionamiento autonómico, con plena autonomía de la gestión de la empresa pública.

Y nosotros esperamos que si el Consell Executiu prevé planificar una actividad que puede llegar a ser pública —por lo que

anunciaba el Conseller de Governación en la anterior sesión de este pleno, en algun caso puede ser pública, que es la actividad del juego—, ¿por qué no se va a prever en el Estatuto de la Empresa pública la planificación de la actividad empresarial de las empresas públicas dependientes en la Generalitat de Catalunya?

Por lo tanto, solicitamos de las señoras y señores Diputados que voten favorablemente este artículo que intenta introducir que en la empresa pública dependiente de la Generalitat exista una planificación plurianual.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena 43 del Grup Socialista, jo els puc dir que me l'he estudiat i prou, prou que l'he estudiat, vull dir, potser entra una mica dintre els termes de la meva professió, l'he estudiat. Potser una mica més que les altres.

Jo crec que l'esmena socialista no fa altra cosa que substituir el mot que hi ha en el projecte com a «programa» pel mot «pla». Ja he dit abans que ens agradava més potser el mot «programa», i analitzem una mica els diferents punts de gradació que l'esmena socialista presenta.

El caràcter plurianual és contemplat en el Projecte. Llegim l'article 29: «Les entitats compreses en aquest Capítol han d'elaborar anualment un programa d'actuació, d'inversions i de finançament, el qual, responen a les previsions plurianuals...» —els ferrocarrils tenen programes plurianuals.

El «programa d'actuació, d'inversions i de finançament» és substituït per la denominació «planificació empresarial». En el Projecte també es diu que «el programa ha de contenir l'expressió dels objectius a assolir». L'esmena socialista, això ho contempla en la «formulació d'escenaris, alternatives i hipòtesis».

El Pla de recursos humans..., no serà més propi, com diem en l'article 2, el tema que en diem de «fomentar l'ocupació»? I, referint-nos al pla d'inversions i financer, ¿és que no està recollit en l'article 29, apartat a), on diu: «un estat que detalli les inversions reals i financeres a fer durant l'exercici, en la vigència plurianual»? Que aquest Pla —el Projecte diu «estat s'elaborarà en el marc general d'objectius del Consell Executiu sembla que queda clar en l'explicació de motius del Projecte.

Per tot això, i només per un canvi de nomenclatura nosaltres entenem que està bé tal com està el Projecte, i votarem en contra de l'esmena socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a votació l'esmena 43, recollint les esmenes de caràcter tècnic i gramatical que ha referit l'Il·lustre Diputat que ha defensat l'esmena.

Per tant, vots a favor de l'esmena 43, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit a votació l'article 29 pertanyent al text

del Dictamen.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Passem ja tot seguit..., a l'article 30. Hi ha dues esmenes: una ha estat defensada, que és la 44, i la 45. Per a defensar-la té la paraula el representant del PSUC, l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Des de l'escó mateix, senyor President.

Bé, l'article 30 estableix que «abans del dia 1 de juny de cada any les entitats compreses en aquest Capítol han de trametre l'avantprojecte del programa d'actuació al Conseller d'Economia i Finances.» Abans del dia 1 de juny de cada any. D'altra banda, la Llei de Finances Públiques de Catalunya estableix que abans del dia 10 d'octubre els Pressupostos, la Llei de Pressupostos de la Generalitat ha d'haver entrat en el Parlament.

Nosaltres, el que proposem amb l'esmena és que la publicació d'aquests diferents programes en el *Diari Oficial* —cosa que ja estableix l'article que es farà— es faci en qualsevol cas amb un mínim de 30 dies abans de la presentació en el Parlament del Projecte de Llei dels Pressupostos. Això voldria dir que s'haurien de presentar en el Parlament no més tard del dia 10 de setembre, és a dir, que el Departament d'Economia i Finances hauria tingut exactament tres mesos i nou dies per poder veure els programes, estudiar-los i ordenar la seva publicació, i que es publicarien trenta dies abans d'iniciar el treball pressupostari, la qual cosa no faria sinó facilitar extraordinàriament aquest treball i millorar el contingut, tant quantitativament com qualitativament, de les esmenes o dels posicionaments davant del debat de pressupostos.

Si no es fa així, el que es pregunta el nostre Grup és: quan es publicaran? Perquè, tal com està redactat el Projecte de Llei, es poden publicar aquests programes després de ser aprovats els pressupostos, és a dir, per una informació que podríem qualificar, si més no, d'incontestable.

En aquest error de coses nosaltres plantejem que aquests programes, que estaran en el Departament abans del dia 1 de juny i que han de formar part de la Llei de Pressupostos que ha d'estar en el Parlament el dia 10 d'octubre, es publiquin en el *Diari Oficial de la Generalitat*, d'acord com diu l'article, però no més tard del dia 10 de setembre de cada any, és a dir, trenta dies abans de la presentació al Parlament del Projecte de Llei dels Pressupostos.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena, tal com ha dit el senyor Maties Vives, no és altra cosa que exigir-ne la publicació trenta dies abans de la presentació del Projecte de Llei dels Pressupostos.

Nosaltres entenem que això, tal com està redactat el Projecte, és el mateix que l'article 56 de la Llei de Finances, sense fixar data: «es publicaran» i ja n'hi ha prou. I, per què no fixem una data? Miri, fixar una data semblaria, en certa manera, il·lògic perquè, en publicar-se en el *DOG* els programes corresponents, es podrien crear una sèrie d'expectatives

que, després, per llei, per la via de pressupost, poguessin quedar desfetes d'una manera o altra, i, aleshores, no entenem que la gent en poder-se veure inclosa en aquestes expectatives, el Projecte de Pressupost, en poder quedar canviat d'alguna manera o altra, perdessin les expectatives que s'haurien fet una mica abans de l'hora.

Per això, simplement estem contra la publicació de la data, i votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per tant, havent-se defensat les esmenes sotmetrem a l'aprovació, si s'escau, de l'esmena número 44, del Grup Socialista, en primer lloc.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

Sotmetem tot seguit a consideració dels senyors Diputats l'esmena número 45, del Grup del PSUC.

Vots a favor, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Passem tot seguit a sotmetre a votació el text del Dictamen de l'article 30.

Vots a favor de l'article 30 tal com estava en el Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'article 31, i sotmetem directament a votació l'article 31, l'esmena 46, presentada pel Grup Socialista, que ha estat defensada.

Vots a favor d'aquesta esmena, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 31. Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'article 32. Hi ha una esmena, que presenta el Grup parlamentari del PSUC, que és l'esmena 47. Per a defensar-la té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és una esmena de supressió a l'article 32, que el que diu textualment és el següent: «El Conseller d'Economia i Finances pot autoritzar variacions en els pressupostos a què fa referència l'article 31 —és a dir, el d'explotació i capital— quan aquests tenen caràcter limitatiu i l'import no excedeix el cinc per cent de les quantitats pressupostades. Per a variacions per un import superior, cal l'autorització del Consell Executiu. En tots els casos cal que la Llei de Pressupostos de la Generalitat

ho autoritzi expressament». És a dir, aquí s'estableix... aquí sí que s'obren expectatives, senyor Mur; és a dir, s'obre l'expectativa —i resta, evidentment, limitada a la sobirania del Parlament, com tota expectativa que es pugui generar en qualsevol camp o en qualsevol article d'aquesta Llei—, obre expectatives de deixar en mans del Conseller d'Economia i Finances la possibilitat de modificar, amb un marge del 5% dalt, 5% baix, els Pressupostos a què fa referència l'article 31. A continuació rectifica i diu: «Per a variacions d'un import superior cal l'autorització del Consell Executiu, i sempre dintre del que estableixi la Llei de Pressupostos». El que planteja el nostre Grup parlamentari és que aquí no es digui res, que no s'obrin aquestes falses expectatives, perquè podria ser que la Llei de Pressupostos autoritzés el Conseller d'Economia i Finances a fer modificacions de l'ordre del 7, del 8, del 9, del 10 o del 15% amunt i avall, en relació amb el pressupostat; per tant, que no s'obrin aquestes expectatives, i que es deixi a la discreció de la Llei de Pressupostos el debat en qüestió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Sí, senyor President. Entenem molt clarament el que proposa l'esmena del PSU. Llavors entenem que nosaltres, aquest Conseller d'Economia i Finances o el que hi hagi en qualsevol moment, ha de tenir aquesta possibilitat d'autoritzar variacions del 5% quan aquests pressupostos tenen aquest caràcter limitatiu. Nosaltres entenem que això és fer més operatives aquest tipus d'entitats que es recullen al llarg d'aquesta Llei, i entenem que això és un motiu suficient per poder accedir que el Conseller d'Economia i Finances pugui variar els pressupostos amb aquest 5%, com a limitatiu. Si després hi ha altres lleis o el Consell Executiu fa altres autoritzacions, això serà una altra cosa; però, en aquest marc de què estem parlant aquí, estem convençuts que amb el 5% el Conseller es podrà moure d'una manera molt adequada per actuar en algun punt en concret que faci falta.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyor Diputat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per tant, ja, sotmetem a votació, havent estat defensada l'esmena 48, sotmetem ja a votació l'esmena 47, que s'acaba de defensar. Les ajuntarem, doncs, 47 i 48, perquè el contingut és el mateix, és de supressió.

Per tant, sotmetem a consideració de les senyores i els senyors Diputats les dues esmenes. Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

El text del Dictamen de l'article 32 el sotmetem a votació tot seguit. Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'article 33, que hi ha una esmena que ha estat defensada, l'esmena 49, que sotmetem a votació tot seguit.

Vots a favor de l'esmena 49, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

El text de l'article 33 del Dictamen el sotmetem a votació tot seguit.

Vots a favor del text, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text de l'article 33 ha estat aprovat per 61 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions.

Passem ja a l'article 34, que hi ha una esmena, l'esmena 50, que ja ha defensat el Grup Socialista, i que la posem a la votació i a la consideració dels senyors Diputats.

Vots a favor de l'esmena 50, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit el text del Dictamen, de l'article 34.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions.

I ja, finalment, l'article 35, que no hi ha cap esmena, i sotmetem a la votació dels senyors Diputats el text del Dictamen.

Vots a favor de l'article 35, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest article queda aprovat per unanimitat dels presents.

Se suspèn aquesta reunió fins a les quatre de la tarda, que reprendrem la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i vuit minuts.)

La sessió es reprèn a un quart de cinc de la tarda i tretze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oïdor de Comptes i els Lletrats Sr. Bayona, Sra. Folchi i Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Anem a procedir a la votació de l'esmena 51, ja defensada, i, per tant, es pot procedir directament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Farem el mateix, ara, amb l'esmena 52... (Pausa.) Aleshores, cal defensar encara altres esmenes d'aquest mateix article,

que són la 53, 54, 55, 56, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-les, totes o en part, tinc el gust de donar la paraula al senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Des de l'escó estant, senyor President. Aquestes són esmenes a l'article 36, del Projecte de Llei, que diu que dins de les previsions pressupostàries, el Consell Executiu pot acordar la constitució de societats subjectes a normes civils i mercantils.

El que discuteix el nostre Grup parlamentari és que això pugui fer-ho *motu proprio* el Consell Executiu. I vull dir que agrupo en la defensa d'aquestes esmenes les números 53, 54, 55, 56 i 74.

Nosaltres entenem que el text del Projecte de Llei en aquest article 36 modifica substancialment, i de manera no plenament explicada, allò que estableix l'article 5, apartat b), de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. A aquest Diputat no li agrada utilitzar el mot «prepotència» per referir-se a la utilització de la majoria absoluta, però sí la qualificació de «mal ús» d'aquesta majoria absoluta. I es fa un mal ús de la majoria absoluta quan, en nom d'aquesta, es retallen competències, facultats, usos del Parlament, en benefici exclusiu del Consell Executiu. És en aquest moment quan es fa un mal ús d'aquesta majoria absoluta; sobretot, quan això significa modificar lleis aprovades en l'anterior legislatura per un ampli consens d'aquesta Cambra.

D'acord amb aquestes lleis, en aquest cas la Llei de Finances Públiques de Catalunya, la creació de societats subjectes a normes civils i mercantils, l'adquisició o pèrdua de posicions majoritàries en el seu si, havia de ser matèria de llei i no decisió del Govern; per tant, reafirmava la sobirania del Parlament enfront de les decisions del Consell Executiu de la Generalitat.

Nosaltres entenem que s'utilitza, en aquest cas, la diferent correlació de forces que hi ha avui en aquesta Cambra per modificar una llei que va ser àmpliament —àmpliament— aprovada en l'anterior legislatura. I això, que el senyor Subirà no diu, evidentment, caldria fer-ho, en tot cas, per un projecte de llei de modificació de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, no utilitzant lleis, com altres que ja hem votat en aquest Parlament, que van modificat parcialment trossos, bocins d'aquesta Llei de Finances.

Nosaltres entenem que la creació de qualsevol tipus de societat per la Generalitat s'ha de fer per llei, nosaltres entenem que l'adquisició de posicions majoritàries en el si d'aquestes societats s'ha d'acordar pel Parlament, i nosaltres entenem que la pèrdua de posicions majoritàries en el si d'aquestes societats, per les implicacions econòmiques que per a la Generalitat això significa, s'ha d'acordar també pel Parlament.

Els Diputats —tots vostès, fins i tot els de Convergència i Unió—, en aquest cas expressió d'això que tant sovint es manipula, com és l'expressió de la sobirania popular, s'assabentaran —si es vota en contra de la nostra esmena— de la creació d'aquest tipus de societats i de l'adquisició de la posició majoritària o de la pèrdua de la posició majoritària, pel *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Nosaltres, d'això, en diem un mal ús de la majoria absoluta en aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors

Diputats, per a un torn en contra de les esmenes 53, 54, 55, 56 i 74, em sembla.

El ponent del PSU deia, fa un moment, que «el Consell Executiu podrà presentar al Parlament, per a la seva aprovació, el projecte» etcètera. Nosaltres entenem que, en dir «podrà presentar», realment no diu res, atès que o es diu que ho ha de presentar o si queda en condicional —o sigui: «podrà fer-ho» —no hi ha cap mandat que, en tot cas, obligui a fer-ho.

I, en aquest cas, entenem que no correspon al Parlament la realització d'actes concrets de Govern, si no és en casos excepcionals. Voldriem recordar que, aquí, el que estem tractant de desenvolupar en aquests articles són les societats amb participació majoritària i les societats vinculades.

I, aquí, ens sembla interessant que el Consell Executiu tingui més possibilitats per desenvolupar actes concrets de govern, com podria ser actuar en un sector concret per motius d'objectius polítics determinats i adequats per al moment.

No obstant això, quant a la importància del Parlament i quant a la pèrdua de la majoria, i tal com disposa la Llei de Finances i recull el Projecte, és matèria —continua essent— reservada al Parlament.

Ja vam veure —i ho hem vist al llarg d'aquest matí— que la lletra d) de l'article cinquè de la Llei de Finances Públiques tracta de la creació de societats amb participació majoritària. En les disposicions d'aquesta Llei, la creació d'aquestes entitats es deixa al criteri del Consell Executiu, sempre estant subjecte, el Consell Executiu, a donar compte al Parlament. Entenem, en aquest cas, que no és tan fonamental l'acord de creació com podria ser-ho la pèrdua de la posició majoritària; i això —ja ho he dit abans, a l'esmena a la totalitat— va més enllà, és més acurat que no la Llei General Pressupostària de l'Estat, que en aquest cas tot ho pot fer per decret. El Parlament no ho fa així, la pèrdua de la posició majoritària serà una matèria reservada al Parlament. Per tots aquests motius, senyores i senyors Diputats, ens oposarem a aquestes esmenes presentades pel PSU.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, als efectes de votació, jo voldria demanar als senyors i a les senyores membres d'aquesta Cambra... (*Pausa.*) Sembla que seria adequat que votéssim primer la 52 i, aleshores, si els presentadors no hi tenen inconvenient, agruparíem les altres esmenes per a una votació conjunta. Sembla bé, això? (*Pausa.*)

Bé, doncs, aleshores, els qui estiguin a favor de l'esmena 52, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Procedim ara a la votació conjunta de les esmenes 53, 54, 55 i 56, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi estiguin a favor... (*Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.*) Un moment, un moment...

El Sr. TORRES: Senyor President, demanem votació separada de l'esmena número 93; és a dir, la 56.

El Sr. PRESIDENT: De la darrera, la 56? A part, eh? Bé, doncs ara anem a votar de 53 a 55.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

I, ara, anem a procedir a la votació de l'esmena 56, que és la darrera d'aquest Grup.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Ara anem al text del Dictamen d'aquest article 36.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 36, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Bé, el text del Dictamen ha estat aprovat per 61 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions.

Ara, anem a votar una sèrie d'esmenes que ja han estat defensades i combatudes. La primera d'elles, corresponent a l'article 37, és la 57.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena del Grup Socialista, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara passem al text del Dictamen de l'article 37.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 61 vots a favor, 23 en contra i 3 abstencions.

Ara, anem a l'article 38, que no té esmenes, i, per tant, cal passar directament a la votació del Dictamen.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 38, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Ara es tracta de les esmenes 58 i 59, que són addició d'articles nous, i 60, que fa referència a l'article 39, que ja han estat defensades. Ara, jo voldria veure com convé de fer aquesta votació. (*LI. Sr. Subirà demana per parlar.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ: Sí, senyor President. Nosaltres voldríem demanar la votació separada, en l'esmena 59, de tot el que va des de «sens perjudici» —diu: «1. Sens perjudici del que disposa, etcètera»— fins a «mercantils referides en aquesta Llei». Això, per un cantó. I, per l'altre cantó, tota la resta, amb el benentès que, si acabés essent rebutjada la primera part i acceptada la segona, el nostre suggeriment a la Mesa és que desaparegués el guarisme «2» perquè, llavors, tindria sentit gramaticalment adjuntar aquests dos paràgrafs a l'article 39.

El Sr. PRESIDENT: Sí, d'acord. Bé. Primer hem de votar les esmenes sobre els articles nous, no? (*Pausa.*) Bé, votarem primer l'esmena 60.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara votarem la 58. (*Pausa.*) Ara el text del Dictamen per a l'article 39.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 39 ha estat aprovat per 61 vots a favor, 23 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'esmena 58.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I ara anem a l'esmena 59, que serà votada —com s'ha demanat— en dues parts, la primera amb la frase que comença «sens perjudici» fins a «aquesta Llei» serà objecte ara d'aquesta primera votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la votació de la part que queda, que s'inicia amb «les entitats autònomes» i s'acaba «per a exercir el càrrec».

Els qui estiguin a favor d'aquesta part de l'esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents i caldrà tenir-hi en compte la supressió del guarisme «2» i adaptar-lo a la redacció general. (*Pausa.*)

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 40.

Els qui estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 40 ha estat aprovat per 85 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Ara cal votar l'esmena 61, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada i combatuda.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 4 abstencions.

L'esmena següent ha estat retirada, per tant, podem passar de llarg.

L'esmena 63, a l'article 41, és la que tenim ara en porta. Per tant, és aquesta la que convé que votem, si volem, naturalment.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 41.

Els qui estiguin a favor d'aquest article, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 41 ha estat aprovat per 65 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions.

Per a l'article 42 hi ha una esmena ja defensada, l'esmena 64, per tant, l'anem a posar a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Votarem ara el text del Dictamen per a l'article 42.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 65 vots a favor, 25 en contra i 4 abstencions.

Ara som a l'article 43, que té una esmena que està pendent de defensa, és del Partit Socialista Unificat de Catalunya... no, perdó, és del Grup Socialista al Parlament de Catalunya i, per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President, des de l'escó mateix. Esta enmienda es una enmienda de supresión del artículo 43 por razones obvias, es decir, el artículo 43 dice que «las personas que presten servicios a estas sociedades —que son las sociedades mercantiles, tanto las mayoritarias como las vinculadas— se someterán a las normas civiles, mercantiles o laborales que según su función les corresponda.» Como es obvio en una sociedad mercantil las personas que presten servicio han de someterse a las normas civiles, mercantiles, laborales que, según su función, les corresponda. Por lo tanto, es un artículo que obviamente no es necesario que esté contenido en la Ley y nosotros pedimos su supresión.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre senyor Mur.

El Sr. MUR: Sí, gràcies, senyor President. Precisament per la obvietat aquesta que diu el ponent socialista nosaltres entenem que ja que són societats mercantils, aleshores, és adequat que regeixi per a aquestes societats unes normes civils, mercantils i laborals a les persones que estiguin en aquestes societats i que els siguin d'aplicació.

Precisament per aquesta obvietat interessa que estigui recollit en el context de la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena.

Els qui estiguin a favor de l'esmena del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Ara anem al text del Dictamen per a l'article 43.

Els qui estiguin a favor d'aquest text del Dictamen, poden posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 43 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Passem ara a l'esmena següent, 66, que és l'addició d'un capítol nou. La presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, agruparíem la defensa de les esmenes 66, 67 i 69 que suposen introduir en la Llei, en cas de ser aprovades, un nou capítol que parla de la programació i la coordinació; un capítol de dos articles que diuen textualment el següent: «Article 45 bis: la coordinació i fixació d'objectius per a les empreses públiques i vinculades de la Generalitat dependrà del Conseller d'Economia i Finances, dintre dels objectius globals de política econòmica que determini el Consell Executiu.

»Aquests objectius generals es fixaran en un programa d'actuació tenint en compte la participació de les centrals sindicals i empresarials més representatives a nivell general.»

Article 45 tercer: «El Conseller d'Economia i Finances, per al compliment del programa d'actuació esmentant coordinarà l'activitat de les empreses públiques o vinculades pròpies de la Generalitat amb les de l'Estat amb activitat a Catalunya, les de les Diputacions, els municipis i aquelles altres a les quals procuri finançament, sigui a través de crèdits, subvencions o avals. Aquesta activitat de programació i de coordinació estarà encomanada a la Direcció General de Programació Econòmica.»

Des de la nostra concepció aquesta és una de les mancances més grans de l'actual Projecte de Llei, és a dir, de la manca de coordinació amb la resta del sector públic existent a Catalunya. I se'ns podien adduir en Comissió raons estatutàries, raons constitucionals per a la vinculació amb la resta del sector públic existent a Catalunya que està en mans de l'Estat, però no se'ns en pot adduir cap en relació amb la resta del sector públic existent a Catalunya que està en mans de les Corporacions locals.

Les esmenes, el que proposen és coordinar en un únic marc d'objectius de política econòmica —si és que se'n té algun— i deixar-lo en mans del Consell Executiu per tal d'arribar a l'autèntica programació econòmica de tot el sector públic de casa nostra, és a dir, a una concertació en la fixació d'objectius, amb la participació de les centrals sindicals i empresarials, i a una concertació en la programació amb els ens locals existents a Catalunya. D'aquesta manera establiríem un marc de programació amb la resta del sector públic, amb tot el sector públic existent a Catalunya. Es tractaria, per tant, d'un treball metodològic i de rigor important; es tractaria, per tant, de fer ús d'unes competències que són nostres i de les quals fa la impressió que no es volen utilitzar; es tractaria, per tant, en definitiva, de l'afirmació de l'autogovern des del Consell Executiu de la Generalitat; i es tractaria, creiem nosaltres, en la forma en què ho dibuixem, de crear aquests instruments de progrés en la política econòmica.

És per això, senyor President, senyores i senyors Diputats, per amor a l'economia de temps que la Cambra requereix a aquesta alçada del debat, que nosaltres demanàriem el vot favorable per a aquests dos articles, per a aquest nou capítol a introduir en el text del Projecte de Llei que estem debatent,

sobre la programació i sobre la coordinació.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquestes tres esmenes que presenta el Partit Socialista Unificat quant al nou títol per a un nou capítol que entengui de la programació i coordinació, i desenvolupant aquesta programació i coordinació, nosaltres no ho entenem massa bé. No ho entenem massa bé per les raons següents. Aquest mateix Grup esmenant no diu res als articles 30, 31 i 42 on s'aprova el programa d'actuació amb expressió dels objectius a assolir durant l'exercici. Entenem que això està a bastament desenvolupat als articles i llavors no haurien de ser objecte d'esmena. Malgrat tot, entenem que aquesta coordinació no es pot atribuir totalment a un Conseller d'Economia i Finances quan la major part dels organismes depenen d'altres Departaments.

Per a assolir aquests objectius, la presència de parts sindicals i empresarials no és escaient, en temes generals. Hi ha organismes que exerciran facultats legals de l'Administració i no poden ser sotmesos a decisions preses per persones alienes a l'Administració. No es pot reproduir a cada entitat una mena de consell econòmic i social. Sembla inútil que, com a principi, el Conseller d'Economia i Finances sigui un supercoordinador de les empreses de l'Estat a Catalunya, dels municipis o bé de les diputacions. La inutilitat que els estic dient està fonamentada en el fet que podríem entrar en terrenys d'inconstitucionalitat d'alguna manera perillosos.

Per totes aquestes qüestions, nosaltres votarem en contra de les esmenes presentades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara jo voldria demanar si hi ha alguna dificultat perquè votem conjuntament aquestes... No hi ha cap dificultat? (*Ll. Sr. Cigarrán demana per parlar.*) El senyor Cigarrán?

El Sr. CIGARRÁN: Sí, senyor President. Pediríem que se votés la 69 per separat. La 66 y la 67 conjuntament, y la 69 per separat.

El Sr. PRESIDENT: Per separat, molt bé, perfecte.

Els qui estiguin a favor, doncs, de les dues primeres d'aquestes tres esmenes, 66 i 67, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 69.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 65 en contra i 26 abstencions.

Com que som al capítol IX no hi ha text del Dictamen, i anem ara a... (*Pausa.*) Perdó, prego els senyors del Grup Socialista que em perdonin, que em semblava que la 68 havia estat ja votada.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena 68, que es posin

drets. Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Bé, ara tenim dues esmenes, una de les quals no ha estat encara defensada, és l'esmena 71, del Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN (*de l'escó estant*): Senyor President, la 70 està sin votar. (*Pausa.*)

Esta enmienda, la 71, es una enmienda que trata de establecer un control parlamentario de la actividad de la empresa pública, en función de una planificación previa plurianual. Y dice lo siguiente: «Sin perjuicio de lo previsto en la Ley 10/82, de Finanzas Públicas de Cataluña, el control parlamentario de las entidades previstas en el artículo 1.1 y 1.2» —que ahora serán 1.a) y 1.b) — «se ejercerá por la Comisión correspondiente del Parlament de Catalunya de la forma siguiente. En el segundo trimestre de cada año, las entidades citadas remitirán a través del Departament al cual estén adscritas un informe comprensivo de los objetivos económicos y sociales a asumir por la entidad durante el año siguiente, así como un informe resumen del plan al cual se refiere el artículo 31 de esta Ley» —que sería el 29, según el texto del Dictamen. Y b): «De la misma forma, se emitirá en el primer trimestre de cada año un informe comprensivo de los resultados asumidos durante el año anterior en relación con los objetivos propuestos con expresión de los datos indicativos de eficiencia económica y financiera y el grado de conocimiento de las políticas señaladas para cada entidad». Esto es el sistema de control parlamentario que nosotros pretendemos introducir en el Estatuto de la Empresa Pública, en base a la planificación previa plurianual. Y que es un sistema de control parlamentario, a través de la Comisión correspondiente a la Conselleria a la que esté adscrita la entidad, que permite que la gestión de la empresa pública o de la entidad correspondiente no esté entorpecida por este tipo de control. Simplemente se trata que semestralmente se dé una previsión de los objetivos a asumir en el año siguiente, y en el segundo semestre un cumplimiento de los objetivos asumidos en el año anterior. Y esto no entorpece en absoluto la autonomía de gestión de la empresa pública, y permite un control parlamentario de que los planes plurianuales se van cumpliendo anualmente.

Gracias, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Sí, gràcies, senyor President. Nosaltres entenem, en aquesta esmena, com proposa el Grup Socialista, com a control parlamentari les entitats previstes en l'article 1.1 i 1.2, «s'exercirà per la Comissió corresponent del Parlament de Catalunya...», etcètera. Llavors, entenem que aquí no fa falta ja cap control més. Entenem que hi ha els controls adequats, hi ha la Comissió corresponent del Parlament, com a control ja existeix la Intervenció General, la Sindicatura de Comptes. En tot cas, la proposta socialista per a les empreses dels punts 1 i 2 —en aquest cas, serien 1.a) i 2.— tenen les corresponents auditories i, en qualsevol cas, per a les dotacions pressupostàries que es fan a les empreses tenen el tractament dins les Comissions del Parlament, per la via del pressupost, i aquí és d'aplicació tot el de la Llei de Finances Públiques 10/82.

Per tot això entenem que, no essent escaient cap control més, amb els que hi ha ja és suficient i hi ha els adequats, votarem en contra l'esmena socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara jo volia preguntar si hi ha alguna dificultat que votem conjuntament les dues esmenes del Grup Socialista. Es pot fer, això? (*Pausa.*) Bé, doncs, els qui estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 30 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions. La 72 decau, si no ho veig malament.

I aleshores tenim tres articles i dues disposicions finals en què no hi ha cap esmena. Per tant, podríem votar-ho conjuntament, si no hi ha cap dificultat. Podem votar-ho conjuntament? Ningú no demana votació separada? (*Pausa.*) Doncs aleshores anem a votar els articles 44, 45 i 46 i les Disposicions finals primera i segona.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests articles i disposicions finals han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Ara som a la Disposició final tercera, que té una esmena del Grup Socialista, número 73. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Molt Honorable senyor President, señoras y señores Diputados, es la última enmienda que voy a defender, porque anuncio al señor Presidente que la enmienda 75, al título de la Ley, la retiramos.

Esta enmienda es una enmienda a la Disposición final tercera, que en principio tenía el objeto de introducir una disposición final tercera en la que se tratase lo siguiente: los estatutos de las entidades o sociedades previstas en el 1.1 y 1.2, lo que son entidades autónomas y entidades de derecho público, que contradigan las disposiciones de esta misma Ley habrán de adaptar sus estatutos a ésta en el término máximo de seis meses. Y a este efecto, el Consell Executiu..., «enviarán al Consell Executiu la modificación de los esmentats Estatuts. Així mateix el Consell Executiu, en el término de seis meses a partir de la entrada en vigor de la Ley presentará al Parlament los proyectos de ley de creación» —aquí se ha criticado la palabra «creación» porque podría ocurrir que no fuese de creación sino que fuese de adaptación, y nosotros admitiríamos esta modificación— «de las entidades o sociedades existentes la forma jurídica de las cuales no cumpla con lo previsto en esta Ley».

Y en el trámite de Comisión nos aparece una enmienda, del Grupo de Convergència i Unió, que intenta solucionar o dar coherencia de alguna forma a las críticas que nosotros hemos venido diciendo a lo largo del debate de esta Ley. Una disposición final tercera y una disposición cuarta que añaden a continuación; en la cuarta dicen que la letra d) del artículo 5 de la Ley de Finances de Catalunya queda modificada y que no se aplican a estas entidades determinados preceptos que contradigan esta ley de la Ley de Finanzas. Pero la tercera —con cuya primera parte estamos de acuerdo, porque dice prácticamente lo mismo que decimos nosotros—, se introduce un tema que es el tema de la deslegalización de determinados preceptos de

las leyes que hayan sido aprobadas como constitución de las entidades o sociedades previstas en esta Ley con anterioridad, que entraron en vigor con anterioridad a la entrada en vigor de esta Ley.

Es el tema famoso de la deslegalización, que el señor Mur decía en su intervención en contra de la enmienda a la totalidad, que era un tema del profesor García de Enterría; yo creo que no, yo creo que el tema de la deslegalización lo conoce cualquier alumno de derecho administrativo —no es un tema que se lo haya inventado el profesor García de Enterría—, y que lo que sí es cierto es que en cualquier manual de derecho administrativo se prevé la desaparición de este sistema, porque ya no funciona en las sociedades democráticas avanzadas.

Nosotros no compartimos la técnica legislativa de utilizar la deslegalización. Si se quiere solucionar este problema, hay dos vías para solucionarlo fácilmente: una es enviar un proyecto de ley de modificación de aquellos aspectos de las leyes que contradigan lo que dice esta Ley, y otra es la utilización de la delegación legislativa que este Parlamento puede hacer al Consell Executiu para que modifique por un decreto ley la parte correspondiente de determinadas leyes, en un plazo determinado y dé cuenta al Parlamento de esa delegación legislativa.

Eso sería la fórmula correcta —cualquiera de ellas— de solucionar este problema, pero introducir aquí la deslegalización de determinados preceptos, el bajar de rango determinadas leyes, aprobadas en este Parlamento con anterioridad, nosotros creemos que no es una técnica legislativa adecuada, que es una técnica legislativa que no responde a una sociedad democrática avanzada, que ya no se está utilizando en los sistemas parlamentarios modernos, en la actualidad, y por eso estamos en contra de esta Disposición final tercera, en su segunda parte, i proponemos que se vote favorablemente nuestra enmienda a la Disposición final tercera.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Mur.

El Sr. MUR: Quant a l'esmena número 73, socialista, l'hauríem de contemplar també en dues parts, en dues parts com l'ha contemplada el ponent socialista. Referit a la Disposició adicional tercera, a l'adequació dels estatuts de les empreses en contradicció amb aquesta Llei, em sembla que un període de sis mesos sembla un període massa curt, i és preferible habilitar un temps més llarg, «un temps», com diu el Projecte, «durant l'any següent d'haver entrat en vigor», sembla un termini més acurat per al que pugui fer el Consell Executiu per adequar tot el que surti fora de les disposicions i adequar aquests estatuts dintre el contingut d'aquesta Llei.

El punt segon, el punt de deslegalització. Sembla, en aquest cas, de tot punt il·lògic que s'hagin de presentar lleis de creació d'entitats ja existents. Nosaltres entenem —i, en aquest cas, el Projecte que presenta el Consell Executiu— que és molt més raonable que el Consell Executiu adapti els estatuts de les empreses existents al contingut d'aquest Projecte. Per això s'utilitza aquesta paraula en aquest moment. Poden anar bé estatuts que entrin —diríem—, que no estiguin massa acurats amb tot el text ordenat d'aquest Projecte. Llavors, un problema seria la creació de Lleis per acurar aquests estatuts. Entenem que seria una àrdua feina fer cada vegada això, i, per tant, em sembla que és millor un mandat al Consell Executiu perquè pugui adaptar els projectes continuament com es vagin produint. Per

aquestes raons, nosaltres votarem en contra de l'esmena socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, anem ara doncs a la votació de l'esmena 73 a la Disposició addicional tercera.

Els qui estiguin a favor d'aquest redactat, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

El vot particular del Partit Socialista Unificat a la Disposició final quarta... Perdó, no, ara hem de votar el text del Dictamen de la Disposició tercera.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per 65 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

I ara anem a l'esmena 74, que ja ha estat defensada i combatuda. Per tant, anem a procedir a la seva votació, i els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest vot particular ha estat rebutjat per 32 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen per a la Disposició final quarta és el que ara hem de votar.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per 66 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

Com que l'esmena que hi havia al Títol de la Llei ha estat retirada, hem acabat ja el debat de l'articulat i ara hem de posar a votació el títol de la Llei, segons el Dictamen, i després l'exposició de motius.

Creuen que ho podem fer conjuntament? No.

El títol de la Llei és el que ara anem a posar a votació, segons el Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquest títol de la Llei segons el Dictamen, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El títol de la Llei, segons el text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara anem a posar a votació l'exposició de motius.

Els qui estiguin a favor de l'exposició de motius, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'exposició de motius, segons el text del Dictamen, ha estat aprovada per 66 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Hem acabat ja, doncs, la discussió d'aquest text i ara caldrà donar la paraula als Grups que vulguin fer l'explicació de vot.

El temps límit, com és sabut, és de cinc minuts. Aquesta Presidència, doncs, té el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Honorable President, senyores i senyors

Diputats, per respectar la tradició, uns breus mots, uns breus comentaris al Projecte de Llei que acaba d'esdevenir Llei del Parlament. No tindria la pretensió de glossar, ni la importància ni la transcendència d'aquesta Llei: l'Honorable Conseller ho ha fet aquest matí, i no podria afegir cap més consideració que pogués donar relleu a les seves afirmacions. És una llei que, en certa manera, ens venia imposada per la legislació vigent, i, en particular, l'Institut Català de Finances; és una tasca feta, jo crec, que ben feta.

És una Llei que ha estat pràcticament consensuada. S'ha dit aquest matí, hi ha hagut una gran col·laboració, una gran participació dels Grups parlamentaris, i jo crec que tots ens hem de felicitar. No voldria ara afegir els meus elogis a alguns elogis que ja s'han dit aquest matí, però crec que són realment merescuts i que, en certa manera, es poden fer extensius a tots els Grups parlamentaris. Només cal recordar que, de les 128 esmenes inicials que hi havia, s'han quedat reduïdes a una setantena.

La contribució del nostre Grup parlamentari ha estat, com de costum, la d'intentar millorar el text presentat, i ho hem fet puntualment en alguns punts que creiem importants, i hem tingut la sort de veure la majoria de les nostres esmenes, la quasi totalitat, acceptades ja a nivell de Comissió.

Quedaven pendents dues esmenes que considerava importants, que no havien estat assumides: una sobre la nostra voluntat d'incorporar a l'enunciat, a més a més d'empreses comercials, industrials i financeres, les de serveis; hem tingut la satisfacció de veure que el nostre punt de vista estava compartit a través d'una esmena transaccional, que ha estat aprovada per unanimitat, i també ens hem de felicitar que s'hagi acceptat el nostre punt de vista en un tema que consideràvem i considerem important, que és el de la desafectació de béns públics, i que hem tingut també la satisfacció que el Govern i el Grup que l'assisteix, que li dona suport, han proposat una transaccional, que hem acceptat amb gran satisfacció.

Compartim els escrúpols del Diputat senyor Cigarrán sobre el mot «deslegalitzar». Nosaltres, recordo que a nivell de Ponència i de Comissió vàrem estar estudiant aquest verb, i no el vàrem trobar enlloc, ni al Fabra, ni enlloc; és un verb que no existeix. Nosaltres comprenem perfectament quin és l'objectiu d'aquesta deslegalització, però, ens sembla que el terme és inadequat, en tot cas —i voldria que el Diputat senyor Mur es formalitzés— si haguéssim hagut de justificar-lo, hauríem buscat algun altre padrí.

Bé, no em vull allargar en aquesta explicació de vot, hem afegit una pedra nova i important, crec jo, a l'edifici de les institucions financeres i econòmiques de Catalunya, i en uns moments en els quals el tema del finançament de la nostra autonomia, el tema de la nostra política econòmica, està damunt la taula —i de quina manera—, crec que és bo, que a poc a poc anem constituint aquest edifici, que no hi hagi cap falla, perquè en tota circumstància, no es pugui dir que és culpa nostra. Per tant, el nostre Grup es felicita sincerament de l'aprovació de la Llei sobre l'Estatut de l'Empresa Pública.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Diputat. Per fer la corresponent explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Maties Vives, en representació del Grup parlamentari del

Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Víctor Torres, de consens, res. (*Rialles*.) De consens, res. Almenys, pel que fa referència al Grup parlamentari del PSU de Catalunya, que ha mantingut 14 esmenes que considerava esmenes claus al text del Projecte de Llei, cap de les quals ha estat aprovada avui pel Ple d'aquesta Cambra.

La nostra posició, per tant, ha estat una posició contrària a la llei que avui s'ha aprovat aquí —ho dèiem al començament— perquè és una llei excessivament patrimonialista i jurídicista. I, senyor Mur, jurídicista no vol dir que no sigui un text jurídic: tot el que surt d'aquesta Cambra és un text jurídic, el que passa és que quan el text jurídic és un discurs sense mecanismes d'acció es converteix en un text estrictament jurídicista, d'elevació de mecanismes interns que no tenen transcendència cap a l'exterior. Llavors és quan el text és dolent.

Hem estat contraris a aquesta Llei per manca d'objectius del sector públic. I vostè ho deia abans: «No em digui que el foment de l'ocupació i que el desenvolupament tecnològic no s'han incorporat a la Llei»; s'hi han incorporat, fruit d'una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, acceptada en Comissió, és cert. El que passa és que a la resta de la Llei no s'han generat —jurídicista— els mecanismes d'acció necessaris per tal que aquests objectius clars que es defineixen a l'article segon es fessin realitat. Hem estat contraris a aquesta Llei per la manca de programació que defineix, i per la manca de voluntat de concertació que al llarg dels seus articles es respira; hem estat contraris a aquesta Llei per la manca de coordinació del sector públic de la Generalitat amb el sector públic dels ens locals, fonamentalment de Catalunya —no parlem ja ara del sector públic de l'Estat a Catalunya, sinó dels ens locals existents a Catalunya—; hem estat contraris a aquesta Llei perquè no ens satisfà, malgrat que hem acceptat les esmenes transaccionals, la forma en què s'estableix la presència de les centrals sindicals als consells d'administració de les diferents empreses —jo deia aquest matí que si els vam acceptar era perquè entenem que sempre és millor una porta, encara que sigui amb balda al darrera, que no pas que no hi hagi cap porta—; i hem estat contraris a aquesta Llei per la manca dels criteris de solidaritat que s'hi respira, i pel mal ús que el Grup que dona suport al Govern ha fet de la majoria absoluta en aquesta Cambra en desvirtuar articles d'altres lleis aprovades en l'anterior legislatura.

Ens hem abtingut en la immensa major part dels articles, articles amb el text dels quals, estrictament considerat, extrapolat, nosaltres hi hauríem estat d'acord, quant al text escrit, però que enteníem que, en el marc d'una llei de l'empresa pública, o eren traduccions, o eren explicacions patrimonialistes que no venien al cas.

Hem votat que no a articles amb els quals estàvem clarament en contra o a articles que rectificaven la Llei de Finances Públiques de Catalunya o la del Patrimoni, i hem votat que sí a deu articles sobre cinquanta; per tant, de consens, res, una cinquena part de la Llei ha estat votada favorablement amb els vots del PSU, i eren normalment articles purament intranscendents.

Per a nosaltres, i amb això acabo, és una ocasió perduda, important per a aquesta Cambra, és una ocasió perduda des del punt de vista que el Consell Executiu ha fet renúncia a l'auto-

govern un cop més en aquesta Cambra, és reflex, per a nosaltres, lamentablement, de la pèrdua de pes específic de Catalunya, mani qui mani, per culpa estrictament del Consell Executiu de la Generalitat, dins el conjunt de l'Estat i davant de les administracions locals de Catalunya. I és, en definitiva, una ocasió perduda per a la consideració de la Catalunya com un tot —Consell Executiu, corporacions locals, ciutadans d'aquest país— en el camí de la programació i de la coordinació econòmica.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres, com a explicació global de vot, no podem sinó dir no a la Llei que avui surt aprovada d'aquesta Cambra, de l'Estatut de l'Empresa Pública —que així venia del Consell Executiu— Catalana —gràcies a una esmena del PSU de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Diputat senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI: Molt Honorable President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup, en canvi, i contrastant amb la posició del que ens ha precedit en l'ús de la paraula, ha votat favorablement a la Llei, a tots els articles i preceptes de la Llei. I ens felicitem de l'aprovació d'una llei que hem de qualificar d'important.

Bé, és cert que aquesta probablement no ha estat una llei consensuada —n'hem vist d'altres en què hi havia un major grau d'unanimitat—, i és probable que això no sigui casualitat, sinó el fruit de l'existència en aquesta Cambra de dues concepcions matisadament diferents, però diferents, del que ha de ser l'empresa pública. I em permetran que amb aquesta breu explicació del vot centri la nostra actitud davant del debat a partir d'unes paraules que l'Il·lustre Diputat senyor Vives ha pronunciat arran de la defensa de la seva esmena a la totalitat.

Ens deia que del que es tractava aquí és de decidir si regulàvem l'empresa pública com una empresa més o com quelcom més que una empresa. Bé, nosaltres creiem que és una bona manera de plantejar-ho. Nosaltres pensem que quan es tracta de regular l'empresa pública s'ha de regular sobretot, abans de tot i per sobre de qualsevol altra consideració, una empresa; i hem de tenir cura de no regular quelcom menys que una empresa. I, escoltant alguns dels discursos que s'han sentit al llarg del dia d'avui, hom tenia el dubte de si part de les propostes que es formulaven i que, per a nosaltres sortosament, no han prosperat, responien a la filosofia del que ha de ser una empresa, abans d'introduir qualsevol modulació per raó de l'adjectiu, en aquest cas de ser empresa pública.

Bé, nosaltres pensem això, pensem que aquí es tractava sobretot de fer una llei empresarial, de fer una llei que permetés una correcta gestió de l'empresa pública, i un correcte control d'aquesta empresa pública, i creiem que, bàsicament, en l'essencial, aquest objectiu ha estat assolit. I compartim el criteri del senyor Conseller quan ens explicava que empresa és un concepte abans econòmic i sociològic que jurídic, però, en canvi, no podem estar d'acord que es parli de patrimonialisme i juridicisme com a defectes imputables al Projecte, ara ja a la Llei; no, nosaltres pensem que és absolutament essencial que es regulin els aspectes jurídics de l'Estatut de l'Empresa Pública, i és absolutament essencial que es regulin els aspectes patrimonials. I, precisament, perquè sense això, sense aquest marc legal, i sense aquesta regulació patrimonial, no hi ha empresa.

Perquè hi hagi empresa fa falta —i no tinc cap mena de pretensió d'exhaustivitat en l'exposició—, fa falta, com a mínim, que hi hagi una capacitat de decisió econòmica, que es pugui parlar d'un centre de càlcul econòmic, de càlcul de costos, de càlcul de beneficis, i sobretot, també, que hi hagi un centre d'imputació patrimonial, d'imputació de beneficis, de guanys o de pèrdues. Si fixem objectius per al sector públic com a conjunt, o per a l'empresa pública com a categoria abstracta, i no referim aquests objectius a cada una de les concretes i singulars empreses públiques, estem perdent el temps.

Bé, és per això precisament que el nostre Grup ha donat tanta importància en les seves esmenes —i es congratula que en la seva totalitat aquestes esmenes hagin quedat recollides en el text que avui hem aprovat— a aquests aspectes jurídics i patrimonials. En un total de nou, de les vint-i-nou esmenes del Grup que hem vist aprovades, fèiem referència a aquests aspectes.

Bé, per a nosaltres no és una qüestió menor, no compartim el criteri d'expressar això des d'una perspectiva pejorativa, i volíem expressar que és precisament això —el fet que per a nosaltres la llei que hem aprovat és una llei que regula l'empresa pública, que estableix mecanismes de gestió eficaços d'aquesta empresa pública, i que permet un nivell suficient de control sobre l'empresa pública— que hem donat suport a una llei que —hi insistim— és important i que permetrà una correcta configuració i gestió del sector públic català.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Cigarrán vol fer ús de la paraula?

El Sr. CIGARRÁN: Molt Honorable senyor President, señoras y señores Diputados, yo creo que es obvio decir que, desde el punto de vista socialista, no es una ley consensuada, creo que de la simple observación del desarrollo del Pleno se desprende que no es así. Nosotros hemos mantenido cincuenta y una enmiendas al Dictamen de Comisión, de las cuales se nos han aceptado dos y media. La media tiene un cierto contenido, pero las dos que se nos han aceptado en el Pleno eran simplemente una adaptación de nuestra visión de ordenación de los capítulos para que se ajustase a nuestra ordenación de los capítulos, que lo mismo da decir las entidades autónomas y financieras que decir las previstas en el artículo 1: es decir, como es lo mismo una cosa que la otra, se han aceptado dos enmiendas que dicen eso, pero que no modifican nada, obviamente; y después se ha aceptado, evidentemente, media enmienda, ahora al final, con un cierto contenido.

Nosotros votamos a favor en el conjunto del texto de parte del artículo 1, del 10, del 12, del 21, del 35 y del 40. Es decir, cinco artículos y medio y los tres finales de recursos y reclamaciones, lo cual quiere decir con plena claridad que no ha habido consenso en esta Ley.

Nos abstuvimos en el artículo 19 y en el 38 porque no estamos en contra de que aparezca, por lo menos en un texto de ley, un tema relativo a la participación social, aunque estamos en contra de tal como se regula, creemos que es insuficiente y que no es el tema adecuado. Y nos abstuvimos también en la enmienda 69 porque creemos que es difícil que desde la Conselleria de Finanzas se puedan coordinar actividades de empresas públicas que tengan una actividad en Catalunya, que en muchos de los casos tienen actividades y deben coordinar su

actividad con una actividad incluso fuera de Catalunya, en muchos de los casos de las empresas públicas, aparte del tema de la duda que pueda haber de inconstitucionalidad o no. Lo que es difícil es que, desde una Comunidad Autónoma, se pueda coordinar la actividad de las empresas propias de la Comunidad Autónoma con la actividad de otras empresas que tengan actividad aquí, pero que, a su vez, también pueden tener actividad en otras Comunidades Autónomas, como hay casos que pueden verse con claridad.

Votamos en contra de una serie de artículos a los cuales nosotros teníamos enmienda de supresión, y queremos señalar que, en muchos de ellos, nuestro voto en contra no es en contra del contenido estricto del artículo, sino que nosotros teníamos una enmienda de supresión de muchos artículos porque existían en otras leyes. Entonces puede darse el caso de que nosotros votamos a favor a la hora de aprobar determinados preceptos de la Ley de Finanzas, y aquí hemos votado en contra, pero no en contra del contenido, sino en contra de que en esta Ley estén esos artículos repetidos.

Y, en definitiva, nosotros hemos hecho estas votaciones en este sentido, contrarias en su conjunto al Proyecto de Ley, porque, a pesar de que el Conseller de Economía y Finanzas nos decía al principio que había elaborado un Proyecto de Ley pensando en que sirviera, que durara, que sirviera para cualquier gobierno, yo creo que es bueno que se tenga la voluntad de que determinadas leyes que se elaboran en este Parlamento sean leyes de una cierta duración y que no tengan que cambiarse o derogarse muy a menudo, si la concepción de como se hace eso es hacer una ley transparente como el agua, inocua totalmente, que no sirva para nada, que no se necesite derogar porque no regula nada de lo que tiene que regular, entonces yo creo que lo ha conseguido, el señor Conseller de Economía y Finanzas. Si cree que para que haya una ley duradera, en el sentido de que la alternancia en el poder permita que otro gobierno distinto al que está gobernando ahora pueda actuar en virtud de esa ley, yo creo que se ha equivocado; salvo que, como ahora está de moda decidir desde quien gobierna quien pueda sustituirle, piense el Grupo de Convergència i Unió que quien va a sustituirle es el Grupo Popular, que es con quien ha consensuado algunas cosas. Si es así, posiblemente sí, pero como es posible que lo pueda sustituir el Grupo Socialista, con el Grupo Socialista no ha consensuado lo suficiente como para que esta Ley sea una ley que los socialistas podamos gobernar con ella. Es decir, podemos gobernar porque yo creo que la empresa pública, si los socialistas gobernásemos en Cataluña, no necesitaríamos derogar nada, o casi nada, de lo que dice esta Ley. Lo único que necesitaríamos es aprobar una ley nueva que diga algo que sirva para que la empresa pública dependiente de la Generalitat funcione, porque ésta verdaderamente no dice nada. Yo creo que esta Ley ha servido ya para algo, ha servido para utilizarla para modificar determinados artículos de otras leyes ya aprobadas en este Parlamento, que a Convergència i Unió o al Consell Executiu no le gustaban, y puede servir también para que el señor Conseller de Economía y Finanzas pueda decir que ha presentado muchas leyes y una ley es muy importante porque tiene cuantitativamente muchos artículos. La ley de 36 artículos y 4 disposiciones finales. Muy importante, porque tiene muchos artículos, pero en su contenido no sirve para lo que está previsto. Entonces, nosotros creemos

que esta Ley no regula adecuadamente un buen funcionamiento de la empresa pública dependiente de la Generalitat, es una ley que no sirve, es una ley que, de todas formas, desde nuestra perspectiva, no es una ley que pueda tener una duración. Nosotros tenemos un texto alternativo, en virtud de las enmiendas que nosotros hemos presentado sale un texto alternativo, y pensamos que, para gobernar los socialistas tendríamos que presentar una nueva ley. No es que ésta nos impida gobernar: nos deja hacer lo que queramos, a los socialistas y a cualquier gobierno. Le deja hacer lo que quiera, porque no regula nada, y eso es lo que se pretendía con ese Proyecto de Ley. Por eso no sirve para lo que nosotros pensamos que tiene que hacerse con la empresa pública, que es el funcionamiento de una empresa, pero, señor Folchi, el funcionamiento de una empresa pública tiene una diferencia con el de una empresa normal, y es que, en la empresa pública, la decisión, las decisiones tomadas sobre el funcionamiento de la empresa pública no dependen sólo del consejo de administración. Hay alguien que toma las decisiones, en muchos casos, por el medio, y eso es lo que hay que regular para evitar que la experiencia que durante muchos años nos ha llevado a un sector público español deficiente y con muchos problemas, se regule de tal forma que, en el futuro, ahora que hay un sector público, incipiente todavía, en la Generalitat, se creen las bases para que los defectos que hemos visto en otros sitios no se puedan producir en Cataluña.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Finalment, el senyor Mur, si vol fer ús de la paraula.

El Sr. MUR: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc voldríem agrair als diferents ponents —senyors Cigarrán, Folchi, Torres i Vives, anomenats casualment per ordre alfabètic i corresponents als diferents Grups de la majoria, de major a menor— els diferents esforços que han fet al llarg dels treballs i de les sessions de Comissió, de Ponència, que han permès que, d'un total de 126 esmenes, en fossin incorporades al text 53, i que, juntament, en el curs del debat del dia d'avui, n'hagin quedat incorporades un 50% del total. Això entenc que és una feina prou rigorosa i ben feta.

Malgrat tot, ja ha quedat aclarit, en el torn de l'esmena a la totalitat, que ha estat materialment impossible poder incorporar unes esmenes fonamentals per a la sistemàtica, precisament per a la sistemàtica, com el Grup les ha presentat.

La Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, ara ja llei, era de tot punt necessària. Institucions com l'Institut Català del Sòl, Institut Català del Crèdit Agrari o l'Institut Català de Finances cauen de ple dintre el contingut d'aquesta Llei. Precisament, per modificacions parcials a la Llei de Finances Públiques que, per a la seva contractació de serveis públics i lliurament de béns, si no haguessin estat contemplades, haurien quedat perillosament excloses.

Tanmateix, en tractar de societats, havíem de considerar les empreses vinculades amb la Generalitat. Essent la seva característica la participació minoritària de la Generalitat, i en cas d'haver utilitzat un règim diferent, plantejava també certes connotacions de regulació de societat anònima; per això s'ha fet així.

Dintre del contingut de la present Llei, han estat reflectits alguns articles de la Llei de Finances. Això ho podríem definir com el valor educatiu de la Llei. Hem preferit fer-ho així que

no remetre a cites d'altres textos legals que, en qualsevol cas, en farien una difícil aplicació.

Un altre aspecte, com podia ser la representació de l'òrgan de caire sindical dintre els òrgans superiors de l'entitat —que tant el Grup Socialista com el PSU mostraven la seva forta inquietud— han estat bastament recollits, bé per la via transaccional, bé acceptant esmenes referides a aquesta qüestió.

La importància del Parlament i la seva alta funció legislativa no ha quedat sotstreta del contingut de la Llei, tant per a organismes autònoms com per a entitats de dret públic, és preceptiva l'autorització del Parlament. En tot cas, les societats amb participació majoritària es podran crear per decret, i aquesta Llei de l'Empresa Pública Catalana contempla d'una manera més rígida que no la Llei General Pressupostària la pèrdua de la majoria.

Senyor Maties Vives, ¿per què un tipus d'esmenes, podrien ser la limitació de dietes que cada empresa acordi concedir, no podran excedir de les establertes en el règim de la funció pública? No han estat incorporades, aquestes esmenes: un exemple, els túnels del Cadí, una societat que té una concessió, fixar les dietes que la societat vol? Com uns representants de la Generalitat no havien d'acceptar aquestes dietes, no havien d'acceptar aquesta organització de l'empresa? Això ho feia realment notori, que no pogués ser així.

Creiem que amb l'aprovació de la present Llei hem dotat el Consell Executiu d'una bona eina, donant compliment al mandat que es dedueix de l'article 54.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, li permetrà una flexibilitat d'actuació en la gestió de serveis públics, amb la relació d'operacions econòmiques dintre el nostre marc competencial.

Per tot això entenem que és una bona eina. Donem gràcies a tots els Diputats i les Diputades que han recolzat aquesta actuació d'aquesta Llei, i, res més, senyor President.

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre la creació d'escoles per a nens invidents, amb la participació de l'ONCE

El Sr. PRESIDENT: Hem acabat aquest punt de l'ordre del dia, i anem a passar al següent punt, que és Interpellació al Consell Executiu sobre la creació d'escoles per a nens invidents, amb la participació de l'ONCE, que formularà el Diputat Il·lustre senyor Francesc Codina, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a aquesta finalitat, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Diputat per un temps límit de deu minuts.

El Sr. CODINA I CASTILLO: Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, avui pujo a la tribuna per fer una interpellació al Comitè Executiu sobre un tema que em sembla absolutament cabdal, i em sembla, a més, que no és una opinió d'aquest Diputat que els parla, sinó que, a més, és un sentiment de tots i cadascun dels representants d'aquesta Cambra.

Tal com han pogut llegir en el *Butlletí* del Parlament, número 47, el tema fa referència a les places escolars per a nens cecs. Ara per ara, aquest és un tema que no està gens resolt, i aquesta és, en realitat, una situació que no es correspon amb la tradició del poble de Catalunya.

Jo voldria recordar als membres de la Cambra que, a mitjan segle passat, l'Ajuntament de Barcelona ja tenia la seva escola per a nens cecs; escola en què, bàsicament, s'hi impartia música, s'hi impartia cultura general, i d'una manera especial, i com a capdavantera, també, ja s'hi impartia el sistema Braille.

Més endavant, a principi del segle actual, a la vista de la necessitat que hi havia per als nois que no eren de Barcelona, la Diputació de Barcelona, a través d'una secció de la Casa de Caritat va establir també una escola per a nens cecs.

També les Diputacions de Tarragona, Lleida i Girona van crear les seves escoles per a nens cecs, i així mateix, reflectint una vegada més el tarannà del nostre poble, l'empresa privada —concretament el senyor August León— va muntar en el carrer Pelai de Barcelona una escola privada, també per a nens cecs.

Aquestes iniciatives van tenir eficàcia fins al final de l'any 39. Després del 39 hi va haver uns anys de lapse, i uns anys després, l'Ajuntament de Barcelona torna, una altra vegada, a obrir la seva escola, les diputacions tornen a obrir les seves escoles, però, finalment, l'any 46, l'escola de l'Ajuntament deixa de funcionar i les de les diputacions, al principi dels anys cinquanta també deixen de funcionar. Cal recordar que la població de cecs, en aquells moments, a Catalunya, era bastant inferior a la que avui hi ha.

La solució alternativa que aquells nois, en aquells moments, van haver d'adoptar va ser una solució que avui està en boca de tots plegats, és a dir, l'educació integrada, que, sens dubte, té una sèrie d'aspectes positius —en això hi estarem tots d'acord—, però també tenia una sèrie de deficiències —i té, avui encara, una sèrie de deficiències—, sobretot en el món dels cecs, que, el fet d'estar integrats en una escola normal, els feia difícil poder, després, per exemple, tenir una certa agilitat en sistemes propis dels invidents, és a dir, per exemple, en el sistema Braille.

Però, tot i així, aquells nois —avui homes— i noies, anaven, les noies, a l'Institut Verdaguer, els nois a l'Institut Ausiàs March, on s'impartien aquestes classes integrades, però sempre no completes, sempre, aquests nois, en aquells moments, havien d'estar reforçats per classes que els permetés que la seva formació fos completa.

Després d'això, s'obre un llarg parèntesi, i fins l'any 70, l'ONCE —a través de les peticions de l'Associació de Pares de Nens Cecs— no munta a Esplugues una escola, munta l'escola Joan Amades, que és una escola que avui no dona resposta a les necessitats que aquest col·lectiu té, o no les dona per si mateixa.

Al marge d'aquesta escola, de l'escola Joan Amades, els nois de casa nostra que volen anar a una escola específica per a nois cecs, o han de recórrer a Alacant, o han d'anar a Sevilla, o han d'anar a Madrid o han d'anar a Pontevedra.

Ens consta, per altra banda, que al voltant de cinquanta nois de casa nostra estan en aquesta situació, que han de recórrer a altres indrets, perquè aquí no hi troben resposta.

Per intentar ser al més breu possible, i ja per concloure i per tot el que he exposat fins en aquest moment, faig aquesta interpellació al Consell Executiu, en el sentit de quins són els motius i propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a la política de creació d'escoles per a nens invidents, amb la participació de l'ONCE.

Senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan Guitart): Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb molt de gust, senyor Diputat, correspondré a la interpellació que acaba de formular, tot i lamentant que el representant de l'Ajuntament de Barcelona i Il·lustre Diputat d'aquesta Cambra, no hagi pogut seguir el que vostè acaba de dir de la tradició i dels treballs que l'Ajuntament havia realitzat en una època anterior.

Pel que fa al Departament d'Ensenyament, actualment s'està elaborant un cens dels nens invidents o amb deficiències visuals greus. El nombre d'aquesta població a Catalunya s'estima, entretant, en uns tres-cents nens en edat escolar. En relació amb ells, el Departament d'Ensenyament ha realitzat una sèrie d'actuacions que, amb molt de gust, resumiré tot seguit.

Pel que fa a la política de creació d'escoles per a invidents, amb la participació de la Organización Nacional de Ciegos de España, he de manifestar que, fins fa molt poc temps, malgrat els esforços que hi hem esmerçat, no ha estat possible d'establir cap tipus de col·laboració amb l'esmentada organització.

L'any 1982, per exemple, vam arribar a signar-hi un conveni, però aquesta institució el va anul·lar als pocs dies de la seva signatura. Voldria destacar en aquest mateix sentit, que hi va haver una bona col·laboració de la Diputació de Barcelona, en haver cedit un edifici que enteníem nosaltres —la Generalitat, i, en un moment determinat, també l'ONCE— que hauria pogut donar la resposta adequada a la creació d'aquest centre.

Ara bé, en l'actualitat, havent-se produït canvis en els llocs de comandament de l'ONCE, tant a nivell estatal com en la delegació de Catalunya, crec que està en condicions d'afirmar que l'esmentada organització, a través del seu delegat territorial a Catalunya, el senyor Miquel Duran, està fent gestions per trobar un local idoni per a la construcció del Centre Educatiu de Cecs a Catalunya, que pugui funcionar ja el curs vinent, com precisament fa molt pocs dies ell mateix ens va poder explicar. I s'està elaborant un conveni de col·laboració amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, que pugui ser acceptat per la nostra institució de govern, competent estatutàriament en matèria d'ensenyament.

L'ONCE, que recapta anualment a Catalunya molts milions de pessetes, i que disposa actualment només d'un centre a Esplugues, que té 39 alumnes i acull 10 alumnes més a l'Escola d'Alacant, té el propòsit de destinar la quantitat necessària de diners per fer que el centre educatiu de cecs a Catalunya sigui una realitat i proporcionar entretant al Departament d'Ensenyament tots els ajuts materials que siguin necessaris en aquest període de transitorietat.

En un altre ordre de coses i per complementar la informació sobre el que són els cecs a Catalunya ens cal explicar que el Departament d'Ensenyament, seguint la seva política integradora de minusvàlids en l'escola ordinària, va crear a l'any 1983 un equip d'assessorament i d'orientació psicopedagògica. Això correspon a l'Ordre del 20 de maig de 1983, que consta de tres psicòlegs i un assistent social. Aquest equip aconsegueix les següents funcions: la prevenció, detecció i valoració de les necessitats educatives individuals dels infants invidents o amb greus dèficits visuals; elaboració i seguiment de programes de desen-

volupament individual per als esmentats alumnes; assessorament a mestres d'aules i mestres especialistes i detecció de necessitats en aquest àmbit educatiu.

D'altra banda, també l'any 1983, el Departament d'Ensenyament posa en funcionament un programa d'atenció educativa individual als alumnes invidents integrats en centres ordinaris d'educació general bàsica a càrrec de professors itinerants, en què treballen onze professors, les funcions dels quals són: proporcionar atenció educativa individual als alumnes desplaçant-se a les mateixes escoles a les quals segueixen l'escolaritat; assessorar el mestre de l'aula sobre material, recursos i procediments facilitadors del procés d'interès sobre el nen invident; elaborar programes específics d'acord amb les necessitats específiques de cada nen; proporcionar orientacions i recolzament a la família del nen... Alhora, es posen en marxa dues aules per a ambliops en centres públics ateses per sengles professors.

Quant a l'escolarització en centres específics, l'any 1984 es crea el centre públic d'educació especial Folch i Camarassa, de Barcelona, corresponent al Decret 60/1984, de 5 de març, que consta de cinc unitats i té capacitat per a 25 alumnes invidents amb deficiències greus associades.

Aquest mateix any s'elabora material específic per a invidents com ara el «llibre parlat», que és la traducció al català de cent contes enregistrats en *cassette*.

Actualment, el nombre d'alumnes invidents i deficients visuals greus atesos per centres o serveis dependents del Departament d'Ensenyament és de 86 alumnes matriculats en centres públics ordinaris d'educació general bàsica que reben el suport de mestres itinerants; dotze alumnes matriculats a les aules d'ambliopia dels centres públics, i deu alumnes matriculats a l'escola pública Folch i Camarassa.

Nosaltres estem convençuts i fem vots perquè, en col·laboració amb l'ONCE, en el proper curs puguem disposar d'aquest centre per a nens invidents tan necessari i en el qual esperem col·laborar —com així en tenim l'absoluta confiança— amb la col·laboració de l'ONCE i amb la col·laboració també, que sens dubte no faltarà, del Departament d'Ensenyament.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Il·lustre senyor Diputat vol tornar a intervenir?

El Sr. CODINA I CASTILLO: Sí, si m'ho permet el senyor President, des de l'escó estant, molt breument, primer per agrair al Conseller les explicacions que se'ns han donat, també veure que les relacions en aquest moment entre l'ONCE i el Consell Executiu, doncs, són millors que no pas un temps enrere, i, finalment, anunciar la presentació d'una moció, aollint-me a l'article 125 del Reglament, per tal que la Cambra manifesti la seva posició en un tema que ens sembla molt important.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller vol tornar a intervenir? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Modificació de l'ordre del dia

El punt següent és una altra interpellació sobre la qual aquesta presidència ha de fer un advertiment. D'acord amb l'article 61.4 del Reglament cal proposar, em veig obligat a pro-

posar, una alteració de l'ordre del dia suprimint el punt tres, atesa la malaltia que afecta l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Jo voldria fer avinent que si no se suscita cap objecció o cap oposició podríem considerar aprovada aquesta proposta per assentiment. En cas contrari, hauríem de fer una votació ordinària.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de jocs i apostes

Sotmeto això a la consideració de la Cambra. Podem donar-ho com a aprovat per assentiment? Bé, doncs, això queda ajornat i passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de jocs i apostes, presentada pel Diputat I. Sr. Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

S'ha demanat la substitució, i s'ha acceptat naturalment, del senyor Alay pel senyor Marc Aureli Vila, a qui tinc el gust de donar la paraula.

(*El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, com vostès s'hauran adonat ben bé aquí estic substituint un company del meu Grup, però ho faig no solament per deure de company de Grup, sinó també amb satisfacció perquè el tema m'apassiona, m'ha apassionat sempre, no pas el joc, sinó el contrajoc.

En la interpellació que darrerament es va presentar en el darrer Ple ja es veia perfectament el criteri del nostre Grup referent al problema del joc, sobretot quan tendeix a transformar-se en un vici de caràcter col·lectiu amb tot el que representa de dany, especialment en aquests estaments socials de menys recursos econòmics.

La nostra Moció té tres punts. En el primer direm que estem convençuts que la Generalitat porta una acció activa contra la il·legalitat de moltes màquines, d'aquestes que se'n diuen —amb un terme ben clar, per cert— escurabutxaques.

Ara nosaltres anem més enllà i creiem que s'han d'arribar a evitar o almenys a disminuir tot el possible dos aspectes: un que es refereix als casos que hi pugui haver de frau i, l'altre, a permetre que el jovent, i a vegades un jovent molt jove —i tots ho hem vist—, es posi a jugar amb aquestes màquines —i això de «jugar» és un dir.

L'altre punt de la Moció és que ens imposem a nosaltres mateixos, amb ganes d'imposar-ho als altres si fos possible, que no es vagi a una loteria d'aquestes loteries que en diuen instantànies en les quals, al moment ja d'imposar la quantitat, de fet es té immediatament el resultat i això pot encara fer que la persona tendeixi més a seguir, amb un gran dany moltes vegades a l'economia particular d'aquestes persones. I tinguem en compte que en aquest tipus de loteria no hi va la gent que té cabals de sobres, sinó que hi va la gent de recursos més baixos.

I, per últim, hi ha l'altre aspecte que és que si la Generalitat opta per crear una loteria en el nostre país, que no pugui anar a raure a mans particulars, a l'empresa privada, sinó que sigui,

en tot cas —i quasi jo, ho dic molt personalment, com a mal menor—, que vagi, en tot cas, a la mateixa Generalitat o a un organisme autònom creat *ad hoc* i ben consolidat en tots els aspectes perquè no pugui ser mai el guany d'uns grups, dels grups que sigui.

Moltes gràcies. Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Els representants dels Grups que han presentat esmenes poden intervenir. El senyor Jaume Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Moltes gràcies, Molt Honorable President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres hem presentat dues esmenes. Una esmena, en primer lloc, a l'incís primer, en la qual introduïm a la Moció d'Esquerra Republicana dos matisos: un matís consistent a dir que es continuï la tasca i, tant com sigui possible, que s'intensifiquin aquests mecanismes de control i de vigilància que propugna Esquerra Republicana i amb els quals estem absolutament d'acord. Hi estem absolutament d'acord però seria de justícia, és de justícia constatar que aquests mecanismes de vigilància ja s'han portat a terme, s'estan portant a terme, i no seria just que semblés que aquest capteniment que representa la Moció sorgís *ex novo*, sinó que fos, més aviat un tracte successiu, perquè tant des del pla legislatiu, des de la mateixa aplicació, l'aprovació per part d'aquest Parlament de la Llei del Joc, del Decret de màquines, de 27 de desembre de 1983, com de la mateixa creació del Servei d'Inspecció en el Joc, això representa un esforç legislatiu important per via de llei i per via de decret, que porta a terme i s'incardina en aquest capteniment de continuïtat en l'esforç de vigilància i de control d'aquest aspecte.

També, no únicament des del pla purament legislatiu, sinó també dintre de la praxi d'aquesta aplicació, ens parlava el Molt Honorable Conseller de Governació en la seva contestació a la interpellació del Diputat senyor Alay que aquí sí que s'ha aconseguit precisament una excel·lent coordinació, tant en la brigada del joc de l'Estat com en la mateixa inspecció del joc de la Generalitat per via de la Policia Autònoma. Això vol dir que des d'aquesta praxi, en aquesta vigilància, també s'han fet esforços amb resultats positius.

Un segon aspecte de l'esmena en aquest primer incís... fa, i també s'inclou dintre d'una filosofia comuna de pensament amb Esquerra Republicana, no ens sembla que sigui necessari parlar d'una casuística d'evitar el frau i impossibilitar l'accés del menor ja que tot això es troba ja previst en la legislació vigent. Per tant, ens sembla que la simple menció de l'acompliment de la normativa vigent que a compleix una més àmplia visió del problema sense entrar en una casuística que, tot i essent molt important, no abasta pas totes les precaucions que nosaltres voldríem tenir en aquest tema.

En el segon punt de la Moció d'Esquerra Republicana nosaltres votarem en contra, i votarem en contra curiosament coincidint exactament amb la filosofia d'Esquerra Republicana, per motius que jo explicaré. Votarem en contra —es recordarà que la Moció d'Esquerra Republicana en el punt número dos diu, exactament: «Que en la línia de diversificació del joc eviti implantar les modalitats de loteria que fomentin l'hàbit del joc per la instantaneïtat en el coneixement del resultat de l'aposta». Doncs, bé, aquesta diversificació del joc és important, hi coincidim, i permeti'm una petita explicació: hem de partir d'un fet, d'un fet que ens neix no pas d'origen d'aquest Parlament,

sinó d'un fet, diguem-ne, de disposició estatal, que és la legalització del joc —una altra opció podia haver estat la prohibició dels jocs, passa a molts països—, però un cop admesa aquesta legalització del joc produïda l'any 77 són dues les posicions polítiques que una administració pot adoptar davant aquest problema: pot ser una posició de tipus tuitiu, fins i tot, fomentadora amb finalitats recaptatòries, o pot ser una activitat intervencionista i, més aviat, limitativa del tema sense oblidar aquesta finalitat recaptatòria. La política de la Generalitat s'incardina claríssimament en aquesta segona línia. En aquesta segona línia, una manera d'ajudar-hi és diversificar el joc. Diversificar el joc per aconseguir què? Per aconseguir dues coses: que el joc comporti quelcom més que aquesta activitat recaptatòria, en el cas, per exemple, d'una creació, eventual creació d'un hipòdrom, el procés d'activitat, de promoció d'activitat turística, d'activitat ramadera, d'activitat constructiva, pot ser un valor afegit a aquesta pura activitat del joc, o bé diversificar el joc per obtenir, precisament, el que en els estudis moderns es considera com a efecte creuat dels jocs. Quan es vol combatre un joc, no es fa, no es considera que l'adopció d'un nou joc tingui efectes superposats als jocs ja existents, sinó que, atesa una cota de saturació en la capacitat de renda dedicada a aquest tema, l'adopció d'un joc ha de tenir en compte, si vol combatre i fer jugar aquests efectes creuats, en aquesta diversificació, trobar un joc precisament de les mateixes característiques que el joc que es tracta de combatre. I en aquest punt, en aquest ordre d'idees, ens trobem que si el 60% de la capacitat de renda emprada en el joc s'esmerça en les conegudes màquines escurabutxaques, precisament per combatre, per «combatre», dit sigui entre cometes i amb el millor sentit de fre d'aquesta tendència, s'hagi de trobar un joc que gaudeixi d'unes característiques semblants a aquesta immediatesa. Per això, una modalitat —no pas la que s'hagi precisament d'adoptar— que hauria de tenir unes característiques d'immediatesa entre el coneixement del resultat de l'aposta i el coneixement de la juguesca, i el fet de la juguesca amb el coneixement de l'aposta, de similars característiques, precisament, al joc que es tracta de combatre, per fer entrar en joc aquests efectes creuats. És a dir, tot coincidint amb Esquerra Republicana en la diversificació, pensem que, precisament pels mateixos motius, per aquesta mateixa filosofia, no és oportú prefixar des d'ara la no adopció d'un tipus de loteria determinada, o podria ser per fer una loteria instantània, deixant ben clar, deixant ben clar, tal com va dir el Conseller en la seva intervenció, que la prefixació d'aquest tipus de loteria ara com ara està en estudi, i no hi ha cap partit pres en aquest tema.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

Finalment, presentem també esmena, presentem, millor dit, esmena al tercer punt de la Moció. En el tercer punt de la Moció, amb l'objecte que ens sembla que la formulació que li donem —que coincideix en la filosofia, altra vegada, amb el Grup d'Esquerra Republicana— és la que, d'alguna forma, o de forma essencial, la Generalitat, l'Administració de la Generalitat assumeixi la implantació del tipus de loteria que, en definitiva, es decideixi implantar. La formulació que fem nosaltres és la responsabilitat de l'organització, administració i gestió dels sistemes de loteria que es decideixi implantar, sigui assumida per l'Administració de la Generalitat de Catalunya, sigui mitjançant un ens públic, un ens autònom —com diu la Moció

d'Esquerra Republicana—, bé sigui amb unes altres fórmules que preveu el dret administratiu —estem pensant en una empresa mixta, amb participació de la Generalitat en forma quantitativa i important, superior al 50%, estem pensant en altres models de gestió administrativa que comportin aquest assoliment de responsabilitats fora la Generalitat, però no pas sense prefixar des d'ara si serà a través d'un ens autònom o no.

Queda molt clara, també, la filosofia que en cap cas el joc ha de deixar-se en mans, a través d'una concessió, d'una empresa privada. Però aquí és on no volem barrar el pas en aquesta formulació, perquè algun aspecte de l'explotació del joc, i ho tenim, per exemple —per posar un exemple entenedor— a les travesses, òbviament, d'organització estatal, és obvi que part de la distribució o de venda d'aquestes travesses està concedit a empreses privades, i a través d'una concessió perfectament vàlida i que res no té a veure amb el control, des del nivell estatal, o d'administració pública, que es pot donar en aquest aspecte.

Per tot això, nosaltres demanem a Esquerra Republicana que vulgui acceptar les dues esmenes, l'incís primer i l'incís tercer, que ens permetria votar favorablement aquesta Moció, tot coincidint amb la filosofia expressada pel Diputat «mocionant».

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Socialista ha presentat també una esmena. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista va estudiar la Moció presentada per Esquerra Republicana de Catalunya, que es desenvolupa en tres punts, i en línies generals va arribar a la conclusió que, efectivament, els tres punts responien a una preocupació legítima, una preocupació que els portava a demanar que aquesta Cambra fes al Consell Executiu, en el punt primer, una indicació; en el punt segon, el que en podríem dir que es pronunciés per una prohibició, i, en el punt tercer, establís un precepte —valgui la redundància— de caràcter preceptiu, és a dir, també indicatiu però vinculant d'una manera molt més precisa.

Nosaltres vàrem decidir de presentar una esmena, que és una esmena d'addició; és a dir, respecta l'estructura en general de la Moció, però creu que a aquest plantejament li faltava un acabament, li faltava culminar tot el que són diverses mesures diversificades, conjunturals, concretes, amb un acabament que li donés del tot una coherència, un sentit, i, sobretot, que vingués a ajustar-se a allò que la Llei del Joc demana. Que aquesta Moció era necessària? Doncs, és evident; és evident perquè la preocupació que sentim des del nostre Grup —jo m'atreveiria a dir que en aquests moments molts sectors de la societat catalana senten—, per la forma com s'està desenvolupant el control i les disposicions al voltant del joc, són preocupacions que són evidents, evidents no solament en la forma —com es reglamenta o es deixa de reglamentar— sinó també en el seu aspecte fiscal. No és el moment, evidentment, per entrar a fons en aquesta qüestió. Jo els haig de dir que nosaltres estem seguint amb atenció aquesta qüestió. Segurament això necessitarà d'iniciatives legislatives —almenys, nosaltres, probablement, les haurem de propugnar—, però no pas amb lleugeresa, no pas d'una forma improvisada, sinó després d'a-

cabar de confirmar aquelles dades que ens estan arribant i que són motiu de greu preocupació.

Mentrestant, nosaltres creiem que l'addició d'un número quart a aquesta Moció, que digués el següent, seria bona per acabar d'arrodonir un plantejament adequat en aquests moments. Aquesta esmena d'addició diria que «sens perjudici de les mesures anteriors, es dicti un decret de planificació del joc, d'acord amb allò que preveuen els articles 4 i 6 de la Llei 15/84, de 20 de març, del Joc». Aquestes mesures que preveu la Moció i que nosaltres, en general, les veiem correctes; la primera, indiscutiblement, és d'una urgència extraordinària, o sigui, intensificar tots els mecanismes de control, vigilància i inspecció de les màquines escurabutxaques i dels locals; la segona, que probablement en la seva intenció nosaltres recolzem, però que probablement ens agradaria que li fos treta una certa peremptorietat, o sigui, una forma categòrica de compromís, i, una tercera, en el seu esperit, amb absoluta concordança, dic, doncs, aquests tres extrems haurien de venir completats amb la necessitat que, d'una vegada, el Consell Executiu es dediqui a abordar la planificació del joc.

És clar, quan dic això vostès pensaran el clàssic: «els socialistes ja vénen amb la seva planificació». Sí, he de dir això perquè aquest matí s'ha estat dient que «planificació» no era un terme agradable a Convergència i Unió, però jo haig de recordar-los que és una llei que vostès van enviar a aquest Parlament, i que ha estat aprovada, i que en l'article 4 diu, exactament: «Correspon al Consell Executiu de planificar els jocs i les apostes». I no es digui que això també se soluciona mitjançant uns quants decrets més o menys escadussers, amb una esquitxada de decrets reglamentaris o d'ordres, perquè el mateix article 4, si vostès el repassen, veuran fins a quin punt té una concepció exacta, precisa, del que representa la planificació. M'excuso de llegir-lo, tots vostès ho poden repassar, i em sabran dir si o no hi ha en la Llei un mandat precís de planificar el joc, i de fer-ho, a més a més, amb un instrument normatiu concret, que està en l'article 6, quan parla del Decret de planificació.

No és, doncs, demanar res estrany, sinó al contrari, demanar allò que imposa la Llei, el que s'aprovi un complement d'aquests extrems, en el sentit que es procedeixi a aquesta planificació. I que no se'ns digui, com a excusa, que això no s'ha fet, que no es podia fer, perquè hi havia un recurs d'inconstitucionalitat. Jo haig de recordar a tots vostès que el recurs d'inconstitucionalitat, d'una banda, afectava només uns preceptes —molt pocs— limitats a la qüestió industrial, i que, a més a més, la seva vigència és actualment rehabilitada per haver-se aixecat la suspensió pel mateix Tribunal Constitucional, des del mes de desembre passat.

En aquestes condicions, nosaltres els invitem a donar al Grup proponent de la Moció, els invitem a acceptar aquesta esmena, millorant així la Moció que ha estat presentada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ara poden parlar els Diputats dels Grups que no han presentat esmenes. En aquest sentit, aquesta Presidència donaria la paraula a qui la sollicités. Sembla que no hi ha ningú... L'Il·lustre representant del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, senyors de Convergència i Unió, senyor

Jaume Camps, a què juguem? (*Rialles*.) Una vegada més, d'acord en la filosofia, en contra a l'hora de votar. Sembla que és una tradició que ens van fer anar a aprendre a cops d'anuncis i de votacions, en aquesta Cambra. Una vegada més es contradiuen amb el que han dit en uns discursos i en els altres. El senyor Cullerell, quan va presentar l'impost sobre el joc del bingo, ens va venir a dir que era una forma d'evitar que una part de la renda d'aquest país anés al joc, i avui sentim una defensa de la diversificació, per altres camins del joc, que ja al seu dia els vam esmentar, i que aigües, si més no —per no dir contradiuen— aquests arguments tan taxatius per part del Consell Executiu, sobre com, de forma tan progressista, volem evitar que aquesta societat jugui.

Nosaltres estem a favor de la Moció presentada i de l'esmena que s'ha presentat, si és acceptada. Hi ha molta normativa en aquest camp per desenvolupar —i això ho sap millor que ningú de nosaltres el Conseller de Governació—; està pendent, entre altres, per exemple, el reglament de casinos, i vindria manat ja per normativa d'aquest Parlament, i hem tingut conflictes seriosos, que no han estat abordats en el marc d'una normativa catalana, perquè no la tenim, que és una forma d'escudar-se i de treure's el problema del damunt, però estem pendents d'això. Per tant, estem d'acord que es parli de la normativa i del seu desplegament, i també, pels mateixos motius, tenim seriosos dubtes sobre el compliment de la funció de vigilància i de control que ha de fer el Consell Executiu sobre tota aquesta temàtica, en la qual creiem que hi ha actuacions que queden excessivament impunes i que hi hauria d'haver una actitud més decidida, coherent amb aquella filosofia que potser el Conseller que vol ser el «progre» del Govern de vegades ens recorda des d'aquesta tribuna.

Senyors del Govern, en tornarem a parlar, més a fons, com ha dit molt bé qui m'ha precedit en l'ús de la paraula. Mentrestant repetir que estem d'acord amb la Moció i amb la possible esmena que s'hi incorporarà.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre representant del Grup Popular té la paraula.

El Sr. FERNÁNDEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per fixar la posició del Grup Popular en relació amb aquesta Moció, i les esmenes que han presentat, tant el Grup parlamentari de Convergència i Unió com el Grup Socialista.

D'entrada, dir que creiem que aquesta Moció, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana és una moció realment convenient en aquests moments, perquè hem de constatar que, efectivament, hi ha una realitat social que ja va posar de manifest en el debat corresponent a la interpellació el Conseller de Governació, i, per tant, era convenient dir que es posessin de manifest, aquí, davant del Parlament de Catalunya, les opinions i les posicions dels Grups parlamentaris en relació amb aquesta realitat social, en relació amb aquest problema. Jo anuncio en aquests moments que nosaltres votarem favorablement el primer i el segon punt de la Moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. Hem de dir que no votarem a favor de l'esmena que, respecte al primer punt, ha presentat el Grup de Convergència i Unió, bàsicament perquè coincidim que, efectivament, s'ha fet un esforç i s'ha millorat la coordinació i la col·laboració entre les brigades del joc dependents de l'Estat

i la Generalitat i que, en definitiva, efectivament, no es tracta d'iniciar una tasca de vigilància i control, sinó de continuar aquesta tasca. Hem de dir que el redactat concret ens sembla massa voluntarista, perquè dir «en la mesura en què sigui possible»... és evident que és absolutament possible i si hi ha la voluntat política de fer-ho, i no costa tant, sobretot quan hi ha clarament una relació entre aquest esforç i un increment de la recaptació i d'una millor regulació d'aquest sector. Per tant, votarem a favor del primer punt de la Moció, votarem també a favor del segon de la moció, no votarem a favor del tercer punt de la Moció i, al contrari, votarem a favor del text que ha posat en la seva esmena el Grup de Convergència i Unió, que creiem que és, des del nostre punt de vista, més adequat a aquest sentit.

I també anuncio que votarem a favor de l'esmena d'addició presentada pel Grup Socialista, perquè, malgrat que nosaltres no som molt entusiastes de la planificació —sens perjudici de reconèixer que en segons quins moments i per segons quins sectors és evident que la planificació pot ser absolutament convenient, sobretot quan, en aquest cas, hi ha un mandat legislatiu que imposa aquesta planificació—, creiem que, en el context d'aquesta Moció, realment aquesta esmena n'enriqueix el contingut i, en conseqüència, nosaltres la votarem favorablement.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ara jo voldria demanar a l'Illustre Diputat que ha presentat la Moció, que digui el seu criteri sobre les esmenes presentades i quines són les que accepta i les que no accepta.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Des de l'escó, senyor President. En principi acceptem el punt quart assenyalat pels socialistes referent a fixar el que en podríem dir una base legal anterior, de manera que ens la fem nostra. Referent als tres punts de la nostra moció els mantenim completament i desitgem que es votin un per un.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, anem ara, doncs, a sotmetre aquesta Moció a votació punt per punt. (*Pausa*.) Bé, l'esmena socialista la considerarem, a aquests efectes, com un quart punt, eh?

Els qui estiguin a favor del primer punt de la Moció d'Esquerra Republicana, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat rebutjat per a 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Anem ara al segon punt. Els qui estiguin a favor del segon punt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest segon punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 58 en contra i 29 abstencions.

Quant al punt tercer, els qui estiguin d'acord amb el punt tercer, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

Finalment, el punt quart, que —com recordaran— és l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquest punt, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de llits pediàtrics a Catalunya

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les necessitats de llits pediàtrics a Catalunya, presentada pel Diputat Honorable Doctor Ramon Espasa, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, a qui tinc el gust de donar la paraula.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. ESPASA: Senyor President, moltes gràcies. Molt breument, aquesta és una Moció que en ser votada representarà que estem votant per tercera vegada un compromís pres, per l'Honorable Conseller de Sanitat i Seguretat Social tres vegades, dues en aquesta Cambra i una fora d'aquesta Cambra, i triplement no respectat després. És el compromís —primer pres davant l'Ajuntament de Badalona, en el seu dia; després en aquesta Cambra davant d'una interpellació del Grup parlamentari del PSUC; una altra vegada, en aquesta Cambra davant d'una segona interpellació del Grup parlamentari del PSUC— de posar en marxa l'Hospital Germans Tries de Badalona, de posar-lo completament en marxa.

La Moció que avui posem a la consideració de les senyores i els senyors Diputats, per tant, és la tercera vegada que es posa a la consideració d'aquest Parlament, i jo crec que ni que fos per allò que, a la tercera va la vençuda, fora bo que avui, a més a més de votar-la favorablement, asseguréssim el seu definitiu compliment.

La Moció demana escaridament que, en el curs del primer semestre de l'any 85, s'obri la unitat materno-infantil d'aquest hospital, sobretot pensant en les necessitats de llits pediàtrics que hi ha al conjunt de Catalunya i, especialment, en aquesta àrea. No repetiré ara totes les argumentacions que ja vam tenir en el debat de la interpellació entre l'Honorable Conseller i jo mateix sobre la disminució de la taxa de natalitat, sobre la necessària correcció de les previsions inicials de necessitats de llits pediàtrics, com calia ajustar aquelles primeres estimacions a xifres més modestes, cosa en la qual vam estar d'acord; en el que no hem estat desgraciadament o dissortadament d'acord fins ara és a veure acomplerts els seus i els meus desitjos, és a dir, que aquests llits entrin definitivament en funcionament. Jo, per tant, per amor de la brevetat i de la simplificació del debat parlamentari, volia insistir en aquests aspectes: la necessitat reconeguda pel mateix Conseller d'aquests llits, la necessitat reconeguda que aquests llits entrin en funcionament i, per tant, d'aquí ve que la moció es reiteri una vegada més, i faciliti que el Conseller de Sanitat i Seguretat Social pugui complir finalment el que repetidament, en àmbits diferents, dues vegades a aquest Parlament, una davant de l'Ajuntament de Badalona —i deixo d'esmentar-ne una quarta, perquè no ho va fer ell, ho va fer el partit al qual ell pertany, en les darreres

eleccions legislatives— pugui finalment complir les seves promeses.

A més, jo espero que aquesta Moció sigui votada favorablement per tota la Cambra i, especialment, pel Grup de Convergència i Unió, perquè crec que si ho fan així estaran plenament d'acord amb el que el President del seu Grup, i President de la Generalitat, vol i demana de tots els catalans; i és que el President de la Generalitat —com vostès segurament recordaran— voldria que totes les llars catalanes tinguessin almenys tres fills: si han de tenir tres fills totes les llars catalanes, és bo que el Conseller de Sanitat i Seguretat Social pugui obrir l'hospital, pugui oferir llits, perquè els catalanets s'animin i segueixin les paraules del President de Generalitat *(Rialles.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Algun Grup desitja posicionar-se sobre aquesta Moció? El representant del Partit Socialista té la paraula. La senyora Ferran té la paraula.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. El nostre Grup votarà a favor d'aquesta Moció per tres raons. La primera és perquè entenem que tots els hospitals generals han de tenir servei de pediatria: aleshores, defensem que aquell hospital també el tingui. En segon lloc, perquè en aquella àrea de salut no existeix cap servei hospitalari de pediatria. En tercer lloc, l'altre dia el senyor Conseller de Sanitat ens deia, en aquesta Cambra, que les necessitats de llits pediàtrics eren més baixes que la dotació que hi ha en aquest moment a Catalunya; bé, no entrem, en aquest moment, a discutir aquest tema, perquè la Moció ja demana que el Consell Executiu ens ho demostrï, ens doni les dades per conèixer actualment la projecció de futur que hi ha de cara a aquest tema.

En allò que sí que estarem, potser, tots els Grups d'acord és que en el supòsit que n'hi haguessin prou, de llits, el que estan és mal repartits: hi ha unes àrees potser sobredotades, i en unes altres no n'hi ha. També diríem que no ens contestés el senyor Conseller dient que no hi ha diners per obrir un nou servei, i que potser sí que fa falta, però no hi ha els recursos necessaris. Nosaltres creiem que amb la voluntat que en aquella àrea hi hagi els serveis necessaris hi ha una solució, que és la de racionalitzar, la de redistribuir els equipaments que ara hi ha i col·locar-los allà on faci falta. És a dir, rebaixem, per exemple, els serveis concertats a l'àrea de Barcelona amb clíniques privades i ubiquem-los en aquella àrea en què, com s'ha dit, no n'hi ha cap, ubiquem-los en l'Hospital General dels Germans Tries de Badalona, perquè pugui atendre tota l'àrea d'influència de sanitat d'aquella zona i, aleshores es demostrarà que, sens dubte, donant un millor servei, pot resultar fins i tot més econòmic, però es demostrarà la voluntat, en aquest cas del Consell Executiu, de donar un servei a una zona que, en aquest moment, no el té.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyora Diputada. Té la paraula el senyor Fernández, del Grup Popular.

El Sr. FERNÁNDEZ: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Brevíssimament per dir només que nosaltres demanarem votació separada d'aquesta Moció del primer paràgraf fins al primer punt, on diu «el primer semestre del 1985», d'una banda, i per un altre cantó d'«aquí, així mateix» fins al final. I això només perquè, si no recordo malament, en aquests moments, en el debat corresponent a la interpellació,

que és el precedent immediat d'aquesta Moció, el senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social va dir, més o menys, que ell tenia la voluntat política i estaria disposat a fer tots els esforços possibles perquè aquesta unitat s'obris durant l'any 1985. Aleshores, pensant que en aquests moments som ja al final del primer trimestre del 85, o pràcticament, creiem que, d'acord amb la manifestació i el compromís que publicament va agafar davant el Parlament el senyor Conseller, ho podríem respectar, o almenys això és el pensament del nostre Grup; i, en conseqüència, nosaltres ens abstindrem en aquest punt primer de la Moció, no perquè no estigui d'acord el nostre Grup en la necessitat d'obrir això, sinó pel termini, en concret, que aquí es fixa.

El segon paràgraf, nosaltres el votarem a favor, perquè creiem que, efectivament, sobretot donades les dades que s'exposen a l'exposició de motius de la interpellació que va presentar el Diputat senyor Espasa, creiem que, efectivament, és absolutament convenient i necessari que el Consell Executiu, a través del senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social, precisi les necessitats actuals i futures de llits pediàtrics a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn de posicionament té la paraula el senyor Enric Renau, en representació del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. RENAU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del meu Grup he de dir que votarem en contra d'aquesta Moció.

El Consell Executiu no es pot comprometre a l'obertura de la unitat materna infantil de l'hospital Germans Trias de Badalona en el primer semestre del 85, que és com diu la Moció, ja que les previsions per a aquest hospital responen a la política global del Departament de Sanitat i Seguretat Social respecte a l'ordenació racional i coherent de llits pediàtrics en funció de les necessitats reals. Aquestes necessitats reals es basen en les dades que el Gabinet Tècnic del Departament de Sanitat i Seguretat Social preveu com a població infantil, nens entre 0 i 14 anys, l'any 1992, 1.054.785 nens. L'any 1975, la població infantil era d'1.469.329 persones, i es preveia que l'any 1990 hi hauria a Catalunya 1.547.275 nens, amb un creixement del 5% en relació amb quinze anys abans.

Però aquestes xifres són errònies, ja que la tendència ha canviat totalment. Per tant, no hi haurà un augment del 5% com era previsible, sinó una disminució entre el 25 i el 30% d'infants a Catalunya. Feta aquesta consideració, també hem de pensar que la tendència, des del punt de vista de l'atenció pediàtrica, també ha canviat aquests darrers anys, i cada vegada es passa a hospitalitzar menys els nens i a millorar les consultes externes.

Ara bé, quina és la situació actual de llits pediàtrics a Catalunya? Segons el Departament, del mapa sanitari de l'any 83, hi ha 10,2 ingressos per cada 1.000 habitants pediàtrics en llits pediàtrics, amb una estada mitjana de set dies. Això fa que dels 1.800 llits pediàtrics de què disposem, hi ha només una ocupació mitjana del 65%, cosa que vol dir que sobren llits pediàtrics. És per això que s'està fent un plantejament de redistribució del sector sanitari. Passar llits de zones sobredotades a zones infra-dotades, apropar l'assistència a l'usuari a través de potenciar

els hospitals comarcals. Segons les previsions de creixement vegetatiu abans esmentades, l'any 1992, amb la redistribució dels llits actuals, es podria passar a una ocupació mitjana del 75%. D'altra banda, es preveu l'existència en els hospitals de nivell 1 de serveis mèdics en règim d'hospitalització de neonatologia, de pediatria, en règim d'hospital o consulta externa, així com atenció dels infants en els serveis d'urgències.

Pel que fa a la resta dels hospitals del nivell 2 a, 2 b i 3, s'ha potenciat la creació de serveis pediàtrics, tant en els hospitals comarcals, com per exemple l'hospital de Sant Jaume, Santa Madalena, Sant Pere de Ribes, i altres, com en els hospitals de l'ICS. La xarxa pròpia de l'ICSS disposa d'un centre d'alta tecnologia, com és l'hospital infantil de la Vall d'Hebron, on es fa una pediatria de tercer nivell d'una gran qualitat. Però dins dels hospitals de nivell 2 b, com l'hospital de Lleida, hospital de Girona, hospital Verge de la Cinta, de Tortosa, hospital Joan XXIII, de Tarragona, existeixen serveis mèdics en règim d'hospitalització de neonatologia i pediatria, així com consultes externes i urgències.

Quines són les previsions de futur? Desenvolupament d'una unitat d'hospitalització pediàtrica a l'hospital de Bellvitge. Posada en marxa de la unitat pediàtrica a l'hospital Germans Trias i Pujol de Badalona. Creiem, però, que quan estigui en ple funcionament, hauria de tenir en conjunt de 100 a 150 llits, no 238 com es pensava en el seu projecte inicial.

I, finalment, la intenció de passar dels 300 llits, que, en conjunt, hi ha a l'hospital Germans Trias, a uns 450 llits, i d'aquests 150, que es podran incrementar aquest any, uns 90 constituiran una unitat infantil.

En funció, doncs, d'aquesta política global del Departament de Sanitat i Seguretat Social, votarem en contra la Moció presentada.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Havent-se posicionat els Grups que així ho han desitjat, sotmetrem a votació aquesta Moció, en el benentès de recollir el suggeriment fet pel Grup Popular, votarem, per tant, primer fins al punt «el primer semestre del 85».

Diputats que estiguin a favor d'aquest primer paràgraf de la Moció, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquest primer paràgraf ha quedat rebutjat per 28 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

Sotmetem tot seguit a votació el següent paràgraf, és a dir, fins al final de la Moció.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta part de la Moció també ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre les correccions d'errades al DOG

Passem ja al punt següent de l'ordre del dia, que és Moció subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre les co-

reccions d'errades al *Diari Oficial de la Generalitat*, presentada pels Il·lustres Diputats senyors Lluís García i Josep González, del Grup Socialista.

Per defensar-la té la paraula el Diputat senyor Josep González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en l'anterior Ple, el passat 28 de febrer, presentàvem una interpellació sobre la utilització del procediment de correcció d'errades al DOG per part del Consell Executiu, de la qual és conseqüència la Moció que avui volem posar a la consideració de la Cambra.

La interpellació, com molt bé va entendre el senyor Conseller que ens va respondre, senyor Macià Alavedra, tenia un caràcter d'impuls. Més que la crítica al Consell, d'altra banda absolutament justificada, ens interessava la desaparició de les causes que motivaren la interpellació. Avui, en defensar aquesta Moció, ens guia el mateix propòsit i la mateixa intenció, i és per això que hem ajustat estrictament el contingut de la Moció als termes de la interpellació.

Per un costat, posar de manifest una realitat que ningú no pot negar, que és l'ús inadequat del procediment de correcció d'errades, i, al mateix temps, tenir un text de referència al qual poder recórrer en casos hipotètics d'incompliment que, a nosaltres els primers, no ens agradaria que es donessin.

A més a més, estem convençuts que l'aprovació d'un text per part del Parlament és l'única via perquè tots els Consellers ho tinguin present, ja que alguns sembla que tenen dificultats per entendre el sentit de les correccions d'errades. Fa quinze dies, mitja hora després de la formulació de la interpellació, i quan semblava que les coses ja estaven més o menys clares, el senyor Oriol Badia —que ara acaba d'arribar— va dir, en resposta al meu company de Grup, el senyor Xavier Guitart, el següent —i llegeixo la transcripció literal del *Diari de Sessions* d'aquell dia—, va dir: «Si hem de fer una esmena, no ho sé, ja ho revisaré, si cal fer una correcció d'errors, això es pot estudiar.»

Evidentment, el senyor Oriol Badia, com vostès poden veure, encara creu —sembla que n'està convençut— que tot es pot fer per la correcció d'errades. A mi no m'estranyaria que un dia portés un pla de lluita contra l'atur juvenil o un pla de neteja dels boscos per la via de la correcció d'errades. I és important que els senyors Consellers, almenys els senyors Consellers, tinguin molt clar per a què serveix el procediment de correcció d'errades. És important saber que si un dia el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, pensa que el nomenament d'algun Conseller ha estat una errada, no podrà destituir-lo pel procediment de correcció d'errades, sinó que haurà de destituir-lo, en el cas d'aquesta hipotètica errada, per la via del decret (*rialles*).

Però, senyor President, senyores i senyors Diputats, tornant al fil conductor de la Moció, crec que tots vostès estaran d'acord amb mi que aquesta és una situació amb la qual hem d'acabar. Fins i tot el senyor Subirà s'hi mostrava d'acord en l'anterior Ple, i no crec que el contingut de la Moció d'avui l'hagi fet canviar d'opinió.

Em permetran els senyors Diputats que no m'estalvi la lectura de la Moció, perquè no sempre se segueixen directament els temes per part de tots els Diputats, i que diu: «El Parlament de Catalunya acorda constatar que el Consell Executiu ha fet

un ús inadequat del procediment de correcció d'errades alterant el contingut de les disposicions», és a dir, una cosa absolutament òbvia d'acord amb allò en què s'ha basat la interpellació.

El següent punt diu: «Que el Consell Executiu prengui les mesures adients per tal que l'ús de les correccions d'errades s'ajusti al que determina la seva funció, així com que adopti les mesures pertinents per tal de disminuir el nombre d'errades en la publicació de la disposició del *Diari Oficial de la Generalitat*.» Penso que és una cosa absolutament asèptica i perfectament votable per qualsevol Diputat d'aquesta Cambra.

El tercer punt diu: «El Consell Executiu prendrà les mesures necessàries perquè en el termini de tres mesos, a partir de l'aprovació d'aquesta Moció, s'aprovi i es publiqui un reglament del *Diari Oficial de la Generalitat* donant compliment així a l'Ordre del 14 de novembre del 80 de la Presidència de la Generalitat. Un compromís fàcilment a l'abast del Consell Executiu amb un mínim de voluntat.

Crec sincerament que tots tres punts són assumibles, fins i tot pels Diputats de Convergència i pels Diputats d'Unió, i aquest ha estat un element que hem tingut en compte en el moment de redactar aquesta Moció. Ja sé que després sortirà el portaveu de Convergència —em penso que és el senyor Escudé, en aquesta ocasió, potser no, i no tinc més remei que parlar ara d'aquest tema, ja que la inexistència d'esmenes fa que el portaveu de la majoria tingui l'última paraula—, sortirà —deia— intentant demostrar que la interpellació de l'anterior Ple i aquesta Moció són fruits de la fantasia, i, fins i tot, que a Madrid ho fan pitjor, això de Madrid és com una mena d'obsessió per a tots vostès. I ja coneixem la capacitat del senyor Escudé de treure punta allà on no hi ha quasi res (*rialles*). Jo sé, senyor Escudé, senyores i senyors Diputats, que tenim raó, i també sé que moltes vegades no n'hi ha prou amb tenir raó, en aquest tema en particular, evidentment. I que el destí d'aquesta Moció no depèn tant de la raó com dels vots, i que vostès tenen els vots, evidentment.

Vull, per acabar, donar compliment a un compromís pres en l'anterior Ple amb el senyor Macià Alavedra, ja que no voldria pecar de descortesia, i llegir-li alguna correcció d'errades del seu Departament, vostè la va demanar i al final, tal com van anar les coses, no hi va haver temps de llegir-la, i n'hi llegeixo una en concret, o dues, penso que les tinc per aquí. Una és del 27 d'octubre del 84, una correcció d'errades a la Resolució del 8 d'octubre de 1984, que convoca un concurs de perfeccionament directiu, i la correcció d'errades diu el següent: «allà on deia “un curs de 162 hores” ha de dir “la durada del curs és 201 hores”». Sí, no és de les més greus, evidentment. El mateix dia, el dia 27, que es va fer la interpellació, no tenia ocasió de mirar-ho abans, perquè havia sortit aquell dia, és una mica més greu, aquesta. Diu: «allà on deia “Baix Camp, Palau Sator” ha de dir “Baix Camp, Riudecanyes”». Potser per al senyor Conseller Palau Sator i Riudecanyes és el mateix, però penso que la gent de Riudecanyes i Palau Sator tindrien dificultats de mobilització d'un lloc a l'altre, perquè ni tan sols estan massa a prop. És més important.

De tota manera, com li deia, no són de les més greus, les seves, aquí en tenia dues o tres més, que potser valia la pena repassar, i acabem de seguida. Hi ha una correcció d'errades a una resolució, és de la Conselleria d'Ensenyament —el senyor

Conseller no és aquí avui..., no, no és de vostè—, en la qual s'amplia un tribunal per la via de la correcció d'errades. Els membres del Tribunal eren tres, i per la via de correcció d'errades passen a ser quatre. Allà on deia «vocal tres, Joan Carbonell» ha de dir «vocal tres, Joan Carbonell i Gras; vocal quatre, Montserrat Batalla i Ida». Sembla ser que la senyora aquesta, Montserrat Batalla, que era de Balaguer, representant a Balaguer, com que no estava nomenada abans, l'havien deixat enrere, i per la via de correcció d'errades la incorporen al tribunal.

Hi ha coses com aquesta també, hi ha dues resolucions que s'han equivocat en signar-les, i substitueixen la firma per la correcció d'errades, i hi ha coses com: «allà on diu “Rafael Ortiz i Cervelló, Director General de Relacions Laborals” ha de dir “Manuel Feo i Manso, Secretari General”». (*Rialles.*) Evidentment, per la via de correcció d'errades, la cosa no lliga massa.

I acabem, i l'última té també la seva gràcia, aquesta coincideix, a més a més, amb les eleccions, els mesos abans de les eleccions. Suposo que estaven molt enfeïnats tractant de donar les obres a unes quantes empreses pensant en les eleccions, i la cosa és tal que diu: «allà on deia “Construcciones José Maria Paladella” ha de dir “Manuel Gabalda Llop-Ferrús y Paladella, Unión Temporal de Empresas”». Realment, aquestes són coses que jo crec que tampoc no es poden fer per la via de la correcció d'errades.

Crec sincerament —i no costa massa— que el procediment de correcció d'errades sigui el que ha de ser: correcció d'errors o omissions que es dedueixin de la lectura del text. Els altres errors, aquells la rectificació dels quals pugui significar una real o aparent modificació del contingut o del sentit de la norma, se salvaran mitjançant disposició del mateix rang.

Senyores i senyors Diputats, en nom del prestigi de les nostres institucions i, especialment, del *Diari Oficial de la Generalitat*, els demano el vot afirmatiu a la Moció que presentem.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Algun Grup desitja posicionar-se? (*Pausa.*) El senyor Jordi Fernández, del Grup Popular, té la paraula.

El Sr. FERNÁNDEZ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, molt breument, per dir que el Grup Popular votarà a favor d'aquesta Moció, perquè creiem que, efectivament, en relació amb el que deia abans el Diputat senyor González, de raons i de vots, com que nosaltres creiem que tenen raó, els donarem els nostres vots, perquè creiem que, efectivament, constatar que s'ha estat fent un ús inadequat del procediment de correcció d'errades, jo crec que..., fins i tot m'atreveixo a pensar i a dir que els mateixos Diputats de Convergència i Unió comparteixen aquest criteri; el que passa és que es pot tenir una opinió determinada, i, després, ja sabem tots que la disciplina de vot imposa una determinada actuació. I això, ho sabem tots. Però, efectivament, els qui, almenys, no tenim l'obligació de donar suport al Govern, doncs, tenim la llibertat d'actuar en consciència, i creiem que, efectivament, hem de constatar que s'ha estat fent un ús inadequat del procediment de correcció d'errades. I, en conseqüència, creiem que, efectivament, és absolutament indispensable que el Consell Executiu prengui les mesures adients per tal que aquest procediment de la correcció d'errades s'ajusti al que determina la seva

funció, i també creiem que és oportú aquest tercer punt de la Moció, que diu que, a partir dels tres mesos de l'aprovació d'aquesta Moció, que previsiblement no s'aprovarà, malauradament, que es publiqui el reglament del *Diari Oficial de la Generalitat*, que està previst, efectivament, per una ordre de la Presidència de la Generalitat, i aquí podríem entrar, també, en una altra discussió, que és la de la seguretat jurídica i la de la jerarquia normativa, perquè ja veiem que una ordre possibilita un decret, i coses d'aquestes a què estem massa acostumats, en aquesta Administració, i que, efectivament creiem que, al costat d'això —d'un ús inadequat del procediment de correcció d'errades—, que no dona prestigi a l'Administració de la Generalitat, i creiem que, en conseqüència, el Consell Executiu —i sobretot el Parlament, dintre de la seva funció de controlar la tasca de l'Executiu— ha de vetllar perquè això no es pugui produir, i, en conseqüència, es deixa.

Per totes aquestes raons, i felicitant, en nom del meu Grup, els Diputats que van presentar aquesta interpellació i aquesta Moció, nosaltres anunciem que votarem a favor de la Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Algun altre Grup? (*Pausa.*) L'Illustre Diputat senyor Marçal, en representació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyories, bé, simplement, per fixar breument la nostra posició davant aquesta Moció. Nosaltres, malgrat els paradoxals i garrafals errors que hi ha en el butlletí oficial, no creiem que això sigui causat per un ús inadequat. Voldrem entendre altres qüestions, però no un ús inadequat del procediment de correcció d'errades.

En aquest primer punt, nosaltres anunciem que votarem negativament, perquè considerem que s'ha de donar un marge al Consell Executiu per poder aplicar les mesures adequades a les correccions d'errades, perquè faci que el nostre butlletí oficial tingui una dignitat que mereix i que actualment molt sovint no té, a causa d'aquestes errades que, com molt bé deia el senyor González, proliferen en l'edició del butlletí. Per aquesta mateixa raó que estava esgrimint, votarem favorablement, això sí, el segon punt, on diu que «s'ajusti al que determina la funció en l'ús de la correcció de les errades». Sí, d'una vegada per totes, que es faci, i que es faci tenint en compte el que són les errades, i que es faci ben fet i, si de cas, que es mediti abans de publicar-se en el butlletí oficial.

Igualment, votarem favorablement el tercer punt, perquè el mateix Govern, la Presidència del Govern, va donar una ordre, el 14 de novembre de l'any 80, i encara no s'ha fet. Jo crec que s'ha de ser conseqüent, i nosaltres creiem que aquest reglament ha de ser fet al més aviat possible. És per tot això, resumint, com dic, que votarem favorablement els punts 2 i 3 i negativament el punt 1.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Té la paraula, per posicionar-se, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, evidentment, les meves primeres paraules han de ser d'agraïment al senyor González per les floretes que m'ha llançat; floretes potser un xic enverinades, però floretes a la fi.

Bé, el senyor González, en el curs de la seva interpellació, i també avui, ara fa uns moments, ens explicava que el butlletí oficial, el *Diari Oficial de la Generalitat*, conté nombrosos errors. Nosaltres hi estem d'acord, i som els primers a lamentar-ho, i així mateix ho va fer l'Honorable Conseller de Governació en contestar, al seu moment, la interpellació.

El que passa és que l'Il·lustre Diputat interpellant, i ara «mocionador», d'aquesta quantitat d'errades, sembla —i sobretot, en el text de la Moció es veu clarament— que té una incredulitat sobre la realitat d'aquestes errades. Jo crec que el senyor González és excessivament optimista sobre la perfectibilitat humana. Aleshores, per no citar-li —perquè és prou coneguda— aquella frase de Sèneca sobre la inevitabilitat de l'error humà, molt breument, passem revista a alguns aspectes de l'art de la impremta que, com un cilici, va acompanyat, des del temps de la seva història més primitiva, per l'error.

Jo no sé si vostès llegeixen la revista d'història *L'Avenç* —si no és així, els la recomano (*rialles*)—; si la llegeixen, hauran vist que en el darrer número, del mes de febrer, hi ha una entrevista amb el senyor Jaume Aymà, il·lustre editor, el qual explica moltes coses de la seva vida, d'ell i del seu pare, i comptant que aquesta editorial tenia un ben merescut prestigi, per la cura del seus treballs, se li pregunta precisament sobre aquest tema dels errors d'impremta, i el senyor Aymà diu que no coneix cap llibre que no tingui errors, i diu que, en la seva impremta, en la seva editorial, els treballs passaven per tres correctors successius i diferents. I, fins i tot, a tall d'anècdota, explica que, quan va editar la *Primera història d'Esther*, no sols va passar per la correcció repetida d'aquests correctors, sinó també per la de l'autor, el senyor Espriu, i van arribar a la conclusió que l'obra era perfecta. I, doncs, ell diu: «Fa unes poques setmanes vaig obrir, a l'atzar, un exemplar d'aquell llibre i hi vaig trobar una errada d'impremta».

Bé, tots sabem que, tradicionalment, tots els llibres disposaven —i en disposen, encara, molts d'ells— d'una fe d'errades que, a la vegada, anava acompanyada d'una successiva i posterior fe d'errades de la mateixa fe d'errades. Modernament, això s'ha abandonat un xic, perquè s'ha abandonat la idea d'esmenar totes les errades. Però, si això és així quant als llibres, què no serà quant a les publicacions periòdiques —diaris, revistes— en què, per la urgència de la seva elaboració, doncs, són més factibles, aquests errors.

Jo he recollit, aprofitant aquests dies d'interval entre la interpellació i ara, una munió, una pila, un gavadal d'errors de tot tipus, que van... no ho sé, des del diari *El País* fins a l'*Informatiu Setmanal de la Federació de Municipis*. N'hi ha molts, però, en l'ara de la brevetat, només els citaré —potser alguns de vostès la coneixeran— una obra que va fer un humorista madrileny, el senyor Evaristo Acevedo, en tres volums, que es diu, simptomàticament, *El despiste nacional*, que recull gairebé dues mil errades aparegudes en els diaris i revistes de tot Espanya. I, si vostès les llegeixen, creuran fàcilment que és impossible, humanament impossible, de creure que allò siguin errades. I ho eren.

Però, és clar, el senyor González, aquí em podria dir: «Bé, però és que aquí, el que cal tenir en compte és que el *Diari Oficial de la Generalitat* és una publicació normativa, de gran seriositat, i que no pot estar al nivell de la publicació periòdica normal.» Ell ja ha endevinat que jo parlaria del *Boletín Oficial*

del Estado, però jo crec que aquest cas no és un cas de dots adivinatoris, perquè, si ho recorden les senyores i els senyors Diputats, en el curs de la interpellació, gairebé tot el text de la interpellació del senyor González va consistir a fer un greuge comparatiu, desfavorable, una comparació entre el *DOG* i el *BOE*, i deia: «Allò sí que és una cosa ben feta, perquè els errors surten per correcció d'errors, i, en canvi, aquelles coses que poden afectar el contingut, el concepte, es fan per via de decret.» Reconec que, de moment, em va «frapar», l'argument; vaig pensar: «Sí, potser sí, que això és així», i per això m'he pres la molèstia d'agafar el butlletí oficial de l'Estat del darrer mes, íntegrament publicat, evidentment, el mes de febrer d'enguany, i aleshores observo que cinc dies d'aquest mes, el butlletí no publica correccions d'errors, però tots els altres, en publica, fins al punt que fan un total de cent cinquanta-sis correccions d'errors. I aquests cent cinquanta-sis errors, molts d'ells, se subdivideixen en sub-errors, podríem dir. El rècord el bat una correcció d'errors en uns traspasos a la Comunitat Autònoma d'Aragó —aparegut el dia 9 de febrer—, on un sol d'aquests errors conté rectificació, a la vegada, d'una trentena d'errors de diversos conceptes retributius de funcionaris transferits.

El dia 2 s'explica que es va deixar l'assessoria jurídica en l'organigrama de la Secretaria General d'Hisenda; el dia 4, s'explica que un decret de l'any passat, que tenia vigència fins al 31 de desembre, que era un error, que tenia vigència fins al 31 de desembre de l'any 85. El dia 5 se'ns explica que els drets d'una determinada partida aranzelària, que eren el 24%, era un error, i que realment és el 41,5%.

En els traspasos a València, publicats en un decret del juliol del 84, resulta que el dia 6 de febrer se'ns diu que una taula, un llum de sobretaula i un armari és un error ortogràfic i que, per tant, no estaven transferits. (*Rialles*.)

El dia 8 se'ns diu que uns contingents d'importació, que estaven expressats en milers de pessetes, resulta que són milions de pessetes (*Rialles*.) En els traspasos a la Comunitat Autònoma de Madrid, el dia 11, se'ns explica que es transfereixen les persones perquè s'havien deixat de transferir i que n'hi ha d'altres que havien estat transferides dues vegades.

El dia 13 se'ns diu que la importació de paper carbó en unes condicions especials, que la vigència dels quals estava prevista fins al dia 31 de desembre de l'any 85, que era un error, perquè és el dia 30 de juny de l'any 85.

Bé, en podria dir molts... Una darrera: el dia 22, es fa referència a tota una colla —a set— de correccions d'errors de traspasos de carreteres a la Comunitat Autònoma de Madrid, i, aleshores, d'aquesta relació, que al seu moment havia sortit, se'n treuen carreteres senceres, o trossos de carreteres, dient que són horrors —errors, perdó—, errors d'impremta, pel fet que hi havia carreteres o trossos d'aquestes carreteres que pertanyien —perquè havien estat traslladades, transferides prèviament, a la Comunitat de Castella-Lleó, a la vila de Madrid, o que no calia cedir.

Potser el senyor González, sentint les meves paraules, tindrà la temptació de creure que això no són errors d'impremta. Jo no comparteixo això; jo crec que, realment, són errors d'impremta. I, perquè no se'ns pugui dir —i amb això acabo, senyor President—, com ho ha dit el senyor González, que nosaltres, doncs, critiquem un mimetisme automàtic, l'orga-

nisme equivalent del Govern central, fem *mea culpa*, i jo citaré el cas del *Butlletí* del nostre Parlament. Jo crec que els serveis de correcció del nostre Parlament són d'allò que s'assembla més a la perfecció compatible amb la condició humana, i malgrat això, saben les senyores i els senyors Diputats, que, sovint, surten correccions d'errors, fins al punt que hi ha un Departament, un apartat dels butlletins, l'apartat tercer, lletra k), que té el títol de *Rectificacions per error tècnic*.

Jo voldria citar només una correcció, que normalment són correccions de molt poca importància —aquesta és la veritat—, però a vegades en surten algunes que fan dubtar i que fan honor a allò que els clàssics deien que «aliquando bonus dormitat Homerus».

Concretament, en el *Butlletí* número 41, parlant d'una determinada comissió formativa, se'ns diu: «es van contractar cinc persones: cinc policies i un professor d'EGB». Quedes una mica sorprès, i en el número següent se'ns diu: «no, es van contractar cinc persones: quatre psicòlegs i un professor d'EGB». Realment és un error.

Bé, en definitiva, com que el nostre Grup entén que la perfecció no es pot imposar per decret i menys per moció, comptant que l'Honorable Conseller de Governació ja va explicar les noves modalitats d'intent del Consell Executiu de posar remei, dintre del que humanament és possible, a la proliferació d'errors, doncs, nosaltres anunciem evidentment, després del que he dit, en contra de l'adopció d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Havent-se posicionat ja els Grups que ho han desitjat, passem ja a la votació de la Moció corresponent. A jutjar per les intervencions, i si no s'indica el contrari, votariem primer el punt primer de la Moció i, tot seguit, el punt segon i tercer conjuntament.

Per tant, els Diputats que estiguin a favor del primer punt de la Moció, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquest primer punt de la Moció ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Els Diputats que estiguin a favor dels punts segon i tercer de la Moció, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que desitgin abstenir-se?

Per tant, els punts segon i tercer de la Moció han estat rebutjats per 46 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Moció

**subsegüent a la interpellació al Consell Executiu
sobre la Llei 12/83, d'Administració Institucional
de la Sanitat i de l'Assistència i els
Serveis Socials de Catalunya**

Passem ja al punt següent de l'ordre del dia, que és el punt 7, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Llei 12/83, d'Administració Institucional de la Sanitat i de l'Assistència i els Serveis Socials de Catalunya que presenta el l'Honorable Diputat senyor Ramon Espasa.

L'Honorable senyor Diputat té la paraula.

El Sr. ESPASA: Sí, gràcies, senyor President. Tal com va quedar —crec que es pot utilitzar aquí els termes de la judicatura—, tal com va quedar aprovat en el debat de la interpellació, el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha incomplert fins ara —ara sembla que ja ho ha deixat de fer— una llei molt important d'aquest Parlament, la Llei de l'Administració Institucional de la Sanitat i dels Serveis Socials, i l'ha incomplert en allò que aquesta Llei reclama perceptivament: la participació dels agents socials en la formació de l'Avantprojecte de Pressupost. Això va quedar suficientment demostrat en el debat de la interpellació tot i que es van adduir noves voluntats de compliment de la Llei i nous exemples, però el cert és que els Pressupostos de 1984 i de 1985, pel que fa a l'Institut Català de la Salut i a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, s'han presentat en aquest Parlament i s'han aprovat per aquest Parlament sense que els sindicats i les organitzacions patronals en tinguessin previ coneixement i, per tant, no poguessin ni opinar.

Aquest era el motiu que portava al Grup parlamentari en nom del qual parlo, al PSU, a demanar al Consell Executiu que complís la Llei i, per extensió, fes una reflexió política sobre la voluntat expressada amb l'incompliment d'aquesta Llei i amb tot un seguit d'altres exemples, que es van adduir durant el debat de la interpellació i que figuren en la Moció, que el Consell Executiu fomentés la concertació social i, per tant, propiciés la participació dels sindicats en tots els organismes i en totes les instàncies polítiques o administratives on fos desitjable i eventualment necessari el debat i la concertació social, cosa que també en el debat que vam tenir en el moment de substanciar la interpellació va quedar suficientment provat com això no era així, com existia una manifesta voluntat del Consell Executiu d'ignorar i de menystenir el paper dels sindicats. Es va demostrar com en la Comissió de Preus de Catalunya, en el CEMAC, en el Centres de Seguretat i Higiene en el Treball, on preceptivament haurien de figurar els sindicats, aquests no tenen cap participació, i, si en algun cas la tenen, és merament simbòlica —en el cas del CEMAC—, sense cap substància normativa que doni recolzament als possibles acords entre sindicats i Administració, que es poguessin prendre en el marc d'aquestes actuacions. I, per tant, el sentit polític de la interpellació que es substancia avui en forma de moció era, per una banda i en primer lloc, demanar al Consell Executiu que posés tots els mecanismes perquè es compleixi plenament la Llei de l'Administració Institucional de la Sanitat i dels Serveis Socials, és a dir, que s'asseguri la participació de sindicats i patronal en la formació i aprovació de l'Avantprojecte de Pressupost que després serà discutit i aprovat per aquest Parlament.

No vull reiterar a les senyores i senyors Diputats que el pressupost de l'Institut Català de la Salut és quantitativament, pràcticament, la meitat de tot el Pressupost de la Generalitat. Saben vostès perfectament la importància econòmica i social, en tant que organisme de prestació de serveis, que té aquest Institut.

Així mateix, la moció demana al Consell Executiu per la via d'alguns exemples que corregeixi, que modifiqui la seva actitud d'ignorància, de menysteniment, de marginació dels sindicats, i que obri, en el que ella li correspon, les portes a la possible concertació i acord social, acord i concertació social que es donarà si hi ha les condicions polítiques, econòmiques i socials

perquè es doni, però que, si no s'obren aquestes vies, aquestes portes, aquests ponts de diàleg, és evident que serà molt més difícil o serà potser impossible.

Sembla, fins a aquest moment, que la voluntat política del Consell Executiu no és obrir aquestes portes, no és propiciar aquests ponts de diàleg.

I, finalment, i com un exemple més d'aquesta voluntat política que a nosaltres ens sembla suficientment provada amb totes les argumentacions que hem donat fins ara, hi ha la petició que es canviï el concepte de subvenció que l'Administració dóna als sindicats quan aquests participen en algun organisme de l'Administració.

En el cas de la Generalitat de Catalunya, del Consell Executiu, es considera que aquests organismes, els sindicats —i estic parlant de tot tipus de sindicats— només tenen dret a percebre una assignació puntual en concepte de despesa de dieta, amb la qual cosa posen una vegada més de manifest que no entenen que el paper dels sindicats en la presència d'un òrgan assessor, en el Consell General de Vigilància i Control, per exemple, de l'Institut Català de la Salut, no és un tema només d'assistència a reunions i de percebre unes determinades dietes, sinó que és un tema que requereix un treball polític, treball que ha de ser adequadament remunerat com, per altra banda, es fa en les altres administracions de l'Estat on la subvenció —en la qual no entrem a discutir la quantitat, la importància—..., però que la subvenció és periòdica, generalment mensual, en tot cas, periòdica i continuada, i no puntual i discontinua, com practica el Govern de la Generalitat. És a dir, una subvenció que tendeix també, quan no pot passar per menys i quan ha de subvencionar la presència dels sindicats en algun organisme administratiu, a fer-ho de la manera més vergonyant, més marginal possible: només a donar unes dietes i no a entendre que allò genera unes despeses, allò necessita de la dedicació d'una o de diverses persones en aquell treball, i que aquesta dedicació ha de ser, d'alguna manera, contraprestada o retribuïda.

Insisteixo: no és ara ni és la nostra voluntat discutir el muntant d'aquesta subvenció, però sí el caràcter de discontinua i puntual. Nosaltres en la Moció demanem que es converteixi en una aportació, per part de l'Administració, continuada i periòdica com fan totes les altres administracions públiques de l'Estat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Honorable senyor Espasa. Per a defensar-hi una esmena té la paraula el representant del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, molt breument. Efectivament, el nostre Grup ha presentat una esmena a l'apartat primer de la Moció presentada pel Partit Socialista Unificat en el sentit de precisar que són els Consells Generals els organismes que han de vetllar en les tasques de vigilància i control de la gestió dels serveis i prestacions de la Seguretat Social corresponents a l'Institut Català de la Salut i a l'Institut Català d'Assistència i els Serveis Socials.

La nostra esmena —és perfectament visible— no té altre objectiu que situar les coses en el seu lloc i respectar l'esperit i la lletra de l'article 7 de la Llei 12/83, del 29 de juny.

Si aquesta esmena nostra s'aprovava, el nostre Grup votaria a favor del primer paràgraf, en canvi no podem donar la nostra aprovació als punts segon i tercer perquè, al nostre judici, re-

presenten una extrapolació de la participació sindical en organismes que escapen el marc estricte de la Llei d'Administració Institucional de la Sanitat.

Participació sindical, sí, però a través dels canals reglamentaris que estableix l'article 7 de la Llei.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per posicionar-se, té la paraula algun dels Grups que ho desitgin i que no hagin intervingut. El senyor Lluís García té la paraula.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, la posició del Grup Socialista en relació amb aquesta Moció és una posició de recolzament.

Nosaltres estem totalment d'acord en la necessitat de complir allò que estableix la mateixa Llei i, subsegüentment, aquesta Moció. És un tema del qual aquesta Cambra ja n'ha sentit parlar, i n'ha sentit parlar normalment, o prioritàriament, o fonamentalment pels Diputats de l'Esquerra d'aquesta Cambra, pels Diputats del Grup Socialista i pel Grup del PSU.

No és un tema intrascendent, és un tema del que nosaltres hem volgut anomenar de democratització de les pròpies estructures de l'Administració, i un principi bàsic, com és el principi de participació sindical, de participació dels agents socials en aquella problemàtica que els afecta de manera determinant en les seves condicions de vida i de treball.

Va ser una conquesta important —jo diria, fins i tot, històrica— en el procés de democratització de la Seguretat Social, el fet que es regulés la participació de les centrals sindicals i les organitzacions patronals en el control de la gestió d'aquells recursos —Seguretat Social— que són creats per la via dels mateixos ingressos, de la detracció dels ingressos als treballadors, principi que podríem dir que s'emmarca en tota una trajectòria, d'extraordinària importància, de democratització d'arreu d'Europa de la participació del nou paper que les centrals sindicals, que els representants dels treballadors han de jugar en el conjunt de les relacions institucionals i també de les relacions entre organitzacions enfrontades des del punt de vista d'interessos: treballadors i empresaris davant de l'Administració.

Amagar a Catalunya aquest principi, no voler donar una sortida positiva a aquest principi és mirar, fer un pas enrere en la història del procés de democratització en la història de la participació en la nova actitud que els poders públics tenen davant de les forces socials. Catalunya, que s'ha caracteritzat, al llarg de la seva història també, per constituir un punt d'avançada en molts dels terrenys de la participació, de la democratització, de la construcció democràtica d'un país, no pot, en aquest cas, fer un pas enrere, mirar enrere d'aquest important procés.

I això s'està produint. S'està produint perquè, per exemple, ja és molt, jo diria que és la setena vegada, com a mínim, que en parlem en aquesta Cambra, que arreu d'Espanya s'ha regulat —i dic «d'Espanya» com un exemple; podríem posar qualsevol país europeu— la participació de les centrals sindicals en la Junta de Precios, la Comissió de Preus de Catalunya traspassada. I aquesta regulació avui, a Catalunya, encara no hi ha representació de les centrals sindicals en la dita Comissió de Preus, mentre que a la resta d'Espanya i al conjunt de països de l'Europa occidental aquesta participació és, de bell antuvi, una

realitat. En els centres de seguretat i higiene en el treball, per exemple, que cita la Moció del Grup del PSU, passa el mateix.

És a dir, s'està produint un fenomen, des del nostre punt de vista, d'extraordinària preocupació, que és que Catalunya s'està quedant enrere, gràcies a l'acció d'un Govern, d'un Govern que es diu progressista i que és un Govern conservador, darrere del moviment de la història, del moviment de la democratització, darrere de la participació i del paper que juguen les forces socials i sindicals. Vostès, avui, estan fent una política envers la participació molt més conservadora que qualsevol govern, com per exemple el de la CDU, govern alemany que no es caracteritza, precisament, per ser un govern progressista, sinó totalment al contrari. Des d'aquest punt de vista, per exemple, la CDU està donant una participació molt més important que la que vostès estan donant a les centrals sindicals; vostès ho saben.

Jo crec que això és un greu error, i és un greu error que s'ha de corregir; nosaltres serem incansables en la denúncia d'aquesta situació, i els anuncio —donat que sembla ser que aquesta Moció es perdrà, no serà votada pel Grup de la majoria, tampoc no hi han presentat esmenes—, els anuncio que serà un tema constant del nostre Grup parlamentari en aquesta Cambra, que se'n tornarà a parlar allà on tinguem l'oportunitat de parlar-ne. Avui n'hem parlat, per exemple, de la participació en els consells d'administració en l'empresa pública, vostès han rebutjat olímpicament la participació de les centrals sindicals en aquest organisme important —passin revista a la legislació del mercat comú, en la qual cosa diem tots que volem estar, i veuran vostès que, d'aquests consells d'administració d'empreses públiques, les centrals sindicals també en formen part. Aquí acabem d'aprovar avui una Llei en què hem rebutjat aquesta participació. A mi m'agradaria, donada aquesta situació, que si no amb les paraules —estic convençut que segurament no faran canviar la seva posició—, que vostès pensin que aquest és un tema en què si Catalunya va endarrere, estem fent un flac favor al nostre propi país.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per posicionar-se, en representació del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, la Moció que ha defensat l'Honorable Diputat senyor Espasa la podríem considerar en tres parts: una primera part que fa referència al Departament de Sanitat, una segona part que fa referència al Departament de Comerç i al Departament de Treball, i una tercera part, que —a parer d'aquest Diputat— afectaria el Departament de Treball, i, fonamentalment, els pressupostos, és a dir, en definitiva, aquest Parlament. I els explicaré per què.

La primera part és la real raó d'aquesta Moció, és a dir, la participació dels sindicats als consells generals de l'ICS i de l'ICASS, de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català de l'Assistència i els Serveis Socials. En la Moció es fa referència en aquesta part, a aquesta integració dels sindicats, i és congruent amb la interpellació, que va ser justificada pel Conseller de Sanitat, doctor Laporte. Jo crec que de les paraules del Conseller i de les dades obtingudes per aquest Diputat, que ja les va manifestar a través del debat dels Pressupostos de 1984 i de

1985, se'n desprenen tres qüestions: la primera, que els consells han estat constituïts oportunament, i que han actuat —així, només dit així, no es preocupin. Segon, que en relació amb els pressupostos de 1984 i de 1985, malgrat les dificultats que tothom coneix, dificultats que fan referència a la retirada d'una part dels consells i del seu inici de rodatge, i per tot allò que ja vaig explicar en el seu moment, el coneixement d'aquests, formalment, es va produir, encara que mai no hem dit que la Llei 12/83, que és la Llei de l'Administració Institucional de la Sanitat i dels Serveis Socials, i la legislació vigent, digui només que han de ser presentats. Nosaltres no creiem —i aquest Diputat no es creu— el que acaba de dir el Diputat, primer interpellador i ara «mociador», que en la interpellació es va demostrar que hi havia hagut un incompliment. Jo crec que això no s'ha demostrat, el que aquí vam sentir és que hi va haver unes persones que van dir que això no s'havia fet correctament, i unes altres persones que ho van justificar; però d'aquí que es demostrés que hi havia hagut un incompliment, em sembla que hi va una distància. I, tercer, que tant amb la intervenció del senyor Conseller, com per les dades que aquest Diputat té, se sap que hi ha un calendari d'actuacions —i aquí es va dir— d'aquests consells per al 1985, i que preveu en a bastament l'acompliment del que preveu aquesta Llei catalana, el compliment que el senyor Conseller va assegurar i que mentre no es demostrí el contrari penso que hem de respectar.

Però no és només aquest Diputat el que té la certitud d'això, sinó que el senyor Espasa també la té i ho ha dit dues vegades; ho va dir en el moment de la interpellació, ho ha tornat a dir avui, amb paraules que segons el *Diari de Sessions*, vaja, la transcripció que jo tinc del *Diari de Sessions* diu: «és evident que el Departament de Sanitat i de Seguretat Social comença a corregir alguns aspectes i ho ha dit també ara. Aquests aspectes vol dir la participació dels sindicats en això.

Bé, queda clar, doncs, que pel que fa a aquesta primera part res no impedeix que tècnicament el que la Moció preveu es faci, però una cosa és fer el que preveu, no la moció, sinó la llei, que és el que nosaltres hem de seguir, i l'altra cosa és votar afirmativament una moció, senyor Espasa. Votar a favor de la Moció, en aquesta part —aquesta part, eh?, només em refereixo a aquesta part—, no afegeix res, absolutament res, al que el Consell Executiu fa i pensa fer. Absolutament res, no hi guanyem res, amb tot això. En canvi, podria significar donar la raó a algunes de les manifestacions que va fer el senyor Espasa en la seva interpellació, sobretot quan va dir que «la política del Consell Executiu —i estic llegint la transcripció— és la de marginar i d'ignorar les forces socials», i això ho ha tornat a repetir ara. Aleshores, donaríem la raó a això, i a això sí que no l'hem de donar, la raó. Però a més a més, malgrat la bona disposició del Departament, que no tindria absolutament cap inconvenient tècnic a fer una votació afirmativa d'aquesta Moció —perquè ja hem dit que la fariem, per tant, no té perquè tenir cap mena de reserva—, aquest Diputat i el seu Grup parlamentari opinen que no és bo que, innecessàriament, ens acostumem a coronar les lleis amb unes imposicions legislatives innecessàries. Això degrada la llei, això genera una dinàmica que no és la que en aquest Parlament necessitem, i el que sí que hem de fer és fer que això es compleixi, i en tot cas, l'any que ve, senyor Espasa, si això no s'ha complert, si el que el Con-

seller ha dit no s'ha fet, presenti una altra moció, i veurem si les circumstàncies fan que la hi puguem aprovar.

La segona part es refereix a unes qüestions que, en opinió d'aquest Diputat, no són congruents —i això ja ho ha dit un Diputat que ha vingut aquí d'un altre Grup parlamentari—, no són congruents amb el tema específic de la interpellació, que es referia als consells generals de l'ICS i de l'ICASS. És veritat, i això és cert —i això sí que no ho hem de negar—, que en el curs del debat van sortir aquests temes, va sortir la Comissió de Preus de Catalunya, va sortir el CEMAC, van sortir els centres de seguretat i higiene en el treball, i encara va sortir una altra cosa, van sortir les «residencias de tiempo libre», que veig que no les ha col·locat aquí, no sé per què, però no les ha col·locat aquí.

Bé, senyors Diputats, si tots els temes que surten en les interpellacions després les haguéssim d'incorporar a les mocions, això fóra interminable, però és que a més a més passa una altra cosa, i és que quan hi ha una interpellació i té un tema concret, i el Consell Executiu escull la persona adequada per a aquell tema, perquè pugui donar compliment perfecte, total, ple, absolut del que és la substància d'aquella interpellació. Si llavors, en aquest moment, aquí, s'hi posen uns altres temes que pertanyen a uns altres Departaments i aquests temes, sense haver estat objecte de discussió ni de clarificació, ni d'explicació de cap mena, després són col·locats en una moció, resulta que hi ha uns temes que van directament a una moció sense haver estat legítimament discutits. I això també ens sembla que no és bo. De tota manera, aquesta és una qüestió que aquest Diputat només s'exposa, per dues raons: primer, perquè li sembla que això no és bo, i sgon, perquè lamenta la possibilitat que el Diputat interpellant, a la millor, s'hagués sentit convençut per les explicacions que li haguessin fet i ens haguéssim estalviat la moció.

De tota manera, encara jo voldria dir una altra cosa: tal com van anar les coses —i vostès ho recorden— mai no sabrem si la incorporació d'aquests tres temes va ser deguda a un petit debat que es va produir entre el Conseller i l'Honorable Diputat, perquè l'Honorable Diputat va anunciar una moció abans de sentir el Conseller, i aleshores, doncs, com a justificació, va dir: «no, no, escolti, jo el Conseller, ja m'ho crec, tot el que dirà; ja n'estic convençut i ja sé que tot això va molt bé però hi ha aquestes altres coses, que aquestes sí que són objecte de debat», i com que aquí se suposava que no se li contestaria, això sí que anirà la Moció. Bé, nosaltres pensem que aquest és un tema que s'hi ha afegit, i, en aquest sentit, pensem que no és bo que això succeeixi d'aquesta manera, i per això fem aquesta reflexió.

De tota manera, en atenció al Diputat Espasa, deixin-me-li dir tres o quatre coses sobre els diferents organismes de què ell ha parlat. La Comissió de Preus, efectivament, tal com ha dit el Diputat socialista, Madrid ha regulat la participació dels sindicats; aquí hi ha una regulació en la qual hi ha els representants dels consumidors i dels usuaris, no està regulada —per un Decret del 1981— la participació empresarial. Aleshores, la regulació d'aquesta participació sindical, amb una àmplia —i aquí és el tema de la qüestió—, cal una àmplia representació sindical, i aleshores, de cap manera no es podrà dir que nosaltres el que volem és marginar les forces socials, el que volem és que hi siguin totes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Senyor Diputat, senyor Diputat, li recordo que se li ha exhaurit el temps.

El Sr. COLOMINES: De seguida acabo, senyor President. En el CEMAC existeixen quatre «consejos provinciales» per als aspectes no traspassats, no s'han creat els consells generals, a Madrid tampoc tenen creat —i això no ho ha dit el senyor Diputat socialista—, i això, en tot cas, cal impulsar-ho a través del Consell de Treball, i també per una justa i àmplia participació sindical. I pels centres de seguretat i higiene en el treball, passa exactament el mateix: tot just ara s'han creat els «consejos», ja saben vostès que han estat impugnats, i que aquí també han de seguir la dinàmica del Consell de Treball, i això s'ha de regular.

La tercera part fa referència a les remuneracions d'aquests Consells. Bé, els de l'ICS i de l'ICASS —ja ho saben vostès— es cobren per dietes, aquestes dietes s'ingressen directament a les dues centrals majoritàries, l'UGT i Comissions Obreres, directament. Nosaltres pensem que moure això, canviar-ho abans d'haver-ho regulat tot i veure-ho en la seva globalitat, és una cosa que ens sembla que no és una qüestió que en aquest moment s'hagi de fer, sobretot pel que jo deia amb referència als pressupostos. Vostès saben que al Reglament hi ha un article que ens impedeix d'aprovar qualsevol cosa que representi un increment i, evidentment, passar d'una dieta a un salari funcional, com és el que es pretén i, sobretot, que és el que pretenem nosaltres, que això sigui realment ampli en totes les centrals sindicals, això representa un augment de despeses que nosaltres pensem que, en aquest moment, no és factible de fer.

Per tot això, nosaltres no podem acceptar tampoc aquesta segona i aquesta tercera part i votarem en contra, tot i deixant ben clar que en la part del Departament de Sanitat que els Consells Generals ja estan constituïts es farà escrupolosament allò que la Llei d'aquest Parlament preveu. Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. No havent-hi cap més Grup que desitgi posicionar-se donarem un torn a l'Honorable Diputat senyor Espasa per indicar si accepta o no l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, molt breument, i a tall d'exemple i per a il·lustració de la Cambra, jo li recomanaria al Diputat senyor Colomines que es llegís, de tant en tant, el Reglament d'aquest Parlament, i, si ho fes, veuria que les interpellacions són o poden ser sobre els propòsits del capteniment de l'Executiu, qüestions generals —si no, la Mesa no les admet com a interpellacions— o qüestions relatives a política d'algun Departament. És a dir, que una interpellació, per principi, està dirigida al Consell Executiu, i és el Consell Executiu el qui decideix quin Conseller la contesta, però la contesta en nom del Consell Executiu, no de cap Departament, i, per tant, una interpellació com la substanciada aquí, que era, a propòsit d'un exemple, una consideració política general, perquè, si no, no hauria estat acceptada per la Mesa, podia legítimament, amb tota la legitimitat, parlar d'aquests temes.

Per altra banda, té tot el dret el senyor Diputat a expressar les seves opinions, òbviament, però també li recordaria que qui qualifica la congruència o no congruència dels escrits és la Mesa, i no cap Diputat dels que estem aquí, sinó els senyors Diputats que, col·lectivament formen la Mesa d'aquest Parlament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Honorable senyor Diputat li voldria indicar que no és un torn de rèplica, sinó per dir si accepta o no l'esmena presentada, i que penso que es refereix a la substitució dels Consells Generals, en lloc dels sindicats.

El Sr. ESPASA: Sí, sí, senyor President, i per referir-me a l'acceptació o no de l'esmena, voldria posar un exemple que il·lustrarà per què acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana. L'exemple que voldria posar és el de la constatació de com, de vegades, l'acceptació de mocions i la votació de les mocions continua essent paper mullat en aquesta Cambra. Un Diputat dels que ha intervingut ens ha recordat que el que es pretén en la Moció, és a dir, la participació dels Consells Generals, com demana l'esmena d'Esquerra Republicana —i els Consells Generals inclouen totes les forces socials, les sindicals i la patronal—, ja s'ha donat el 84 i el 85. Això és rotundament fals. No s'ha donat aquesta participació sindical com ho preveu la Llei, i es diu: «Bé, si no es dona l'any que ve, facin vostès una moció.»

Senyores i senyors Diputats d'aquesta Cambra —i per això acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana i per això creiem que és important que reflexionin sobre si cal o no donar tots plegats suport a aquesta Moció— en aquesta Moció i en una moció que s'ha vist fa molt poca estona, en aquesta mateixa Cambra, ha quedat suficientment demostrat que s'havien fet compromisos, promeses, mocions acceptades per aquest Parlament que després han estat incomplertes. M'estic referint a la Moció que s'ha vist en el punt cinquè. És per això que és important, torno a l'exemple, senyores i senyors Diputats —per això acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana—, estic parlant de l'acceptació d'una esmena, que cal precisar en els termes del debat el que es vota i per què es vota. I el que es vota aquí, senyor Colomines, és per complir-ho, i si es porta una moció és perquè s'ha demostrat a bastament que no s'ha complert la Llei, ni el 84, ni el 85. Vostè mateix ho ha hagut de reconèixer quan ha dit que n'havien estat informats, però és que la Llei diu que no n'han d'estar informats, diu que l'han d'aprovar, i d'«informar» a «aprovar», per molt que siguem laxos en el contingut semàntic de les paraules, hi va un bon tros de camí entre «informar» i «aprovar». És per això que, havent estat provat que s'ha vulnerat la Llei, que, per tant es margina les forces socials, nosaltres presentem aquesta Moció, i acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana, que recorda al Consell Executiu que s'han de presentar els Pressupostos per a la seva aprovació als Consells Generals de l'ICS i de l'ICASS. I, per tant, no és cert, com algun Diputat ha dit, que aquesta Moció no afegeix res. Sí, afegeix molt, afegeix la constatació d'un incompliment greu d'una llei d'aquest Parlament de Catalunya i la voluntat que aquest incompliment no es repeteixi més.

Per tant, no és cert que les mocions degradin les lleis; qui degrada les lleis és aquest Consell Executiu, que no les compleix, que les fa aprovar i després no les compleix, però no les mocions que es presenten en aquesta Cambra, senyor Diputat.

És per tot això, i cenyim-me als termes reglamentaris de l'acceptació de l'esmena, que tinc la satisfacció d'anunciar que acceptem l'esmena d'Esquerra Republicana perquè dona major globalitat al que era la voluntat política del nostre Grup, és a dir, que els Consells Generals coneguin i aprovin els Pressupostos de l'ICS i de l'ICASS. I, fent això, es començarà a obrir

camí la necessitat, no acceptada fins avui en la pràctica, en exemples concrets, pel Consell Executiu, que el Consell Executiu compti amb les forces socials, no les margini i obri portes de diàleg als sindicats de Catalunya.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Honorable Conseller. Per tant, sotmetrem tot seguit... Honorable senyor Espasa. Per tant, sotmetrem tot seguit la Moció a l'aprovació, tenint en compte que, com ha indicat el Diputat d'Esquerra Republicana si s'acceptava aquesta esmena, demanava separatament la votació, interpreto que el primer paràgraf el votàrem separatament i els altres dos, si no s'indica el contrari, conjuntament.

Per tant, sotmetem a votació el primer paràgraf.

Diputats que estiguin a favor del primer paràgraf, que es posin drets, si us plau.

Diputats que estiguin en contra, que es posin drets, si us plau.

Diputats que s'abstinguin.

Per tant, aquest primer paràgraf de la Moció ha estat rebutjat per 41 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció. Votem, per tant, a continuació la resta de la Moció.

Diputats que estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que estiguin en contra, si poden posar-se drets, si us plau.

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

Per tant, la resta de la Moció ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 61 en contra i 6 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques

Passem ja al punt vuitè de l'ordre del dia, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques, presentada per l'Illustre Diputat senyor Xavier Guitart, al qual dono la paraula.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH: Senyores Diputades, senyors Diputats, Honorable senyor President, m'he llegit amb atenció la transcripció de la cinta corresponent a la interpellació que vam substanciar aquí fa uns dies. Després d'aquesta lectura jo arribo a la conclusió que, amb l'Honorable senyor Conseller de Treball no ens vàrem acabar d'entendre, perquè llegeixo que m'atribueix unes afirmacions que jo no volia dir, o penso que no vaig dir, i per altra banda hi ha uns temes que no contesta, penso que no ens vam acabar d'entendre, i, per tant, per defensar aquesta Moció que ara presento, voldria puntualitzar algunes coses molt concretes. Primer punt, el Grup Socialista està absolutament d'acord a fer tot el que calgui per afavorir la contractació de joves, ja que és un problema molt important, dels més grans que hi ha a Catalunya.

Punt segon, estem absolutament d'acord amb la idea que inspira, en aquest cas, el Consell Executiu a complementar l'Estatut dels Treballadors amb unes mesures, amb unes normes a Catalunya que facin possible la seva aplicació concreta i amb uns complements que són els que estableixen aquests decrets. Per tant, absolutament d'acord.

Punt tercer, el Grup Socialista està d'acord amb aquest tipus de subvencions a les empreses que afavoreixin la contractació de joves.

Punt quart, el Grup Socialista està absolutament d'acord, també, que existeixin unes figures, unes persones, uns senyors que es diguin coordinadors. Per tant, absolutament d'acord, senyor Conseller de Treball que existeixin coordinadors.

D'on neix la discrepància, i quins són, subsegüentment, per coherència, els punts que avui portem aquí, com a termes de moció, per tal de sotmetre'ls a la votació del Parlament? La nostra discrepància neix en el procediment, neix en alguns punts concrets, en alguns articles concrets del Decret de contractació de joves. Quins són aquests punts? El senyor Conseller ja ens va aclarir quines eren les seves intencions, però, les seves intencions, que jo les crec, que crec que són sinceres, no es corresponen amb la lletra del Decret que, en aquests moments, passo a llegir-los perquè és molt curt. Diu: «Aquestes subvencions es donaran, essent requisit indispensable la presentació dels contractes convenientment formalitzats i registrats en els Serveis Territorials del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.» I ja varem dir, senyores i senyors Diputats, que l'article 40 de la Llei bàsica d'ocupació, indica, amb tota claredat, que l'enregistrament s'ha de fer a les oficines de l'INEM. Vostè ens va dir que això ja es fa, però això no és el que diu aquest Decret, i penso que no es pot corregir, ni tan sols per la via de la correcció d'errades, sinó que significa una autèntica correcció, en tot cas, que la redacció especifiqui la voluntat que ens va transmetre aquí l'Honorable senyor Conseller de Treball. Per què? Perquè nosaltres, si bé estem d'acord amb tots els punts que abans he esmentat, estariem en desacord amb qualsevol pràctica que suposés duplicitat en comptes de col·laboració. Duplicitat i encariment, en comptes de facilitat i en comptes d'abaratar i simplificar el projecte. Per tant, aquest és un primer punt, i això és el que justifica que en un dels punts de la Moció nosaltres demanem que es modifiqui aquest article número 3 del Decret d'aprenentatge, per tal que quedi estrictament clar quina és la posició que cal mantenir a Catalunya sobre aquests temes.

Punt segon, els col·laboradors. Ja he dit que estàvem d'acord amb els col·laboradors. Quin problema hi tenim, doncs, amb els col·laboradors? Doncs, un problema molt senzill: els col·laboradors són oferts per entitats sense finalitat de lucre, per establir un conveni amb el Consell Executiu de la Generalitat. I el Consell Executiu, el Departament de Treball, elegeix aquests coordinadors, que seran els que faran aquestes tasques que, actualment, estan fent els funcionaris tècnics que l'INEM, i que em sembla molt bé que facin els coordinadors.

Però, lògicament, aquesta és una tasca pròpia i específica de l'Administració, que, per tant, l'han de fer persones de l'Administració, i no de fora de l'Administració. I, bé, en tot cas, com s'elegeixen aquests coordinadors? Vostès, en l'Ordre que desplega el Decret, ens diuen que els elegiran atenent la seva formació, la titulació i l'experiència. Jo penso que aquests no són criteris que es puguin dir objectius: la formació, la titulació i l'experiència, quines? Quines normes d'objectivitat hi ha aquí per no caure en una arbitrarietat absoluta, encara que no s'hi vulgui caure? És que és impossible d'establir una norma clara, que permeti escollir amb criteris d'objectivitat aquests coordinadors que han de fer unes tasques determinades.

Per tant, el que demanem nosaltres en la Moció és que s'estableixin, per part del Departament de Treball, d'acord amb criteris d'objectivitat i professionalitat, que es dictin les

normes que estableixen les condicions a través de les quals se seleccionaran els coordinadors previstos a l'article 4 de l'esmentat Decret. Per què? Perquè ens sembla que aquesta és una qüestió pura i estricta de seguretat jurídica de tothom i de garantir que fem una Administració moderna, una Administració que no funciona amb aficionats, és a dir, que no funciona amb tasques pròpies de l'Administració, amb gent subvencionada, i, en tot cas, elegida amb uns procediments absolutament arbitraris.

I voldria dir, molt clarament, en els Pressupostos del 83 es varen elegir, d'aquella famosa xarxa d'oficines de l'atur, es varen elegir uns famosos —llavors se'n deien, «responsables polítics»— que el que era aleshores Conseller de Treball no va tenir gaire inconvenient a admetre que els escollia de la seva confiança, tots ells militants de Convergència i Unió. És clar, quina garantia tenim de Convergència o d'Unió? Quina garantia podem tenir nosaltres que aquests coordinadors, triats sense cap criteri d'objectivitat, seran això, seran altra vegada o no, militants tots ells de Convergència o d'Unió. Finalment, hi ha un tema que ens sembla especialment important, i és el tema, un cop més, una vegada més, de la presència de les centrals sindicals a la Comissió de Seguiment. Les centrals sindicals no hi estan representades, no hi són, i a nosaltres ens sembla que això és simplement un error molt important. Jo li preguntava al senyor Conseller de Treball per què no hi eren.

Perquè em sembla una evidència que hi han de ser, una evidència des de tots els punts de vista. Jo els recordaré, senyores i senyors Diputats, que, segons l'aplicació d'aquest Decret, es poden fer contractacions de gent jove per menys de 6 i 5.000 pessetes, i és evident que les seccions sindicals, que els comitès d'empresa i que els sindicats han de poder tenir alguna cosa a dir-hi, i que els sindicats han de poder tenir alguna cosa a dir en aquesta formació que també se subvenciona mitjançant l'aplicació d'aquest Decret, i em poden dir: «Oh!, és que això és el Consell de Treball». El Consell de Treball, senyores i senyors Diputats, no es reuneix, el plenari, des de fa mesos, i la permanent —ho sap l'Honorable Conseller de Treball— que està convocada per d'aquí a una setmana, i que fa més d'un mes que encara no s'ha reunit, i a nosaltres ens sembla de tot punt de vista necessari que les centrals sindicals hi siguin, i, en tot cas, ens haurien d'explicar per què caram no poden estar les centrals sindicals presents en un afer que els és tan propi com aquest.

Bé, per tots aquests motius els demanem el seu vot favorable a aquests tres punts de la Moció que presentem, i que vénen a ser el resum de la intervenció que acabo d'efectuar.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per posicionar-se, té la paraula, en representació del Grup d'Esquerra, el senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup no votarà a favor del primer punt d'aquesta Moció perquè, evidentment, està en contradicció amb la nostra tesi constant sobre la representativitat dels sindicats. Hem defensat reiteradament el criteri, dins i fora del Parlament, que el sindicalisme català no es redueix a dues centrals sindicals, sinó que hi ha al nostre país altres organitzacions sindicals, potser menys importants quantitativament, però igualment respectables si considerem llur missatge sindical.

Aquesta tesi, hem tingut la satisfacció de veure-la corroborada pel Tribunal Constitucional en una recent sentència, que ens ha recordat a tots el que acabo de dir en termes que no deixen lloc a cap dubte.

És la mateixa tesi que vàrem defensar en el moment de la discussió dels pressupostos del 85 del Departament de Treball, ses senyories recordaran que vàrem demanar que les subvencions previstes en l'estat de despeses del Departament de Treball no es limitessin a les dues centrals sindicals presents en el Consell de Treball, sinó que també poguessin participar-hi les altres centrals existents a Catalunya i no integrades al Consell de Treball.

Per coherència, doncs, amb la nostra posició tradicional, no podem votar aquest punt de la Moció i tampoc votarem favorablement el tercer punt, que demana al Consell Executiu de modificar el seu Decret 325/84. Per contra, no tenim cap inconvenient a votar a favor del segon punt, es tracta d'una obvietat, perquè és evident que no podem oposar-nos a desitjar que el Departament de Treball adopti criteris d'objectivitat i de professionalitat en la selecció dels coordinadors previstos en l'article 4 del Decret 325/84, del 14 de desembre.

És, doncs, en resum, la nostra posició. Vot desfavorable al primer i al tercer punts, i vot favorable al segon punt.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per posicionar-se té la paraula, en representació del Grup Popular, el senyor Fernández.

El Sr. FERNÁNDEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, haig de dir d'entrada que nosaltres en el sentit de la votació coincidirem en aquest cas, sense assentar precedent, amb el Grup d'Esquerra Republicana, donat que no votarem a favor del primer i del tercer punts, i, pel contrari, votarem clarament a favor del segon punt d'aquesta Moció, perquè creiem que, efectivament, hi ha raons més que suficients per votar-la favorablement.

Efectivament, hem de dir que, d'acord amb l'article 103 de la Constitució, l'Administració ha de servir amb objectivitat els interessos generals i que, evidentment, això de servir els interessos generals, l'Administració ho fa a través dels seus funcionaris, i realment jo haig de dir que, com a mínim, la figura dels «coordinadors», entre cometes, tal com està prevista en aquest Decret sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques, és absolutament atípica en l'Administració pública espanyola, en qualsevol tipus d'Administració pública espanyola, a nivell local, autonòmic o central.

I, efectivament, creiem i compartim els criteris que ha exposat el Diputat senyor Guitart en la seva defensa d'aquesta Moció; compartim bàsicament aquests criteris, creiem que en absolut es garanteix l'objectivitat i la professionalitat d'aquestes persones, i evidentment no fem cap judici de les persones en concret, estem en contra del sistema, creiem que va en contra, clarament, fins i tot ens atreviríem a dir, de la mateixa Constitució, almenys a nivell de principis, i creiem que, sincerament, el Consell Executiu, en aquest cas a través del Departament de Treball, el que hauria de fer clarament és rectificar aquest Decret 325/84 i anar al sistema normal de contractació per a l'ingrés a la funció pública amb caràcter temporal sota les mutualitats de contractació que estan previstes en l'actual legislació, o de funcionaris, però, en definitiva, que sigui la ma-

teixa Administració, amb els principis establerts en la Constitució i l'Estatut i en tota la legislació sobre administració pública, per complir aquestes funcions de coordinació previstes en aquest Decret.

En resum, nosaltres votarem a favor d'aquest segon punt, i no votarem a favor del primer i el tercer punt d'aquesta Moció.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Algun altre Grup desitja posicionar-se? Doncs per posicionar-se, en representació del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Enric Ticó.

El Sr. TICÓ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, quant al primer punt de la Moció, referent a la inclusió de dos representants de les centrals sindicals a la Comissió de Seguiment, hem de dir primer que la composició de la Comissió de Seguiment ve determinada per l'Ordre de 23 de novembre de 1984, *Diari Oficial* 495, i és la següent: «El Director General d'Ocupació, com a representant del Departament de Treball; Director General d'Ensenyaments Artístics i Professionals, com a representant del Departament d'Ensenyament; Director General de Comerç, Consum i Turisme, Director General de Política Industrial i Tecnològica, i el Director General de Joventut del Departament de Presidència.»

Aquesta és, per tant, una comissió interdepartamental, és a dir, entre Departaments del Govern. Recordem que la Comissió ha de coordinar les actuacions dels diferents Departaments de l'Administració en la matèria regulada pel Decret 325/84, de 8 de novembre, sobre l'aprenentatge i el treball en pràctiques. És per aquest motiu que no hi són ni la representació de la patronal ni la representació dels sindicats. En tot cas, com deia el representant d'Esquerra Republicana, caldria veure quins serien aquests sindicats, perquè a Catalunya n'hi ha més de dos, de sindicats.

Val a dir també que el Govern del PSOE de Madrid, en el Reial Decret 1992/84, de 31 d'octubre, que regula els contractes en pràctiques i per a la formació, no ha donat pas entrada ni a les patronals ni als sindicats en la concessió de les bonificacions o exempcions de les cotitzacions a la Seguretat Social, que, com a estímul a la contractació, s'estableixen en l'esmentat Reial Decret.

Per acabar aquest primer punt, afegir que, com va dir l'Honorable Conseller de Treball en la darrera sessió, les observacions i opinions de les centrals sindicals es tenen en compte dins del Consell de Treball, com ja s'ha fet fins ara. I aquesta és també una manera de potenciar aquest Consell de Treball.

Quant al segon punt de la Moció, «condicions de selecció de coordinadors», en primer lloc, i a pesar del que es va dir en el transcurs de la interpellació, abans de finals de febrer no s'havia procedit a la contractació de cap ni un coordinador. Les condicions de selecció s'esmenten en una altra Ordre, de 24 de desembre de 1984, *Diari Oficial* 499, en el seu article tercer, que abans s'ha procedit a llegir. Queda clar, per la lectura anterior, quin serà aquest sistema: contractació a través de conveni amb els gremis i altres entitats sense ànim de lucre. El Decret 325/84, de 8 de novembre, que crea les figures de coordinador i tutor està plenament en la línia establerta pel fons social europeu. En efecte, si examinem els programes d'ocupació juvenil en diversos països europeus, veurem que pràcticament tots van orientats en el mateix sentit emprès pel Decret 325/84.

Així, a Suècia s'aplica una Llei de 24 de febrer del 82 i un programa de creació de 20.000 llocs de treball per a joves el 1984. A Anglaterra, el *Young training scheme*, amb un pressupost de 1.100 milions de lliures esterlines pel 84-85 preveu igualment aquests aspectes. Igualment a Dinamarca, Alemanya Federal o França.

Quant al tercer punt de la Moció, «garantir els criteris d'eficàcia i coordinació», senyores i senyors Diputats, nosaltres no podem entrar a debatre obvietats ni qüestions merament formals. L'article 103.1 de la Constitució, com esmentava el Grup Popular, estableix que les administracions s'han de regir per aquests criteris i així ho fa el Govern de la Generalitat. En tot cas, és innecessari prendre aquest aspecte en consideració. A més, demanar la modificació de l'article tercer del Decret significa reconèixer públicament que no s'ha llegit l'Ordre de 24 de desembre de l'any 1984, *Diari Oficial* 499, que en el seu article quart desenvolupa el Decret esmentat i puntualitza temes com els de registre, subvencions, etcètera. A causa de la insistència del Diputat socialista, jo em permeto llegir-li l'article quart de l'Ordre: «A fi de gaudir de les subvencions, s'haurà de presentar als Serveis Territorials del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya la sol·licitud segons el model que figura com a annex a aquesta Ordre, acompanyada d'una fotocòpia confrontada del contracte previst al Reial Decret 1992/84, de 31 d'octubre, sobre contractes en pràctiques i per a la formació degudament formalitzat i registrat a l'INEM», *Diari Oficial* 499.

Per tot això que he expressat fins ara, i perquè nosaltres creiem que el camí que s'ha encetat és correcte, votarem en contra dels tres apartats de la Moció presentada pel Grup Socialista. I és que, deixant de banda aspectes merament formals, o, millor dit, de poca cura a l'hora de llegir els diaris oficials, els decrets i les ordres que el desenvolupen, i lluny de voler polititzar aquesta intervenció, només cal repassar el nombre de sol·licituds de subvenció que s'han rebut fins al dia 4 de març de l'any 85. Sol·licituds de subvenció, hi insisteixo, fins al 4 de març de l'any 85, a les comarques de l'actual província de Girona: pràctiques, 34 sol·licituds; formació, 116 sol·licituds. Lleida: pràctiques, 66 sol·licituds; formació, 67 sol·licituds. Tarragona: pràctiques, 32; formació, 119 sol·licituds. Barcelona: pràctiques, 479; formació, 863. Total pràctiques, 627; total formació, 1.166. El total a nivell nacional és de 1.793, el 4 de març del 85. En aquests moments, més de 2.000 sol·licituds són les que hi ha.

Com deia, prop de 2.000 joves de Catalunya, que fa uns mesos es trobaven en situació d'atur, ara tenen uns contractes temporals i ara tenen la possibilitat d'adquirir uns coneixements pràctics i un sou que els pot permetre accedir amb menys dificultat a un lloc de treball permanent.

És aquesta actitud de resoldre els problemes i no posar entrebancs a una correcta actuació de govern, és el que valoren —això— els joves que viuen i que voldrien treballar a Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Havent-se ja posicionat els Grups que ho han desitjat, passem ja a posar a votació la Moció, amb el benentès que, si no s'indica el contrari, votariem els punts primer i tercer con-

juntament, i separatament el punt segon. Per tant, sotmetem a votació els punts primer i tercer.

Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra, que es posin drets, si us plau.

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, els punts primer i tercer d'aquesta Moció han estat rebutjats per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Tot seguit posem a consideració dels senyors Diputats el punt segon.

Diputats que estiguin a favor del punt segon, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra, que es posin drets, si us plau.

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquest segon punt de la Moció també ha estat rebutjat per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Preguntes a formular oralment davant el Ple

Passem ja al darrer punt de l'ordre del dia, Preguntes amb resposta oral. Voldria indicar als senyors Diputats, que tenen la relació que aquest matí se'ls ha entregat, que les preguntes 1, 3 i 7 són les úniques que restaran, ja que la 2, 4 i 6 i 8 sobre les quals hi ha escrit de l'Executiu acollint-se a l'article 128, queden posposades, i la pregunta 5, per sol·licitud del Diputat i de comú acord amb el Conseller, queda posposada també per al proper Ple. Per tant, resten només tres preguntes, que tot seguit es formularan.

Pregunta al Consell Executiu sobre el patrimoni sindical acumulat

La primera pregunta, per tant, és la que ha dirigit el senyor Cipriano García entorn del patrimoni sindical.

Té la paraula, per formular la pregunta, l'Il·lustre Diputat senyor Cipriano García.

El Sr. GARCÍA SÁNCHEZ: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, la pregunta está en relación con los acontecimientos acaecidos la noche del 19 de diciembre en Barcelona, en relación con el desalojo del local de sindicatos de la AISS, de las Comisiones Obreras.

Todos ustedes saben, señores Diputados, que está por resolver el patrimonio sindical, y que es un derecho al que tienen que acceder los sindicatos mediante la concesión del Gobierno central, que es un reconocimiento público, político, moral y que además cuenta con el respaldo de la OIT, con el respaldo de la Organización Internacional del Trabajo, que ha tomado posición hace ya años a favor de que sea devuelto el patrimonio sindical, que, al mismo tiempo, los gobiernos anteriores al actual también se pronunciaron a favor de realizar los trámites pertinentes para esa devolución.

Y es en razón de ese derecho que asiste a los sindicatos a tomar posesión, a que les sea devuelto algo que es suyo, por lo que vienen luchando sistemáticamente. Y en función del silencio y de la falta de medidas para proceder de una vez a esa devolución, el día 18 del pasado mes de diciembre, Comisiones Obreras optó por ir a una ocupación, para dejarse sentir, para

presionar, para reclamar ese derecho. Y en vez de abrir vías de diálogo para escuchar la justeza de la razón que les asiste, se procedió... No quiero, señor Conseller, señores del Ejecutivo, echar ninguna responsabilidad de eso sobre ustedes; la pregunta va muy en concreto en otra dirección. No quiero tampoco hacerles responsables a ustedes de la no devolución del patrimonio sindical, pero ese día, en Barcelona sucedieron acontecimientos que hacía años que Barcelona no había vivido, y gracias a la serenidad de los dirigentes sindicales, a su capacidad y a esa serenidad, los acontecimientos no fueron mucho más graves aún de lo que ya en sí eran. Fueron apaleados, no solamente los dirigentes sindicales, sino también los profesionales de los medios de información.

Y es en función de eso, y dado que en Barcelona es donde los sindicatos no tienen aún ni un local disponible para poder ejercer su función, por lo que este Diputado pregunta, dado el silencio —y pensando que no le es ajeno al Consell Executiu nada de lo que acontece en la vida ciudadana de Cataluña, no le es ajeno, al Consell Executiu de la Generalitat lo acontecido el día 19, como no le debe ser ajeno al Consell Executiu de la Generalitat el que los sindicatos en Barcelona todavía no dispongan de la cesión de locales del Gobierno central— y, dado el silencio, el meter como el avestruz la cabeza bajo el ala y dejarlo pasar, cuando se trata de problemas de los trabajadores, es por lo que este Diputado realiza esa pregunta, teniendo en cuenta que a la Generalitat le han sido cedidos ocho edificios, que tiene 77.523 metros cuadrados de los 84.245 metros cuadrados de edificios que hay en Barcelona ciudad, aparte de que hay otros 76.528 metros cuadrados entre terrenos e instalaciones deportivas, etcétera, y en función de que son los sindicatos los que han de acceder al uso de su patrimonio, de la parte de su patrimonio que les corresponde, consideramos —este Diputado considera— hacer la pregunta: «¿Cuál es la opinión, sobre los acontecimientos y sobre esa situación en concreto, que tiene el Consell Executiu de la Generalitat en relación con la violencia desatada el día 19 en Barcelona, y en relación con la justa demanda que vienen realizando los sindicatos acerca del patrimonio?»

Nada más, gracias.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Té la paraula, en representació del Consell Executiu, l'Honorable Conseller senyor Badia.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Oriol Badia): Senyor President, senyores i senyors Diputats, pròpiament són dues preguntes, les que hem de contestar, i d'acord amb les diferents informacions que tenim de l'actuació de la força pública el vespre del dia 19 de desembre passat, hem de dir que sembla evident l'«excés de zel» —per dir-ho així— que va existir en el desallotjament dels locals de l'AISS de Barcelona.

L'actuació de les forces públiques ha de partir d'uns supòsits diferents, i dins el manteniment estricte de la llei ha de ser una actuació al més democràtica possible. No obstant això, és coneguda la poca incidència que, ara per ara, tenim des del Govern de la Generalitat de Catalunya en tot allò que fa referència a l'ordre públic. La seva estructura i les seves competències depenen totalment dels governs civils i, mentre no es pugui establir un nou model, no tan sols per a Catalunya, sinó també per a la resta de l'Estat, ens hem de limitar, únicament, a manifestar la nostra disconformitat en actuacions i fets com els de referència.

Pel que fa a l'altra pregunta, o bé a la qüestió de fons, és a dir, sobre el patrimoni sindical acumulat, la posició del Consell Executiu de la Generalitat ha estat manifestada en altres ocasions davant d'aquesta mateixa Cambra, i sempre amb la convicció profunda que aquest és un problema que demana, a hores d'ara, ja, una urgent solució.

Efectivament, compartim amb el senyor Diputat que es tracta d'una reivindicació justa i, a més a més, necessària. Necessària perquè, en una societat democràtica —la qual és desitjable que estigui fortament sindicada—, les organitzacions sindicals han de complir una funció institucional clau en la vida democràtica del país, i, per a això, han de tenir els mitjans i la infraestructura necessària per dur a terme la seva funció amb la força de la seva representativitat.

Una funció veritablement institucional que, d'altra banda, hem de dir que executen les centrals sindicals en l'àmbit de tot l'Estat quan es demana un diàleg, a fi de reorientar el problema econòmic dins d'aquest marc, el del diàleg i el de la negociació entre les forces sindicals i el Govern central, que s'ha de trobar una solució equilibrada i satisfactòria del retorn del patrimoni sindical acumulat —també del patrimoni històric—, així com la seva distribució, perquè cal recordar —i d'això tots n'hem de ser ben conscients— que la Generalitat no té competència en aquesta matèria.

No obstant això, la Generalitat, per la convicció que ja hem expressat, no ha quedat insensible davant el problema, sinó que, en diverses ocasions, el Departament de Treball ha reivindicat, davant el Ministeri de Treball, el patrimoni històric, i concretament el de les cooperatives, també, que sí que cau dins de la nostra responsabilitat.

Però no s'ha d'oblidar que la resolució definitiva del problema del patrimoni sindical ha de ser el fruit del diàleg i de la negociació que tinguin les centrals sindicals amb l'Administració central.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Honorable Conseller. Per a un torn de rèplica, té la paraula, per dos minuts i mig, l'Illustre Diputat senyor Cipriano García.

El Sr. GARCÍA SÁNCHEZ: Gracias, señor Presidente. De acuerdo, señor Conseller, con su información y con la voluntad manifestada, nosotros, Comisiones Obreras también ha estado siempre por esa vía de diálogo, por la búsqueda de las soluciones a través de la negociación, y en ese camino vamos a continuar. Pero nosotros consideramos que lo dicho aquí —que tiene un gran valor—, también el Consell Executiu ha de reforzar esa posición que vienen defendiendo los sindicatos ante el Gobierno central. Debe ser una posición oficial de recabar, también, eso, de manera que eso se realice en el más corto período de tiempo, porque yo le puedo decir, también, para terminar, que estando precisamente por esa vía de la búsqueda del diálogo, pero de las soluciones concretas al problema, no por un diálogo de sordos como el que viene prolongándose en el tiempo, de no resolverse esa cuestión, nos veremos con nuevos acontecimientos en Barcelona, a no tardar, porque es una necesidad urgente que tienen los sindicatos a resolver.

Nada más.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre el compliment de la Resolució 115/I*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. El senyor Conseller, desitja intervenir? *(Pausa.)* Per tant, ja passem a la següent pregunta, que és la pregunta número 3, que formula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres, en relació amb la Resolució 115/I. Per presentar la pregunta, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Sí, efectivament, es tracta en definitiva d'un control de compliment de Resolució, Resolució que aparentment pot ser modesta, però en la qual —com vàrem declarar nosaltres en els debats de Comissió— havíem posat força il·lusió.

Es tractava, en definitiva, de demanar al Consell Executiu que elaborés un projecte de llei per tal de crear delegacions d'informació i de cultura en el que podríem dir, per abreujar, «Països catalans» i, si fos possible, amb caràcter permanent i amb una sèrie d'atribucions.

En el debat de la Comissió de Cultura, el 6 d'octubre del 83, es va manifestar una actitud de general aprovació de l'esperit que animava la nostra proposta, però naturalment es van suscitar algunes reserves, també dignes de consideració, com, per exemple, que potser calia —abans de llançar-se a implantar això d'una manera decidida— establir alguns contactes amb les Comunitats Autònomes, aixecar tota possible hipoteca pel que fa referència a la instal·lació de delegacions en països estrangers. I, després d'un debat cordial, amb ganes d'arribar a una solució, es va acceptar una resolució transaccional que em permeto recordar a les senyores i als senyors Diputats. El text deia exactament el següent: «El Consell Executiu iniciarà les gestions oportunes amb altres Comunitats Autònomes, que condueixin a l'establiment d'acords o convenis culturals, o, si s'escau, a la creació amb caràcter permanent de delegacions d'informació i cultura de la Generalitat de Catalunya.

»Segon. El Consell Executiu informará la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya sobre el resultat de les seves gestions, abans del 31 de desembre de 1983.

»Tercer. Seran objectius primordials d'aquestes delegacions el foment i la divulgació de la llengua i la cultura catalanes, la informació i el foment dels intercanvis en matèria de turisme, camps de vacances, excursionisme, activitats de joves, masses corals, grups folklòrics, activitats esportives; promoure l'organització de conferències, exposicions, concerts, trobades i col·loquis, i, en general, tota classe d'activitats que puguin enfortir els lligams entre les Comunitats.»

Com veuen vostès, és una proposició de caràcter gairebé romàntic, idealista, que preconitza una expansió del nostre patrimoni cultural en regions i en països que poden trobar-se en estat de receptivitat, i, francament, hem estat decebuts en veure que aquella proposta que va ser aprovada per unanimitat de la Comissió de Cultura, al nostre saber, no ha estat seguida de cap realització concreta, o, almenys, la ignorem.

I és per aquest motiu que ens permetem venir a preguntar a l'Honorable Conseller de Cultura que ens vulgui informar sobre aquest tema en el qual, repeteixo, hem posat una gran il·lusió perquè creiem sincerament que, si es portava a cap amb ganes de reeixir, podria assolir uns resultats que contribuirien a assegurar l'estabilització del nostre patrimoni cultural i a ex-

pandir, en els nivells que nosaltres desitgem, els valors permanents de la nostra cultura i de la nostra llengua.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per contestar, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable Conseller senyor Joan Rigol.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Rigol): Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, la pregunta que em fa l'Il·lustre Diputat penso que té dos capítols: primer, quin és el tipus de relació pel qual el Govern de la Generalitat es relaciona amb les diverses Comunitats Autònomes des del punt de vista cultural, quin tipus de relació hi ha, quins continguts s'hi donen, i, segon punt, com, això, es vertebrava d'una manera institucional.

Penso que si dono resposta a aquestes dues preguntes o almenys les considero, afronto la qüestió que planteja el senyor Diputat.

En preparar-me aquesta pregunta, i per donar-li una resposta exhaustiva, jo he demanat, des de la data que manifesta interès de la seva informació fins avui, a veure que és tot el que des del Departament de Cultura s'ha anat fent en relació amb altres Comunitats Autònomes. És molt clar que nosaltres hem de tenir una política de relació amb les diverses Comunitats Autòniques a fi i efecte d'explicar, ni que sigui pedagògicament, quins són els continguts culturals de Catalunya.

No cal oblidar, per això, un fet important: Espanya està dividida en 17 autonomies, però a Espanya no hi ha 17 cultures ni n'hi ha una tampoc, és a dir que el mapa cultural i el mapa autonòmic administratiu no coincideixen.

Per tant, quan es tracta de la institucionalització d'això hem de tenir present que la informació de cultures moltes vegades no casa amb el mapa, diguem-ne, autonòmic pròpiament dit. Penso que aquesta és una consideració que no la podem perdre mai de vista.

Miri, per exemple, i permeti'm que sigui una mica detallista, però coses que s'han anat fent des del Departament de Cultura amb les diverses Comunitats Autòniques. Començo des del 3 d'octubre del 83; aniré dient la Comunitat Autònoma que es refereix, quin tipus de contacte —l'inicial; després, el de seguiment, ja l'oblido; simplement, facin-se càrrec que molts contactes d'aquests ja segueixen, diguem-ne la seva dinàmica pròpia— i l'interès d'aquesta interrelació.

El 3 d'octubre del 83, és la Comunitat Autònoma de Balears, que el Conseller de Cultura entra en contacte amb el Departament de Cultura per a normalització lingüística.

El 19, el mateix Departament i la mateixa Comunitat Autònoma, per la cosa de la Càtedra de Ramon Llull per editar les obres completes de Ramon Llull.

El 27 del mateix mes, el País Basc, el Vice-Conseller de Cultura per un canvi general d'impressions en política.

El 29, amb el Cap de Secció de Música, per organitzar un traspàs, en el qual es concreta amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi i amb l'Orfeó Donostiarra que vénen aquí a Barcelona i, concretament, al Liceu.

El 2 de novembre, amb la Comunitat Econòmica de València, en aquest cas, interessant-se també pel Servei de Música i per com teníem organitzat nosaltres aquest servei.

A Galícia, el mateix mes, el Director General de Cultura de

la Xunta, sobre el pressupost de teatre. En el País Basc, el mateix mes, ve el Director General de Cinematografia a interessar-se per això. Nosaltres anem al País Basc, allà, per les primeres jornades de protecció del patrimoni industrial —tot això en el mes de novembre de l'any 83.

En el mes de desembre ve la Comunitat Autònoma de Múrcia, arran d'un contacte que hi ha, i fa un circuit, a través de la Comunitat Autònoma, de l'Orquestra de Joves de Múrcia.

El 84, en el mes de gener, els contactes es concreten amb Aragó, Castella-Lleó, amb Andalusia, el País Valencià, el País Basc i Andalusia, un altre cop, i els tipus de qüestions que els interessa és l'organització del Servei de Música, l'Institut Català de Bibliografia, el sistema d'informació per catàlegs automatitzats de biblioteques... Ve el Conseller de Cultura d'aleshores, el meu antecessor, viatja al País Basc, i a Andalusia es fan les jornades «Catalunya i Andalusia: cultures obertes», i la presentació oficial de l'Enciclopèdia d'Andalusia —això en el mes de gener.

En el mes de febrer es concreta amb Navarra, Galícia i Madrid. A Navarra el senyor Strubell, que és del servei de normalització lingüística, li demanen contacte pel servei d'euscaldonització de Navarra.

Amb Galícia..., vénen representants de les Xuntes per les converses sobre vídeo. El mes de febrer, aquest mateix, els de Madrid vénen aquí, amb una exposició al Tinell, amb l'exposició «realistes de Madrid».

Jo no sé si val la pena o potser exhauriré la paciència dels senyors Diputats amb tot això, però, realment, el que els voldria dir és que una certa dinàmica hi és, hi és perquè els interessa el que fem nosaltres; la nostra experiència autonòmica, en aquest sentit, va més endavant que la d'ells; els interessa la nostra organització, els interessen els nostres continguts, i, lògicament, nosaltres ho aprofitem també per intentar fer aquesta tasca pedagògica d'interrelació.

Si vol, després, senyor Diputat, li acabaré d'explicar, doncs, tots aquests contactes, per, potser, no cansar la Cambra en general.

Però, aquí hi ha evidentment un punt, que és el que es demana en aquesta Resolució. I això com es lliga? Això, com queda d'una manera fixa? Com queda d'una manera estable? En aquest sentit, jo si que haig de dir que la prioritat nostra —i això en algun debat en aquesta Cambra ja havia sortit— era ser presents a Madrid concretament, demostrant d'una manera permanent, allà, tota la nostra capacitat creativa cultural, sobretot en el camp editorial, que moltes vegades el desconeixen.

I penso que és el primer punt de partida en el qual la Generalitat ha d'estar present, diguem-ne, en aquesta actitud ja més radial, aleshores, amb les diverses Comunitats Autònomes. Jo he dit que m'he adreçat concretament al Govern central a fi i efecte que aquesta institucionalització comenci per allà, comenci per Madrid, que hi hagi un local on nosaltres hi podem aportar des de Catalunya tot aquest nucli, diguem-ne, de presentació de la nostra cultura al conjunt de l'Estat espanyol. Això s'està endegant, i espero que pugui ser una realitat, fins i tot dintre del Pressupost d'enguany, que hi ha una partida, en aquest sentit, per poder-ho tirar endavant. Serà un inici, si volen vostès modest, però em sembla important des del punt de vista que és la capital de l'Estat espanyol de la presència en

aquest sentit.

Una major institucionalització voldria dir que té certes complexitats polítiques —no oblidin aquest aspecte. Per tant, penso que hem d'avançar per la mateixa dinàmica de la mateixa vida, diguem-ne, cultural en el trasvasament d'informació i relacions, i que una excessiva fixesa d'aquestes relacions a través d'un contracte de l'ordre que sigui s'ha de mirar molt ben mirat perquè, doncs, sigui realment un intercanvi cultural d'un territori a l'altre i no sigui una altra cosa.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable Conseller. El Diputat podrà fer ús del torn de rèplica. Té la paraula.

El Sr. TORRES: Sí, des de l'escó, si em permet, senyor President. Evidentment li agraeixo molt a l'Honorable Conseller les explicacions que m'ha donat, però per dir..., per ser ben sincer, no m'han satisfet, perquè ha fet una relació important, que podia haver continuat molta estona més, però no és aquest el tema que jo he suscitat en la meua pregunta, i sobretot no era aquest el tema que jo vaig suscitar en la Comissió de Cultura quan vaig presentar la meua Proposició no de Llei.

La filosofia que l'inspirava era la de crear unes delegacions permanents de cultura i d'informació en els països —diguem entre cometes «Països Catalans»— que es troben en un estat de receptivitat de la nostra cultura i del nostre patrimoni cultural en general; i jo, fins i tot, recordo que en la Proposició inicial es parlava del Rosselló i es parlava d'Andorra. Hi va haver un Diputat, si no recordo malament, d'Aliança Popular, el Grup Centrista, perdó, que va dir que calia afegir l'Alguer.

Bé, aleshores la nostra Proposició es va anar reduint d'importància, però el text de la Resolució aprovada ens diu que «el Consell Executiu creï, si s'escau, delegacions de cultura i d'informació, i que n'informi el Parlament abans del 31 de desembre». Bé, han passat quinze mesos, no hem tingut cap informació. Ara el senyor Conseller ens diu que està projectada una delegació, podríem dir-ne, de cultura a Madrid; això em satisfà plenament, és a dir, no em satisfà plenament; em satisfà fins a cert punt, perquè considero que la nostra presència a la capital de l'Estat espanyol és important, però jo personalment penso que és més important encara enfortir els lligams amb aquells països, amb aquelles contrades amb les quals tenim uns lligams culturals i lingüístics més profunds que amb la Comunitat madrilenya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. L'Honorable senyor Conseller per a un torn de contrarèplica té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: No cal dir, simplement, que amb els objectius que es planteja el senyor Diputat hi estic absolutament d'acord, lògicament, i, fins i tot, amb les prioritats, el que passa és que ho hem d'anar fent amb la prudència política que calgui i això sí que em pertoca, a mi, com a membre de l'Executiu.

Moltes gràcies, senyor President.

Pregunta
a l'H. Sr. Conseller de Justícia
sobre la situació de la presó de Girona

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Honorable senyor Conseller. Passem ja, per tant, a la darrera pregunta, que és la pregunta número 7, que formula el senyor Joan Oliart en relació amb la presó de Girona. Té la paraula, per tant, l'Il·lustre Diputat senyor Joan Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, complimentant una resolució d'aquesta Cambra, el Consell Executiu va presentar al Parlament, en data 17 de juny de l'any 83, l'Avantprojecte de Pla indicatiu en relació amb la distribució, la localització i les necessitats de les institucions penitenciàries de Catalunya.

En aquest Pla es qualifica a l'actual presó de Girona de «pèssima». He de dir, senyores i senyors Diputats, que aquest qualificatiu està plenament justificat, tal com hem pogut comprovar alguns Diputats de la Comissió de Justícia que la vàrem visitar el propassat mes de desembre.

Es tracta d'una presó petita, mal construïda, situada a la vora del riu, freda i humida; inhabitable, en definitiva. D'altra banda, és una presó molt insegura. Hi ha una sobrepoblació reclusa que hi viu amuntegada en una situació de promiscuïtat inimaginable. Com a exemple, els diré que la major part dels interns conviuen en dormitoris de 30 a 40 llits. Estic segur que l'assassinat d'un intern, pocs dies després de la nostra visita, no va poder sorprendre cap dels Diputats que coneixem l'estat de coses d'aquest centre penitenciari.

Conseqüentment amb aquesta situació, l'esmentat Pla indicatiu del Consell Executiu contempla la desaparició de la presó de Girona com una primera prioritat. Per substituir-la, es preveu la construcció de dos nous centres: un per a preventius i un altre per a penats, i també es preveuen unes obres mínimes de condicionament, estimades en aquest informe o en aquest Avantprojecte, de 15 milions.

Bé, senyores i senyors Diputats, manquen tres mesos perquè es compleixin els dos anys de la presentació del Pla, i encara no tenim notícies que s'hagi començat la construcció de cap nou centre penitenciari per substituir la presó de Girona. En canvi, del que sí que tenim notícia pels diaris és que el Consell Executiu ha aprovat l'execució d'obres de condicionament de la presó de Girona, existent ara, amb un pressupost que unes informacions avaluen en 166 milions de pessetes i altres les redueixen a 35 milions.

El Diputat que els parla no té res en contra que es millorin les condicions de vida dels interns de l'actual centre, tot al contrari, però convindran vostès amb mi, senyores i senyors Diputats, que l'immens retard en la construcció dels nous centres i l'execució d'obres de condicionament per un muntant molt superior al previst inicialment indueixen legítimament a pensar que la Conselleria de Justícia i el Consell Executiu han canviat o han modificat substancialment els seus projectes sobre l'immediat futur de la presó de Girona.

Bé, com que no es tracta d'avançar judicis i sí de clarificar la qüestió, sobretot pel que fa al compliment de les pròpies previsions del Consell Executiu, és oportú que sigui el mateix senyor Conseller de Justícia qui ens expliqui la situació.

Per aquestes raons, senyores i senyors Diputats, senyor Con-

seller li adreço la següent pregunta: quins són els propòsits del Departament de Justícia en referència a l'actual presó de Girona i a la seva substitució per un nou centre o nous centres penitenciaris que possibilitin el millor tractament dels interns?

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. Per respondre la pregunta té la paraula l'Honorable Conseller senyor Agustí Bassols.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols): Senyor President, senyores i senyors Diputats, és ben cert que en el Pla indicatiu de presons que el Consell Executiu, en compliment d'una moció, va presentar en aquesta Cambra el juny de 1983 es feia constar que la presó de Girona era absolutament disfuncional, que era urgent la seva substitució i es qualificava com de «pèssima».

I és cert, també, que s'indicava que, en espera que fos possible aquesta substitució, que s'assenyalava com a prioritària, s'havien de fer unes obres urgents que s'estimaven, en aquell moment, en la quantitat d'uns 15 milions de pessetes.

No és cert, en canvi, que el Consell Executiu hagi pres cap acord de destinar 166 milions de pessetes al condicionament d'aquest establiment, si bé el Diputat senyor Oliart té raons per dir-ho en aquesta Cambra, ja que es fa ressò d'alguna notícia que ha aparegut a la premsa de Girona, però que jo la desmenteixo, i és totalment errònia. Possiblement, un error periodístic, basat en el pressupost que han importat les obres de seguretat i benestar que s'han portat a terme a la presó Model. I he de fer constar, també, que estem parlant d'un pla indicatiu, en el qual s'assenyalaven unes necessitats, unes prioritats, i es feien unes estimacions pressupostàries, però que de cap manera era un programa d'actuació, de realitzacions, perquè aquest Pla, que preveia sis diferents nivells de possible actuació, importava, en conjunt, uns, em sembla recordar, 12 milions de pessetes, de, per ara, impossible finançament.

Bé, dit això, i com sigui que és ben cert que la presó de Girona és la més deficient de les del nostre sistema penitenciari, insistim que és necessària, dintre de les possibilitats, la seva substitució i la realització d'obres en ella. Ara bé, aquestes necessitats cal acomodar-les a les possibilitats de finançament de les obres corresponents de nova construcció i d'obres d'adequació. I cal acomodar-les també a altres prioritats —acabo d'esmentar la xifra que s'ha invertit en la presó Model de Barcelona—, i, per últim, a les inversions de l'Estat. Doncs bé, l'Estat té prevista la construcció d'una presó de Girona, alternativa de l'existent actualment, a començar l'adquisició del terreny i l'inici d'aquesta presó el 1987. Òbviament, hem de respectar aquestes inversions per no incórrer en una duplictat d'esforços i de recursos, que tenim prou minvats. Hem tractat —i esperem d'aconseguir-ho, tota vegada que s'ha reduït el projecte de l'obra de la presó de la Roca, i això proporcionarà un sobrant del pressupost calculat—, hem demanat a l'Administració central que aquest sobrant es destini a anticipar l'adquisició de terrenys i l'inici de l'obra de la presó de Girona, de manera que en lloc del 1987 pugui ser iniciada el 1986. En tot cas, però, tenint en compte que la construcció d'una presó porta un temps considerable, jo diria que en el millor dels casos no hi haurà aquesta nova presó fins al 1988, i, si no s'aconsegueix aquesta anticipació, fins al 1989.

I, per tant, és necessari, durant aquest temps d'interinitat, de procedir-ne a l'adequació, i llavors, aquelles obres urgents, que en principi havíem estimat en 15 milions de pessetes, òbviament s'han d'ampliar, s'han de fer majors, i aquí sí que ha estat necessari introduir modificacions en el nostre programa d'actuació. I així, a part d'unes obres menors que s'han realitzat durant el 1984, en què prioritàriament hem destinat els nostres pressupostos, per raons òbvies, de seguretat a la presó Model, a part d'aquestes obres menors, el Departament de Justícia ha aprovat la realització, el 1985, i amb càrrec al Pressupost del 85 i amb dotació suficient per portar-les a terme, ha aprovat la realització de les obres següents: la divisió en cel·les dels tres dormitoris col·lectius als que ha alludit, amb bon coneixement de causa, l'Il·lustre Diputat preguntant, i la seva compartimentació per traduir-los en cel·les de reduïda ocupació; el remodelatge de la cuina i del pati; el trasllat del locutori de comunicacions especials; l'habilitació d'una sala-taller de què està mancat l'establiment; el remodelatge i millora de la infermeria; l'ampliació de la capacitat interior dels locutors familiars i d'advocats; l'adaptació dels antics dormitoris de funcionaris per a dependències de l'equip d'observació; el remodelatge del departament especial; la rehabilitació del cos de guàrdia, i la col·locació de tanca metàl·lica perimetral.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Honorable Conseller, li voldria recordar que ha depassat a bastament el temps reglamentari.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Acabo dient només que el pressupost aproximat d'aquesta obra importa uns 40 milions de pessetes, que tenim la dotació per portar-les a terme, que els serveis tècnics del Departament de Justícia estan realitzant el projecte, que la quantia de l'obra no requereix per a la seva adjudicació subhasta ni concurs —per tant, que es pot fer per sistema directe—, i que, en conseqüència, aquestes obres seran iniciades, amb tota probabilitat, a principis de segon semestre d'aquest any, i que esperem que amb elles, si bé l'establiment no quedarà en condicions òptimes, sí que quedarà en un nivell acceptable i equiparable al d'altres establiments penitenciaris de Catalunya i de l'Estat.

Gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Honorable Conseller. Per a un torn de rèplica té la paraula el Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, jo li agraeixo profundament la informació que m'ha facilitat, i li haig de fer unes quantes observacions. La primera que ja em va semblar una mica estrany els 166 milions de pessetes d'inversió, que deia una de les notícies que jo vaig llegir —em va semblar més aproximada la de 35 milions—; però el fet que jo formulés la pregunta, aquesta no n'era la causa principal. La causa principal —i li llegiré un apartat del Pla que vostè va presentar— és l'incompliment de les seves pròpies previsions. Vostès, en la presó de Girona, pel que fa a l'apartat de la presó de Girona, diuen: «Aquest centre penitenciarí està en condicions deplorables», en això estem d'acord, i vostè ja ho ha admès, «i en el supòsit de seguir utilitzant l'esmentat centre per un temps curt i determinat, ja que

en el període 83-85 haurà de desaparèixer el centre». Això és una afirmació taxativa. «Serien necessàries, aleshores, unes obres mínimes de condicionament que s'estimen en 15 milions.»

Bé, en el tema de les inversions, jo hi estic profundament d'acord, jo crec que cal habilitar aquesta presó, mentre existeixi, de la millor manera possible, sobretot pel tema de la seguretat; jo crec que aquests tres dormitoris són inadmissibles i que s'ha de fer la divisió en cel·les —en això estic completament d'acord. Però el que jo vull assenyalar d'una manera molt clara és aquest incompliment quant a que vostès havien previst que la presó desapareixeria l'any 1985 i vostès ara m'estan dient que potser l'any 1988 o 1989. M'estan parlant que han arribat a un acord amb el Ministeri de Justícia sobre un pressupost per construir una d'aquestes dues presons —perquè vostès en contemplen dues, no solament una— i, bé, jo el que vull dir és que en la inversió de reposició i d'obra nova que substitueix l'obra vella, la Generalitat té plenes competències. Si vostès poden arribar a un acord amb el Ministeri de Justícia ja ho celebro, però llavors, el que jo li preguntaria, senyor Conseller, és: tenen ja els terrenys designats?, quan començaran aquestes obres? Perquè això em fa pensar que si es triga cinc o sis anys, com en el tema de la Roca, a aconseguir solament uns terrenys, ni aquest nou termini que vostè ens està dient, de 1988 o 89, serà possible que a Girona, almenys, hi hagi un nou centre penitenciarí.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Diputat. L'Honorable Conseller, si desitja fer un torn de contrarèplica? Té la paraula, per tant, l'Honorable Conseller, senyor Agustí Bassols.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, només per aclarir, abundant en el que ja he dit abans, que aquest Pla indicatiu de presons, sobre el qual, per altra part, no ha recaigut cap resolució; era un pla indicatiu, i jo reitero el que deia aquell Pla indicatiu: que la presó de Girona hauria hagut i hauria de desaparèixer el 1985. Com a indicació, és vàlida; com a possibilitat, ja he dit abans que no podem contemplar-la, fonamentalment perquè no hi ha dotació pressupostària.

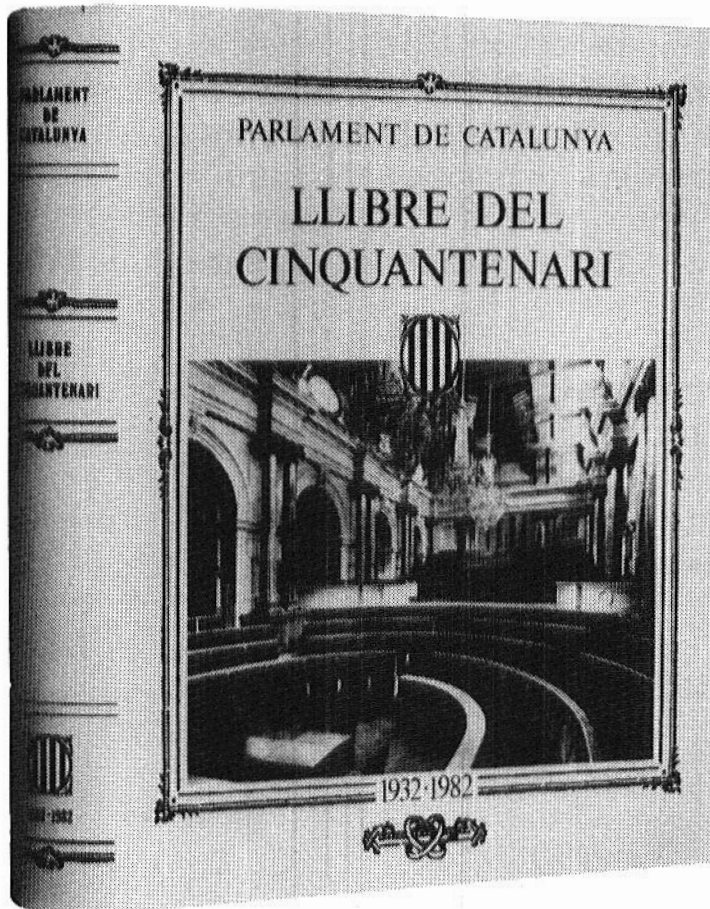
Crec, sí —i no he dit que hi hagi un acord, sinó un principi d'acord amb l'Administració central—, perquè aquesta presó prevista per al 87 pugui anticipar-se al 86. No hi ha la ubicació degudament assenyalada, però sí —no vull pecar de fer falses promeses ni de presumpcions—, però sí que jo podria assegurar a la Cambra que abans que es disposi dels diners necessaris per a l'adquisició del terreny, és a dir, que estiguin resolts els problemes de finançament, tindrem el terreny adequat i a la nostra disposició.

Res més, senyor President. Moltes gràcies, gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyor Conseller. No havent-hi més preguntes ni més temes a tractar, tot agraïnt la tasca desenvolupada en el dia d'avui, bona nit i s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

(Són tres quarts de nou del vespre i tretze minuts.)

Parlament de Catalunya
LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II
ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III
LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV
ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V
EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI
LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII
CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.
7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII
LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX
EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X
EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Sauret i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Meseguer.*

CAPÍTOL XI
COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES
BIBLIOGRAFIA

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3